

که شادمانی پروردی

— نغمه شادمانی

که شادمانی پروردی
سه سنگین شادمانی

institut kurde de paris

کتابخانه‌ی دورگه‌خانه‌ی

نمبر: :

زمانه: *

موضوع: :

insitut kurde de paris

په راوی سینه نینو

کتبخانه ای کوردها
زنجیر: ۱۰
نمونه: ۱۱
پول: ۱۲

شنگ

گرد که او و نو سراسی هشتنگ محمد مصطفی

لی
سیمانی

۲۱۹۳۹ — ۱۲۵۱ ه

له ۴-۶-۱۹۲۹ داره ستر

به نویسنده ای ام پیراوی

وه گرد که دنگ دهی

insititut kurde de paris

غزالی

تندی آید و چمن به روی لاله زار و
 شبنمی نرغسی ستره ن بزرگی شک بار و
 چه لاله می لاله می لاله جان اگر به لاله نجیبه لاله
 به روی آید باره و به چاروی پر خوار و
 عمر قه نیه لاله مال که لاله می لاله دل غم
 جگر لاله قطره عارضی لاله روی که دینه خوار و
 ناله که می میسی من عزیزه که می میسی
 باشد قدیم می رقیبی می و به دو ناره و
 ندای صد و قدیمی تدبیر به من و به گویا و
 به بلبل به چای و به قوم به لاله زار و
 فدای زلفی عجبی صوفی گل محمدی
 به عدد و به رود و به و به چاره و
 این گریانه انوری فتوی شعر و شاعر
 اندیش گریانه سوس به چاروی سحر کار و

- زیاده -

پله به بزرگ رفت و فرمانده بر زار نرسیم از لاله گویا از زنده می مهلت ده در جسامت زنده می	راسخ حسنه را با تو سنجیدم بجزان یکا ای مرد و زاریا شونده بکن عرفی یار آید به ناچار به دهن یا نفسی
--	---

گر رشدهی جهلو تکبر بت کیش سرنا کر وی
گر بجهز بی به علمو معرفت قط ناکر وی

بو سعادت جد و جبهه ی پی ده وی صرو ثبات
سراستی روحت بوی لاوی وطن ه لکنا کر وی

لمی علمو نه تو جنت بی تقابل کر وی
هینره زوگروره ای گیانه بردهی کر وی ناکر وی

نه سکر نو جیقات ابیه قبله لاهی فاصو عام
ه و کو قطبی جهل بو دیده نی برنا کر وی
مانعی سرکه و تنست ه مشکلیکت هات پیش
ضوتی تی نه قطعه ترس وانه بی ده ناکر وی

علمه ملت ژور افاجهله وطن بهر بادا
توشی اربابی جهله لی حقو ده ی لسی لا کر وی
روحت آکرده ی علم بی جوانه پیری ژیری تو
گر [اثری] توشی علت بی له بغم دا کر وی

- اشری -

رشته و اصول اهل تا رهله لکجه است
چند ز لای کاسه و خالی شود است

ما نوز و بدنت بشیند نی شود
صحت گفتم آن دهنه یار شه پر پیچ و تاب
حارث طاب
هرگز نشده که کند کوسا بر چشم
از غضب گفتم گفتی باز گفتم کو که صبح

بیره کردستان عزیزه گر تو سریرانت آوی
بت به به تنه یل اگر گولزای کویتا آوی

سیری او فیلا نه که نشتره دایینی چیا

باچینی بوسالی گوره قومو فرمانت آوی

بت به به سر پیره ملکه و نوکا و وشته تا

بی رعد سیری به هو پیر وینو که برانت آوی

بت به به پایتاقی لای سر پیر و میلو کرتند

پیت شانه م به نه هم زار آزاری سانت آوی

آوی صافی ره و شنی دایینی چیا

لی بی بنوشده دم به دم گر آوی جوانت آوی

ه نه که شتی لاله و گولزای که دشت به

گر به بوده روی قیمت و او دده رما آوی

لاوی کوردی سی ل به کر شانی زافو آیدری

گر تو چا شتر لایشی شالی کر صانت آوی

رو هو صانت صرفی ریگی ملت که چا وه کر

گر ل فواغوی عمر بی لطفا هانت آوی

ای [شیری] هینده عشق ملتی کورد شهید

بشری لام وایه قبری گردی جوانت آوی

می که بی بهش هم در رحلت تازه ترینم بو چیه

هر متو جا هر هلا نور و هر ترینم بو چیه

دل در بر و وری فراقت پیر در قهر و محنت

شیوه نگر یا نه عشق پیکه نینم بو چیه

واسطی روانگی قلبو نوری چاوم توی وطن

چی در دنیا کرم بی تره نینم بو چیه

سرهینا روشاره زور و دشت بازیا نم بی

چی در قطعه ای اور و پاکم ملکی چینم بو چیه

منظره ای جوانی طبیعت زوره درم فاکری منا

نگاره ای ضعیف به بوی سوز و شینم بو چیه

در مظهر دانشنی شادی سیاهی در لام

پا رسو به روی اسی غمی چینم بو چیه

حق که خدشای زهرینوشه رستی میوژم بی

نام و سی شپا پنا اسکله نینم بو چیه

بوی خدلقاوم که لذت کرم زده هر دلینم

بو وطن گر تینه کوشم لا سوز شینم بو چیه

- بیکه سی -

میفن

از ما هر دستا تر فتم

تا دم که میفنی ناتوانی

نہ دہ ستنی درہ نگہ ملتی کورد فہ و ضرر تان
 ہوتا رہتی عالم شاہد ما فطلو صہر تان
 وہ ساتیکو شنی اس تہ و منی نجیبی بی کہ مو مظلوم
 بہ گورہی قطع کرے اور یہ دورہ ہی حال بہر تان
 بخوبی ہونگی ضرر بندن بود فاعی تیغ درہ ضل
 ہوا تو سہا تا عمری مہ لھا تو سو پر تان
 بہ ہذا رہی لہ وہ ستنی بہر مدہ ن ام خاکہ محبوب
 کہ تو زی وہ کہ ہوا ہر سر و کحل البصر تان
 بہر چہ رخا اگر نازیشی بکے ہفتانہ اس کوردان
 حاشا سی سیرام شاہو کیوا ز لہ سر رہا نہ
 بہر قدری بہر یار آمد ہر ہر مہر متی بگرہ
 گوئی کہ ساسوری ام صحرایہ ہونیدی جگر تان
 وہ میکہ ام ولاتہ و اسیری پانچہی جہ
 لہ سایہ علم وہ امر و ایتر نہ وہی ظفر تان
 زبانی ہالی [اھ] ہر آکی دور یا بجی ای ملت
 بزانتی بہر دی ام خاکہ لہ الماسو گھر تان

تخمین [بی باک] در سه غزلی [بیکه سی]

بود و آئی تو به دایم عاجز و سویم بود و
 له و له بهی هم که در ره گینا شمش هو بود و
 من که کجی بندی خانه رزینی غم بپر بود و
 ای ^{دو خط} مغفونی تو هر شیوه تم بپر که و و
 و هم فتی به به یوا سرت پی به تو کو و و
 هر ریاد و عشقی نو دایم زنت به پانای
 چاره روانی شمش به دایم ما زنت لاجه ی
 گوی تو را غم ببیم من جلی شادی که به ی
 من که زکرو فکری تو غافل نه بوم دایم گری
 پستی به ندا نور زنت تو به پیر بود و و
 ده وری کزنت و ابه به پیر بانگ آزایت نه
 به کی جهلت داکر نه بیه اغنی هوشیت به به
 یادای تو هم هیستاله پیر ه خالق کشت شاهد
 به و هدایه ی بی شریلا ملا نو و هد
 عشی تو نه و عی نه دنا آگری کرد و و
 شده تی وایه کردت به به گو کز به به
 من ده ورم و آهوشی دهفته قلم به به ده
 آگری کی وایه تینه بود کوزه ی نا و جگر

تہ دگر تو کلیہ و بلیہ ی تا ابد نہ کو رینہ وہ
زور گرانہ قہ و می نو سوناوی فدیادہ برجن
دافن تو ی و دہ ستنی بہ ستم جاہلی علمو فن
والہ ری نو دارزاوہ گیا خد ا نجا ی بہ ن

باسی محذ و نیو کہ ساسی فوت نہ کی کو فو وطن
ہونکہ پ و باسہ برینوزادہ کم اکو لیہ و
ای وطن ہر نہ و تودہ رہ رہ رہ رہ
روشی زلت واپس رہو کھو کھلت بہ رہ
وانہ زانی بی تہ رہو سہرست باہی سہ

مانہ سین تاہ آس سائیکہ نہ رہ رہ
مفتخر بہ شہریت و اعاری گر توتہ و
ای وطن ہم جیکہ داس دینہ گویم گریانی تو
بوجہ انائی رو ہو گیا نی ہوم اکرم قورمانی تو
دہ رکی ہو شیت واپس پشست جہ نہ کو رینہ تو

نہ گہ تی لاہو سعادت بورتہ پیشوانی تو
کو کہی بہ ختو فریشتہ بہ رزہ ادو رہیہ وہ

گیا نہ کم لایمان عنینہ ی ہن ی ایانہ لائی
ہن ی نذر آگری تو مہار و فریشتہ لہو لہی
ہن ی ادائیکہ ہونو مرد تانو فوشس ہائی

۵ گریه بی بینی که ز یلو دیلی دهستی ظاللی

ز دهنی سادینه اچا ناهرت بتلیته وه

قوتی مت ه لیکه توت صبه گلی نه فحسی نه
همیش بی سوز اینی بی بره قدری نه
چونک ایت روشی علمه روشنی ناوی نه

لاخی ملیت به ده لم عصره را کلکی نه

روشی ه واره به هت گوی هرابریت وه

ه وکو شیر هائی بی ان تانه لای شاره کرت
گریه چی تو ستر تبو واهانه ه واره کرت
وانه زانی تونه ناسه گیور وستم زاده کرت

بی قصره به به سور هه شکر اولاده کرت

واله ریی توره هوناسه ریی هون الی وه

مالور و هم هر فدا بی فوارتری لوانتم
عاشقی بیرونه سلسای زهرده و سوزانتم
شاهه بی برز و ترقی هاگی کردستانتم

بسته ته عنه لی عده ه واره گنجی هارا نتم

هینه هلمت بی هتا کوده ستویم اکرینه وه

شور و تحسیم لاجیی باد ستو بهام بدا
بانه جاتم بی لذت رور بر و بر هتم بدا
له نه خورشید و درده هم گر نفلنم بدا

سے رہتی پیارہ تی ہی اگر خدا دوستم بہا
دشمنت پست کرم و کو حکم بخیر نہ ریرینہ وہ

[بی باک] و [بی کرسی]

رباعی فارسی

یاری سندی ملک از دست تو چو نہ بی
دارم با محنتی نہ مردی نہ رہی
از گردشی روزگار صطو صم شد
پیش تو یہ وہ ف زہنی ہشیر زہنی

— لطف علی خانی نہ نہ —

وہ لہ لایہ ن شاعری کہ وہ نہ رباعی فارسیہ کرا وہ بہ کوردی کرا

سند لہ رہ سم خواہر چس ملکی منہ
دات بہ نہ رہ کہ نہ پیارہ و نہ نہ
لہ م گردشی چہ رفتی گریم ای بی باک
شیری دہ رودہ ف زہنت و کو یکہ کہ نہ

— نجم الدین ملا —

+ مقصد لہ وختہ آقا محمدی خواجہ مؤسس دولتی قاجاریہ

دېستان

له ريسې مکتب سره د انيسم ره وایه
له برونه روي دلم خلکي شفا يه
نه گر چي هيډن که سي لي ي ناره زايه
له لاي م قصر ي پر شه وقو پرايه

نه شوري چلکي ي عقليو جه هالت
به رنانه خا ته ناو به هري ره زالت
نه شري تا ما وه سر به سرعه دالت
په کم سي نا کما تشبث يا ده خالت

نه ترای کما کي کور دي پياوي هاپ
له ميشکي هوت وه ره نه نکره لاپ
ه تا مندل که نه گر نه جوته باب
به نه هيلو به وه کته ب آشنا

ه تا کري چا وه کم لاپتو خا سي
وه کو شوي سپي ي زه ووتو ناي
اگر تر صاهي نطتو کلا سي
تشبث بو آکري بولاي محامي

که و نه ورو ه مکتب جسي اب
هقيقت که رتھا شاي که ي ه و هان
په شري روه ي فصيلو عرفان

ننه ورتي عوامي تابه هوا

که سنا بی پشت مکتب نه بینی

له هه زیگه و دهانی دانه بینی

نلاجی نازگه ردانی نه بینی

له ارضی دهه دهه کاتوری دهه بینی

هه منی نیفی که شهه دهه دهه دهه

له به دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

ته سپه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

له سایه ی مکتب تحصیل هفت

و ولاتی او روپا فوی کرده هفت

اژی بو فوی بهی آزار و هفت

نجاتی بو له دهه دهه دهه دهه دهه

له هیله ی ارضی دهه دهه دهه دهه دهه

دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

به شه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

له دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

له دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه دهه

خیالی خاوه ربی بوم بشیری

هه تا آوی نه که ی زه رعنی نه دیری
به برسی دانه نشی نه که به شیری
به نیری نویشی بیری که به بچوه شیری

له طاقت مانه سا بگرم زانم
هینوم بی اردهن خه لئی آزانم
هه مو سلا و عبا به سی پشانم
نه اعنا مونه به گزاردنه خاتم

که سکیم عاشقی معنی و معنی
هه زار که سن که ره من بولی به دخی
بینه تا کم له لیدا نوله کوشتی
خه ریکی خدمتتم تا و هفتی مردن

قسی [مفتی] آله رحیمی تا له امر و
آلما و ده کن میوه با شیری آری تو
که هون شیرین آبی پر عطر و خوشبو
وه کو با عینی کی پر نارنجو لیبو

- مفتی -

نویسنده: آقا دل میکنه نظاره نفسی
چو آینه و معنی که ی بینه بخت شیرا

کلاوی

۱
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان

۲
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۳
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۴
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۵
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۶
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۷
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۸
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۹
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۱۰
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

۱۱
تو بر دگر و خورده می باران
بود بر سوار ز لانا و پوشان
تا بر نم چند از شی نره بر آید
بفر به به هار نه فرو تو نابو

ای شععی شے وان
نوری نقای حق شے و پرای شے وان

زنده گانی من هدی روحی ره وان

بنیایی دیدی دیدی بی هوان

هوارگی کو چیت سحر او کو گو

سحر الی عطری نزلنی تو هو شو

هیا آگنی ره دین له سپهر سلار

نوری صالت شععی دستور ده ر

هیا عنبرین خال کلاف زوئی بان

خفیلده ی به یان سیامالی جاف

هیا من پر وانی پیر سو تاوی تو

هیا من دیوانه ی بی له داوی تو

تو جباری تای به سر رختی

ناروانی به روی به ختی رختی

نایش پر سی آیا من بو نو پیکر

چون له راضی تو که یار ده روم

بی عروه قیث کر ده ی شوم ده بارم

تولیلو من قیسی سیاستارم

سیری سہر بہر زان کہ بستانانت کرد

ای شہمہ یفتگر دست لہیر بہر

اور وژہ ہشدرہ ی عالم اثر سی

خواساقتی سے لہ نودہ پرسی

با توہ روی شای شیریں قاست

وارہ ی سوغو روری قیاست

— ولی دیوانہ —

عساکری

وہ کی منہ درہ دار

آی بو بار یکی وہ کی منہ درہ دار

سیری ہار کہیں دیا رہ و دیار

گلان بستی رنگ رنگ بہ قطار

لہ رہ رنگی کیاں ہے می وہ رگری

بہ رہ می کی تیر پر بگری

لہ وہ نہ و شے چین لہ نیرگی ہار

گلان لہ خوینی دیدہ ی شہویدار

لہ غنی پے پے لہ سوس گل ہار

لہ بزر وژ بودل زامی پر آزار

چند و هک پیوه ندر چنار کی داره

همیشه بهار و هک ده رده م داره

مجان به لکی شیو ما نه م لب
مینا مینای غم با نشه ما که م لب

بلام هر رشتنا هوم ده رده دارم
هر هوم به جاری غم غمبارم

- بیداری -

غما می

شرین یی داره

او جو ته سیره یی که خوابی داره

صد صفا لیدی بوی ده رگراوه

شاهان شعور یان ناوه بهلاوه

سیر له به رسته یان روانه

ا و سیره ریشه یی دلی کیشاوه

دو شکره سیوی نازهی گد به ده م

پیست ته نک ناسک موهن ارم

له قوی کراسی کتاف عجم

ادر و شعبن دینه یی استیه یی ناوه م

ده وریان به دو گه ی زیوی نه زاده

ا سیه ریشه ی دلی کیشاوه

نه قشی سیکاره کن لوح بهزادی ایشاوه
کالای سه ربا لای آ لای شوخ و شنگ

به نازم به صنف نگارنده ی ره تل

مه لکی کر دبه سیه یلی سیونگ

طلای ده سه و شاره بای نه ماره

ا و سیه ریشه ی هرگی کیشاوه

نیوی شار راوه ی ایشاوه ی طلای

عالم بو مردوی بون نه کرده ی کسا

بالا طول نه ی پر هواوه ی

سیور نه ی به بای هتاس نه قشی

به مثل لای او بوی نه ماره

ا و سیه ریشه ی رو هی کیشاوه

و هک مندیله یو هلاوه سراه

به هلی گل داری طو باوه

که زانی به بنجه ی بورا کیشاوه

ا تو یه وه وه ک شکر به چاوه

لای شاعر تحفه ی تغا هس ناوه

ا و سیه ریشه ی دلی کیشاوه

گل ل شری ار کو تو نه عرقه

و ده ک سیوی بهشت پر نور و رونق

سر گل چه می بینی و ده کن ره نگی شقّه

منه تیانی درون رسته ی لقای هوّه

مگر دور حاری له ده و رکشا ده

ا و سیر می دلی کیش ده

- شفیق -

غرامی

های ... له به بیان دا

های ... نه و به یانی له ده م به بیان دا

خانی له ماسین جو نه بیان دا

نه سیره ی بیان له نوی بیان دا

دو مار به حلقه ی دوری بیان دا

تاری بی به بی نه بی دزله بیان دا

کی ؟ تراخا اُم شرح و بیان دا

ر ش ایو ارا ن له ده م بیان دا

ساری لاسی بیان بویله نهان دا

هر که سی دصا به سی ساری لی ها دا

ایو سی له هزار کرم نهان دا

اموی له هوا و رگم نشان دا

له بیان داسه له بیان دا
— بیارائی —

هاوینتی

سی پرده دوسو و آتو شس
ا هه ملان له جی هاسو که توش

گو لا ژو و رینج و که نیره و به لک
بجوونه زه به به به به به به به به لک

سوز کیوی رمارو شو قوما
بیکامه یون خه ریلجوه قوما

هه واره و شس نو صانونیگر دبو
مشین نه و هوی چابونی دورد بو

بلاسم در پفا و اگه ردونی دون
گشتی فنه و شانندن بی چه نه و چون

گشتی بونه پوشی کوم نسا آ نه
ما هقیه بدری له هاوینی تانه

نکه جاران (کوان و مک بغراوان بو
یهی بز صی باده سه ر چاوان بو

۷۱
که هزاران یاران را به پیران گما چون
ایستیکه چو آن گشت نه و لا بون
دو سالی هادی به وینه می نه می بی
دو درون بر آگر دور را و نه می
ایستیکه گشت راره می به شین
دین به باقی به مانی به شین
هین تو شو که به خوکی را مال
هوارگر نه چینی امان کا بیجان
هو هیجا [هوشنگ] له هر هوار لاره
گر ما و کچو میشی به ریالی داره
- هوشنگ -

عزیزی
گیا نه و نه و نه و چور له گرن گول
به و دای دیده می تو یاکر نه دل
چور له کیوان و نه و نه له چور
گردن له گلستان پیکه و نه بون هم
هر سیه لگرن به کن گفتو گو یانه
هه وئی هاستی هند ست تو یانه

آمد هاننه لام دینان تو را به رمانه

آمد ما بویک و تا بهی سر مانه

آوازه رسکیم به سنن به دوست

هاننه خدمت به دوستی به سنن

هر ریک به رهنگه رامی پسته

بومر ای هوی هاکی بر پسته

هنور بوز لغت حالی به شیوه

وه نه و نه هنال هاکی لای پوه

گون که نازگی گونای نوی دیوه

حقان هوی له پر پستی به لپی قیوه

تو صاحب وایه شامیری انه ام

باله سینه تا به نه مرا

بیسارانی

تو مار

وا حاره که ما گشت انتظامی

هاننه سر یاری پوکر ورامی

بالا و بونه وه له نا و خاصو عا

جوکر ریان کرده ویدی صبح و شام

که ریختی در ماهدالان

به سوی پیوره او چایخانه

اودا اسینی به مولا یک
هر دوا چندان سیکل هوشیار

ده وره می تانه زیاد دانستون

بوی و علی هر که شستو شیره ایون

نه ریکه بازی هوشیار نه ماه

صلیان کونا برده پشیمان به ماه

هر زهره هم رو هر راز هیا

بهر یک خورشید و گل سبزه

طاعتی نامعده از بهر

به ریان رو که اکون بوزامی و پوکر

له او و لی مانگ تایینجوشه شتی

له به پاره ی زور اگر دیویش

به لام که و به فتن مانگ هشتونوی بی

کینه ی اول نه بی هر هوی به هوی بی

پاره اسینی به قهر زل سوار

که هات دور اندی هوناموی بشو

بگر فای سوکو پاکو نه بیر

قرصه اردو غلی پستوسه روزه

۱ اُسے کردہ وہی لار و کانا نہ

کہ وانشمان چاوی لار و

ناتھی کی ترنا ویاں تہا رہ
یعنی کاسو اہل باز ا رہ

دہ سٹی کہ لقا برس سٹی اور دش

سے ویشی بویا س و ہا بہ ہوش

ماٹو سنا لیا محسا جہد برس
ہوا یہ ستر حقہ ہر تو پیرس

میں تائیم یاری نہ کری بہ مال

بابک ساسا بہ معشہ کی

اچھ تر و سیکین و اہل ریر باری

لہ بیار دینہ ہڈیاں یاری

باہار کا ہوا دہر کر ہی لڑت

آؤ سا دہسی بہ بیہ قوما ر کشرہ

- بی آس -

دل ، یار

توڑی لہ بچہ و لار

نا سکونار دار توڑی لہ بچہ و لار

۷۵
به نیوه نگای دو چلای بیمار
دلی بیمار به پس بد آزار

به ورسه ورسه ی کلکو خال دوت
به زورده هه نه ی لیوه آگرت
هه رگ هه تکر چاوه دل یی سوئوه

ریسه ی هه گو دل یی براده
به توکی تیرسه مرگمانی تیرت
به ابروی ناری تیر تیرل تیرت
سینه تیر او لوت لوت هه

به تیر به ی تیر و تیر
به تیرانی زلنی توی دلیگرت
به هله هله ی داوی زنجیرت

دلی دیوانه اکی زنجیر
آزارت ادا نالی تیر تیر

هوت دده له دل گوگو نجی کار
ناری پیر تیر دلی دهرده دار
هه راره ی آهی که بر واره دار
نک تو که گوئی به ردا باکو

دوستم دینت یاری شینم
دل ات سوختن میخی نا بینم

چونکه داریم در میانم قبیله همداریم

دستی امرو بهی و روی به ما مو کاهوه

عاقبت هر فردی بآفت که کوشنی توانی

همی ازانی هر بانی [مفتی] به ریگی چاکر وه

بو ریایم ازین امید می خیالانی دلم

هر رات لغانی دردم زوبه زو فریاده

- مفتی -

چه نه هونرا دیکلی ملاختری تالی که له دیوانه مطبوعه که بیدا

نه نوسرا وه اوامع له دیوانی تالی دمی فطی

خوی نو سیمه وه - هوشل -

غرامی

که تو هاتی له نو میدی نه ماباث

له سایه زلفی تو وه شود ریشه

فلک تو کوا که اشه و رو زبانی

مرد دشت جامه ده و زان بوبستی

شکر جعبه ی که لب نزاره

رقیب و مدعی هر دوه در دوان

ساعه و گره دشت و حقیقت

له سایه ی قدماوز نزد و زلفش

له هجر و انتظار اید ی غاباث

له صبحی نوی خورشید غاباث

له رهم نجبی نه و میدی غاباث

له به زمی بهای بهشتی غاباث

له شه تر و دمی کیدی غاباث

له تا دین ساعتی کیدی غاباث

له صوفی و رقصی قلعه ی غاباث

له [تالی] شهری تسویدی غاباث

لکن آرد چه و هر چه زده زده ^{دیده} دایه باث
 له حکم چه زده ریوی بو علی سینه باث
 صوفیان هاشم مجلس در قی دیده بشون
 له کنی او دیمچه و و ^{نه} نه له دریانه باث
 بز می ره نه انه آه مذهب و عظمی نه
 له به دو نیکی و قلابی دنیا نه باث
 آه بی یاره مزو اشارانی دورونه اگر دی
 تنگ یو غره عره ی و اعظم غره نه باث
 به ر آو بزه ی چا و نه کلامی ریان
 له کی و قیصر و اسکندر و دارا نه باث
 می ر زبان گردنود دل ره و نه نیو سوتانه
 مفتد ر شمع که خاموشی نه آه نه باث
 حضرت حبیبیه نه که غیب زیت ^{نالی}
 الله الله چه هوزیک که احلا نه باث
 کرم هوزاده می له دیوانه مطبوع کردانه
 - نالی -

غزلی به ندرسی

ابروان تو طبعاً دل افکارانه
 کعبه رفاه تو دیدن نبودن می مرا
 هر دو پیوسته از آن بهری پیمانه
 که زلف تو بر و پیوسته به مبارانه

هزاران ز غمت خسته و ناله اول
 کما بیاب از گل روی تو غمی خوارند
 بیهوشی خود از گریه مکن منعم
 ز آنکه گلها ی چمن خطه را رنند
 زنگ تو که هوای همه عالم بردند
 حقته گانند ولی رهنمیدارند
 [نالی] ای چه سخنش هم میدارند
 که نه آن شقیته همان نیز بگذرانند
 نه م شمره ی نالی دیوانه مطبوعه کی دانسته - نالی -

غزالی
 نالی نه م شمره ی هزاره وه ی به نور کی و دونه وه له دیوانه
 مطبوعه آری داخل در ار و به ملی آ: هوش او او را
 تیر باز ننگه هر دل گنجی پیری واری واری
 عاشق پا بنه زلفک گبی یو ز بیل پیری واری
 اول نه ز هره جبین در نا گوشه جو قه
 نامور سحره سیه گبی شتری واری
 بر می می در نه ما بهیقه قدح که رنده
 صوفی کی و رد و عاشق پیری واری
 عکس زلفک قدح دیده ی گریا نمده
 نشسته ی قبل تو شیوه ی نیلوری واری
 چاودان تلم [نالی] مضاعفه همان
 نشسته ی آب بقار فزده کوشری واری
 - نالی -

نالی غزلی غری کر دور و دور باغی و توتو

و ده ام رباعیه طبعی بینه له دیوانه ای دگر طبع فارسی و توتی

رباعی

سوی مهرست مرا غم ازین لجه می غم
تا که در دنیل کشم جاده زیند او ستم
می رود [نالی] ازین جاده هر چه دنیا
بالب فکک کفی هالی چشم پر غم

- نالی -

نم غزلی آی هونراوی [نالی] و د اعلی
رضای او ابریم له لا تات
بلا شاد و دبدی بینین
سه فخران چو تکه ریی هاتونه هان
مه یکن که تکی نه بور و بی ارم صغ
صغ سه رکده تان بولشکی غم
شکاری و هشیا بکی دینه موکن

او نه اند آرجوله [نالی] که چهار بار

بکری یادی محبتی ریایان

نالی -

نم غزلی آی ال دیوانی نالی

خدا می خندد و میه عاقبتی ناماقولیه
 له ۴ دوه آصف یلی از یلیان آصفه
 صاحب علم الکتاب مطرب همد نفی
 یاسیانه را اخوانا اضا آصفه
 طبع انالی لاقونده امرو یا نه شسته نیم نگاه
 ست صراحه و صورا و قراع و مرتفه

- نالی -

قصیده مدح مصور و هم والی سندج ^{در اینجا بوده}
 در حضور پدید است است
 جواب سو آلیکن ملا فخر نالی اگر آن مستوره ی ثنی والی داله
 نالی نه هم قصیده یی هزاره و ده می بو مستور ناردوه و ده هم
 قصیده یی دیوانه طبعی و نه نور او و الیر و دایه تعلی
 م: هو شگل - را یلیانی نو و ده
 مستوره که حنا و ادیه به حلائی
 طانه ضوم ایست و به ناز یلو عتابی
 هاتو وونی عفه هم هر یی تط مکنه و اب
 مستور اگر ام سهل کرای به جوابی
 مستور بگری که به تو شریه کرای
 محکم نیکو خل نیا جیه خطابی
 آینه هم آینه دوی ره ننگ مخافی
 مستوره به مستوره دوی مهر صفائی
 ناله به که نظر یی نصیبی نظریا بی و یلیکنی خریفه به نصیبی بهلای
 تعریف ره که هم بلکوله بو دهر دی شفا یلیا بوس طع و هم بلکوله در شفا یلیا

نہم سزا چھ قتل طای فہوای

در یک وه کو دسی سالی سالی
دکای تحف کای هیای کای بقای
میه نقبای نقبای نه صیای

و من ضعیف به سر دیکن دو استون بیای
نزد اکت قشای
و من صفت صفی که لیسو ضلوه فرای

۹ مہینگی
عقود رو
مورہ عزیز می شرحو رفعو جاہی
بوضلا
پاکو ص از روی خیالات و اسباب
مخلوق بہ انجیلی بہ مثل ملک ملاہی
آبی
کائی

۱۱
باز خود پر که بغیر از آنکه اعلان نماید
بعضی را و بعضی را که می گویند

۱۲
بعضی را و بعضی را که می گویند

۱۲ ما را بو کوه حسدی خوش قای
۱۳ که ما نیوه ده چون ده ریو ایسی درای بر جو زهره ریو ایسی قلمش ای
۱۴ م: آلوانی گولا فیز و شکر نیزی تباری
۱۵ یا قندی علی کر آ وینه کرای
۱۶ یا نس نه زهت گرانیه باغی سرای
۱۷ یا تر صی نکل هرد کو مرز
۱۸ یا کر دکی گردیای گرانیه تباری
۱۹ دا مینی به انواعی لعل خدای

حقائق ۱۵۱
حقائق کی روپی سوری

حاجی محمد سیدی

۱۵۵۴
 ۱۵۵۵
 ۱۵۵۶
 ۱۵۵۷
 ۱۵۵۸
 ۱۵۵۹
 ۱۵۶۰
 ۱۵۶۱
 ۱۵۶۲
 ۱۵۶۳
 ۱۵۶۴
 ۱۵۶۵
 ۱۵۶۶
 ۱۵۶۷
 ۱۵۶۸
 ۱۵۶۹
 ۱۵۷۰
 ۱۵۷۱
 ۱۵۷۲
 ۱۵۷۳
 ۱۵۷۴
 ۱۵۷۵
 ۱۵۷۶
 ۱۵۷۷
 ۱۵۷۸
 ۱۵۷۹
 ۱۵۸۰
 ۱۵۸۱
 ۱۵۸۲
 ۱۵۸۳
 ۱۵۸۴
 ۱۵۸۵
 ۱۵۸۶
 ۱۵۸۷
 ۱۵۸۸
 ۱۵۸۹
 ۱۵۹۰
 ۱۵۹۱
 ۱۵۹۲
 ۱۵۹۳
 ۱۵۹۴
 ۱۵۹۵
 ۱۵۹۶
 ۱۵۹۷
 ۱۵۹۸
 ۱۵۹۹
 ۱۶۰۰
 ۱۶۰۱
 ۱۶۰۲
 ۱۶۰۳
 ۱۶۰۴
 ۱۶۰۵
 ۱۶۰۶
 ۱۶۰۷
 ۱۶۰۸
 ۱۶۰۹
 ۱۶۱۰
 ۱۶۱۱
 ۱۶۱۲
 ۱۶۱۳
 ۱۶۱۴
 ۱۶۱۵
 ۱۶۱۶
 ۱۶۱۷
 ۱۶۱۸
 ۱۶۱۹
 ۱۶۲۰
 ۱۶۲۱
 ۱۶۲۲
 ۱۶۲۳
 ۱۶۲۴
 ۱۶۲۵
 ۱۶۲۶
 ۱۶۲۷
 ۱۶۲۸
 ۱۶۲۹
 ۱۶۳۰
 ۱۶۳۱
 ۱۶۳۲
 ۱۶۳۳
 ۱۶۳۴
 ۱۶۳۵
 ۱۶۳۶
 ۱۶۳۷
 ۱۶۳۸
 ۱۶۳۹
 ۱۶۴۰
 ۱۶۴۱
 ۱۶۴۲
 ۱۶۴۳
 ۱۶۴۴
 ۱۶۴۵
 ۱۶۴۶
 ۱۶۴۷
 ۱۶۴۸
 ۱۶۴۹
 ۱۶۵۰
 ۱۶۵۱
 ۱۶۵۲
 ۱۶۵۳
 ۱۶۵۴
 ۱۶۵۵
 ۱۶۵۶
 ۱۶۵۷
 ۱۶۵۸
 ۱۶۵۹
 ۱۶۶۰
 ۱۶۶۱
 ۱۶۶۲
 ۱۶۶۳
 ۱۶۶۴
 ۱۶۶۵
 ۱۶۶۶
 ۱۶۶۷
 ۱۶۶۸
 ۱۶۶۹
 ۱۶۷۰
 ۱۶۷۱
 ۱۶۷۲
 ۱۶۷۳
 ۱۶۷۴
 ۱۶۷۵
 ۱۶۷۶
 ۱۶۷۷
 ۱۶۷۸
 ۱۶۷۹
 ۱۶۸۰
 ۱۶۸۱
 ۱۶۸۲
 ۱۶۸۳
 ۱۶۸۴
 ۱۶۸۵
 ۱۶۸۶
 ۱۶۸۷
 ۱۶۸۸
 ۱۶۸۹
 ۱۶۹۰
 ۱۶۹۱
 ۱۶۹۲
 ۱۶۹۳
 ۱۶۹۴
 ۱۶۹۵
 ۱۶۹۶
 ۱۶۹۷
 ۱۶۹۸
 ۱۶۹۹
 ۱۷۰۰
 ۱۷۰۱
 ۱۷۰۲
 ۱۷۰۳
 ۱۷۰۴
 ۱۷۰۵
 ۱۷۰۶
 ۱۷۰۷
 ۱۷۰۸
 ۱۷۰۹
 ۱۷۱۰
 ۱۷۱۱
 ۱۷۱۲
 ۱۷۱۳
 ۱۷۱۴
 ۱۷۱۵
 ۱۷۱۶
 ۱۷۱۷
 ۱۷۱۸
 ۱۷۱۹
 ۱۷۲۰
 ۱۷۲۱
 ۱۷۲۲
 ۱۷۲۳
 ۱۷۲۴
 ۱۷۲۵
 ۱۷۲۶
 ۱۷۲۷
 ۱۷۲۸
 ۱۷۲۹
 ۱۷۳۰
 ۱۷۳۱
 ۱۷۳۲
 ۱۷۳۳
 ۱۷۳۴
 ۱۷۳۵
 ۱۷۳۶
 ۱۷۳۷
 ۱۷۳۸
 ۱۷۳۹
 ۱۷۴۰
 ۱۷۴۱
 ۱۷۴۲
 ۱۷۴۳
 ۱۷۴۴
 ۱۷۴۵
 ۱۷۴۶
 ۱۷۴۷
 ۱۷۴۸
 ۱۷۴۹
 ۱۷۵۰
 ۱۷۵۱
 ۱۷۵۲
 ۱۷۵۳
 ۱۷۵۴
 ۱۷۵۵
 ۱۷۵۶
 ۱۷۵۷
 ۱۷۵۸
 ۱۷۵۹
 ۱۷۶۰
 ۱۷۶۱
 ۱۷۶۲
 ۱۷۶۳
 ۱۷۶۴
 ۱۷۶۵
 ۱۷۶۶
 ۱۷۶۷
 ۱۷۶۸
 ۱۷۶۹
 ۱۷۷۰
 ۱۷۷۱
 ۱۷۷۲
 ۱۷۷۳
 ۱۷۷۴
 ۱۷۷۵
 ۱۷۷۶
 ۱۷۷۷
 ۱۷۷۸
 ۱۷۷۹
 ۱۷۸۰
 ۱۷۸۱
 ۱۷۸۲
 ۱۷۸۳
 ۱۷۸۴
 ۱۷۸۵
 ۱۷۸۶
 ۱۷۸۷
 ۱۷۸۸
 ۱۷۸۹
 ۱۷۹۰
 ۱۷۹۱
 ۱۷۹۲
 ۱۷۹۳
 ۱۷۹۴
 ۱۷۹۵
 ۱۷۹۶
 ۱۷۹۷
 ۱۷۹۸
 ۱۷۹۹
 ۱۸۰۰
 ۱۸۰۱
 ۱۸۰۲
 ۱۸۰۳
 ۱۸۰۴
 ۱۸۰۵
 ۱۸۰۶
 ۱۸۰۷
 ۱۸۰۸
 ۱۸۰۹
 ۱۸۱۰
 ۱۸۱۱
 ۱۸۱۲
 ۱۸۱۳
 ۱۸۱۴
 ۱۸۱۵
 ۱۸۱۶
 ۱۸۱۷
 ۱۸۱۸
 ۱۸۱۹
 ۱۸۲۰
 ۱۸۲۱
 ۱۸۲۲
 ۱۸۲۳
 ۱۸۲۴
 ۱۸۲۵
 ۱۸۲۶
 ۱۸۲۷
 ۱۸۲۸
 ۱۸۲۹
 ۱۸۳۰
 ۱۸۳۱
 ۱۸۳۲
 ۱۸۳۳
 ۱۸۳۴
 ۱۸۳۵
 ۱۸۳۶
 ۱۸۳۷
 ۱۸۳۸
 ۱۸۳۹
 ۱۸۴۰
 ۱۸۴۱
 ۱۸۴۲
 ۱۸۴۳
 ۱۸۴۴
 ۱۸۴۵
 ۱۸۴۶
 ۱۸۴۷
 ۱۸۴۸
 ۱۸۴۹
 ۱۸۵۰
 ۱۸۵۱
 ۱۸۵۲
 ۱۸۵۳
 ۱۸۵۴
 ۱۸۵۵
 ۱۸۵۶
 ۱۸۵۷
 ۱۸۵۸
 ۱۸۵۹
 ۱۸۶۰
 ۱۸۶۱
 ۱۸۶۲
 ۱۸۶۳
 ۱۸۶۴
 ۱۸۶۵
 ۱۸۶۶
 ۱۸۶۷
 ۱۸۶۸

یا اسی محمد کی برکوت واپی خطہ نور اسمیہ دالیکوٹ ہائی

هست که در حد فیه ^{خاصی} خاضی ^{کافی} نداری

در حقیقت آنچه که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

بعضی شتر مرغی که تازه کرای
و ده کی بیضی برفاب ضیا و به سنای

[Handwritten Persian text, likely a continuation of the previous page's discussion on the 'Safar' month.]

بین سبیل و کنار و صلیب ای
ساز و صلیب ای

تو تجربہ والا اندی شیریں آری
بہار و ملیح میل سما طلای
خستہ و مگو دیدہ ی درزی طلای

یا خود مثل شلی نو ایستونه وای
صاحب زر و زو، اگر کس بتازد

دعویٰ احرا حیدر اسم رَحْمَتِ کَرَامِ
السَّیْرِ طَلایِ اَعْمَرِ حَیْذِ طَهْرِهِ لَای

کی بار بھارت دایہ گدای تو ہر شاہی

سرکه در خانه کوپرنه توکامی

هوای مستوره عارفی و آری بن نالی نارد دوه زار آساره و مینه

[مقام] بی - ره و راه او ترا و ده آه اوست که در این دکن نانی وری گ

دیوانه که زای کرده بی عقده گشایی
هست و وی اشکی ره وایم به فدای

هم شام و صبح باره و گشتی

بوته و درختی تن متین هکلی
 طولانی و بر جسته و کودستی د کای
 بی دیده هاستی به مثل عی عهای
 طالع روشی ملک رنگی صهای
 حیات و غرقه می فریستک بهای
 هیت و تریست به آفرای
 گردنکچ بر پینه قدم رنج بهای
 سواد الحفرت قطره بر قطره فای
 محذوفت بهی طلی رهی نه ای
 مستوره و محض نه بار صهای
 ام باب زنه گرم تری کانی کنای
 ده و دین گدا شده دهی شاه گدای
 ضای قصه و ایا که خیا که فوت بهای
 ناکر می روشی ظناتی بقای
 تخم [باک] له نه عزلی زیوه ر
 خطاب به که لایا به دا

خطاب نہ گہ لیا ہوا

بہارِ شریعت

۱۹۲۴
 ۱۹۲۴
 ۱۹۲۴

من حیا و ار له تو وکل کرد و چینی
 بیکه و ذالکین غیره بطی دینی
 پاره ی تی ناچی قس ی شیرینی

یا به فرضم کرد تو شای زینی
 را چشم به بهشی خو و مکیینی

من که تو تنو دار گویرم ببی
 بودن گرانم دار فور ما آنبی
 بو من ی که لکه جم ی یانم ی

دهل و فرات باه و بو فوت ی
 منیش کور دستان شاف زنگینی

منظره ی جوانی د لگیره و جیل
 وه فت و رو آ و اسوره درهنگ میل میل
 آ و آپرینی خوشی وه کن سیل

ه و آری شا هو آ و ه کی قنیل

له دل لا آ با ایشی برینی

چون ای یا به دا وای آ و لکه کن
 هو شتر د ران ها کاروان بکن
 کوردی سپی رهنگ آری له رها کن

قط رکن ناکر وی دهی لمل یک کن

منطقی حلاوی و رسول سیرینی

سیرینی

منطقی

می چیم لیکردی ای گلی نه زان
 هوش به خود ابوی تاپیش کره کلان
 نه تای می چیه بد نادی جهان
 بوند سوکيه آب تکه ژبان

کور د

هون هومات نیه ای خالم نلک
 شیر ی شیرا نگی آلم نه د لک
 بر چ کر گلی ایجه کر دونه دوشک
 هزار پاپه نیو هو بیری بون لک

فلک

می چیم لی کردی برادر دوی غرمان
 هوش به ره خوش کر دکه آبره جوان
 به بغر بر ریوی له ریزی اشان
 بی خانو مانور واکه و تری هموان

کور د

که ردسم به هی بم ده بیتی موه ت
 اور دیشم ای هم علمو شرو ت
 آو سار شیر ریم له ریزی ملت
 له نوی اناسم هی بی سرده ت

فلک

ره وانا بینم که بیه س ردار
 سه روه تکت به می بتکه م تاجدار
 ده وله سنات که م به علمو دینار
 ریی به نا بینم بو توبه اطرار

کور د

نو که رانی می پادشاهان مطلقه
 بونه خاوه ندی هیروده ستورقه
 بی عه مو هنرین استقامت و غوغه
 لاهال هیزه سه سا مور ابله قه

فلک

خوارده ستای تو که بونه
 پشنی به کمال گرت ده ریان کرد زلت
 کیوه تله گری پیاوگر رجا صحت
 ده فوت بناسه بی قه و قهت

کور د

هاتمه سه رورته شگر ره ی کاشات
 په نه بیهیم که بورنگی نه هات
 ریگام بو دانی فدات بی هیات
 که تانزاجه ی بو به رزی وولات

فلک

۴۰
علم بخوبی به ره و شورش
پا و بسته کرده است بسی به پریشانی
ره بطنی به کی تا کور دی روی زمین
نه رکی نفا متروا نه هینان ادبی

- بی باک -

منظومه به کی هوای ها بی تو میوه بگ که خیالی دای ناوه
[نه و یکی بغض امین خیال]

نه دی آگوی شط به غا خیالی کور دم اگر
که لی لاگال به جس مابوم ده و مردم اگر
به بانی شعر و خیال که و تم به له و نه کور مار
له آسانی به اصل ای که و تم پرواز
تضای هو میم ادبی نظر به ره و شورش نوحان
تلو عسی طالعی کورده بوه بوری پرده شاف
که آرم دی دولتی تازه له شونین حبلی
منیش که و تم هو لیای لا له عباسی
فطر همه و دم اکیشاله خاکی روسو عجم
به یای قیلی و لور و زها و دم دابوم ده
له ده سته راسته و سابل و فطر هطاری
له به به عباسی شمان هتا چاری

که راستی چه پامی رو در و رهاست برو
 هه سوله نه و می خواند رنجه روسه رو
 الکتریک له به رانانه وه تا گریه
 ته لی به سه ره موساراکشایوی پیره
 له راستی ته ضی سلیمان پینج او نه نهی مانگ
 گوشتوی نورده رو در رفوناک اچا تا بانگ
 ترستی ته له کوی پیره مگرون
 له پشی مولی ای افلا بوی تو اکش شون
 له سه ره هزاره وه تا نایجه روله ریزی هم
 بخاری ساکنه روی آسای کرده هم
 له گوئیپه وه هه می خواجای تا کوشنده روی
 به پی طبیعتی به گزاده و تو مارلی آوی
 به مانگ کری حکم ر ظلم بونه بهر نیا گاره
 او نه به فیض پریشکی کنی گره باره
 آسای مرکز طیاره مان لای هورمان
 مرا سلائی لگرن ادر و پاچا اکال
 تونیل لگریه و تاریده رو کو طور وی
 فطر سمنه نری پی گریشته خاکلی روسی
 ده ساری مقه نی آلتونی شاری خود ایلان
 تجاره نی هه سودنیا آیشی و هکن مان لان

به بوریه زوتی سپی مانگره یشته بگری سپی

شکست هزار د امریکا که بیری زوتی نه ی

بر بخو تو نانو نازو که تیره و سعلب

هزاری و پترو درری جافا گریشته شاری صلب

تری و هزار و صد هلو و سیور گیلان

کاو هیور و پترو رضا کا شمشاد ریزو سی

که رزو و بنیشت و سوره و سیوری و دنگ

بواز و گو رگو چه نه ل کسه و پلنگی بلک

چه و مده و رگیزه و سیوری سی آرزی

بروزی داری آری سیو بلازی لاری

ه لوری نانو و شاما سیورهای خاوی

آسانه بینه بره و معبدی تری ناوی

به هوئی پیری مبارک بومانن سی رفته

ده ماری نوت همو پکین ده بنه رودی نیک

له گویشده سه رکوه بواز مره تاته یوان

به ریزه او قیل و ایوان که یوه که یوان

به فیض ثابته و لیر و دیگه و محور

ره واهی ده غلی پیاری بلازی خسته فتور

ه بو تجاره تی از میره ربه ه بخیره

او مده زوره اثر شتر سادده و لیره

به مومنی ابرو و معنی تریح م یگو

به هاکی روسو عجم دار بسته ملبس رو

به روی حاتم و دروم کرده دجله و بعد
که بی خدانی اسم تشکیلا ح نر بوبیدا

و ده کو صدای کی بیگانه جو شمر دجله

به عاری و معنی لا لا تجنی صید و حله

که چاروم هم لبری لوزه نده ریگی ره شورش
به باب یا به رزی کرده س حنا بی آگوش

به مای بوبسته سرم طویری لم ده ست آ لاند

که چاروی آ رست به مای کوردی بود دواوه بی ما چایاند

به بلتو بزله و رم رو بی اوه ندیم گدیم ی بو

دیسان جیره که بو [لایه] کوردی لفت ابوا

- پیره میرد -

ترجیع بندای عشق

به حیه نه ال بن سایه چنارا
فرا مو شم نه که ی سی گیره و هی تو

به گو نزار د سه چاروی بهارا
به گد نه ندره نگر نای هوارا

به وه فت کرد نه و هی زاری گولانا
فرا مو شم نه که ی سی گیره و هی تو

به سه ر جیگال گن سوزی بیانا
به گد ل آ دانی دلگیری نه بیانا

له ایوان له ناوېز می څار
به شریستی پریشانی هژاران

له منی داوه کو باوه گوساران
فرا مو شتم نه که ی می گیره ده ی نوم

له گل پر شنگی زوېښ که هر شو
له ده فتنی کا که چلوانته چوه خو

به بی نائینی قومری وقاسپه ی آو
فرا مو شتم نه که ی می گیره ده ی نوم

له هاوینه له بهر قریبه ی هژاران
له ده پهنانی دو چاری نواو

له بن سابه ی گوئی هم می گو لاوا
فرا مو شتم نه که ی می گیره ده ی نوم

له پایز داله که لمرگی گولانا
له گل بارو می که لمرگی گولانا
ما ویتی بهر دانه و بهر صحیفه [۴۵]

له سونی ورو که شریستی دلانا
فرا مو شتم نه که ی می گیره ده ی نوم
- گو ران -

سره می کی را بور دوما

سره و سابلکړه ماشهو کر کو کوسپانی
منه ولا هانوسه ده شته ناو و شاهه یوانی
عمادیه و دهو کو عقره و سنجار و هم زاهو
راوانته راینه زیار و بر زانی
سره به له گل ار بیلو کی سنجار و سنجاره
شهر بازار صلیبه می مال اهل بازیانی

هوانرو سقزو بانسرا و ابرو آمانی

له گره بیجا و افشاره / ابلا فو مریانی

کرت واسعد و اک باد و هر دو خارند

سهند و قهری شیرینو لوت و سر پیل گیلانی

رعیه ی اردلان لوت و بانو قومی جنگاوه

آمانه ی که گبر یون لوت و سیر سید اعی بابانی

[آثیری] بوسر قیو اتحادی شای اقمه و ص
فکر کره و نه تو مالت به نای حق انسانی

- آثیری -

بنایه ی شریع بیه

له بیه سوره زهی آیفی گوی چه سانا
فرا موسم نه که ی می گره و دهی توام

بنایه ی شریع بیه
له قدسیه اکر فنه و د سانا
له شادی داله و توی به سانا

له هواراله تنگی ده بگی سواوا
فرا موسم نه که ی می گره و دهی توام

له گریان لوت و فریسی که هاوا
له شیوه نه اکر لوت و هرگی سواوا

که گر درون رانه یگانه تو شوانی

له گره بخش داله سرنانی هوای

له ووه فنی لای ادهی لانی هوای
فرا موسم نه که ی می گره و دهی توام

بترابه و

بترابه و

قصیدہ کیج

چارہ یارب له موجی بحری بی پایانی کیج
چی بزم بوکوی بچم چی بی ای درمائی کیج
که اکا امان کانه بیم شغری به راز و دانی کیج
خوشتره ز خشی سنا نورم له پیا نوسانی کیج
هر که سی زور زور و تالو شیرانکه
راست الی تنیا سحانی بیت به رسته ای کیج
رو سوا نیکی و فرشتا نو بلچیتا و صرب
جله خلوج له تاوی لهرشی المانی کیج
عالمه می ایمان به جاری هاته عالی غرتهم
هز له دهس لاخا و وسیلوز لزه له طوفانی کیج
هر له ابوار یوه تاوه فنی که تجری صادق
خه و نیه آئی له به آرازی ژانی دانی کیج
شارده تابوریان به جاری هاته کور و رگی سیم
نوزه بکی یوه هات ها واری کرد مردانی کیج
مام سیم فیله تن لئی کیج کوشتی که به دستو گر به دم
زوره که ماکر و نی به آبد و گو رستانی کیج
- نجم الدین سلا -

سه لاله تکه مانگدا

ای مانگ منو تو له درو ها و ده ر دین
 هه - دو گر فتا - یکه آلهی سوزین
 تو و یلور ه تلک زه در ده آسمان ده
 دخیلم ای مانگ تبهی دله ارا ن
 سه و یکه و امه و یکه مر بام
 دل زار و بیزار فیللی هه یکنیم
 دلبه نری عشقی آو بکن جاورم
 له ساره اوره م که و تو نه خیال
 ای مانگ تو سله عشقی پیر و زیا
 ته سه تاده م به عشقی هه ارا ن
 به سه رهان هوت بوسی بیان که
 دو چاری پیبوسی واپه شواری
 پیم بانی تو هوا چه نه جوانت دی
 چه نه کوری بزمی عاشقانه دی
 چه نه تهر مانده نه سلطنت دی
 چه نه شورش و یاسانه دی

نیش دهر به دهر به دهر به دهر به
 دهر مانا دهر دهر دهر دهر دهر
 ی یار رها و ده م عاجز و نه نیام
 گیر و ده ی داوی یاری شیرینم
 شوشه ای ارا گرچه خاوه م
 گریانه بشم بوم کوی زخاں
 تو نه شه به فشی دل پوزی
 به سه سیم که ی به ری به یان
 ده دی گرام نخنی هه که
 له به به دایم مانو داماوی
 چه نه جوت یاری دسی له ملان دی
 چه نه ته ختو به ختو خانو مان دی
 چه نه قوس ملت چه نه شان دی
 چه نه ی که سانی پریشان دی
 - بیکه سی -

آواری خاکی وطنه سرو صافوم
 ی یار و دیار و شمس و مجنون با با
 ام طالع مخفی صوته فلاحیت
 که و توم نه ناو طاقم ترندم فوگرن
 سرت دانه عرته خوار دنگ که که که
 رویش که سفر با و کوسکه عمرتی قوت از م
 با مسکونی چادر و یا غور و غور
 خود که سمر و دجله و ساره بری گوشه
 دو سالگ ای نام ریونه صدای بزمی بلال و
 برسی و رشور و شملکونی پاره و قوت
 و ادا م دروه پینه لسه ریاه کنوشه و ان
 تو کی سرور شمشرخه ما بوز و در پیکه
 تابین طراوت لرزگی عمر و هیاتم
 ی طاقم و صوفیه و پریشان
 [حارث] اثری مرصو لطفی فدایه

پامالی غم و غم بتو صد درد و هلا فوم
 نهجوری صفا مجلس اربابی و فاهوم
 آشفته ساد و سنی شمس جنتی سپاهوم
 دو چاری هزار دردی سر و مهر و سر فوم
 دو چاری هزار هله و رقصی کا فوم
 رویشی فطرس تو ش هزار دردی و فاهوم
 عریان پریشان به مثل گورگی هیاهوم
 آواسنه تی زگر عینی و کور شکی فاهوم
 و درناهی لودن هر به ایسه و برتیا فوم
 هسرت که شس دو قوم فکر و یاله هیاهوم
 گزراوه سر و صورتی فوم و خله فاهوم
 به م و صیتی ریشه و ده کل هوا به فاهوم
 الحقه دکتوری خوبه ده بی برگونه و فاهوم
 هر شطرنج لطفی بنس و فیض فاهوم
 بوه نفعی و دین و وطن فاهوم
 - عمار صاحب -

هه ره می ناسر به پی کرده وه
 تر کو اطاعت ارمن سفره د
 کور دینت آزا پی به ماندره ری
 ملاد هیر و کی زه نلبو هصافت
 له دو جه ژنانا بو شیخی نو پیر فروشی
 شهوت به سنی رهش رو به خال
 به نگو کسلس دولتو شراب
 جان بوزیای ههوند بو شه
 شهوانود بهی له ناریان اگر
 سیه بهی ای قایل اعرن
 - پیره میرد -

جاینوس ای تاقیم کرده وه
 صند و هلبیس فرسو تکبر
 عرب به ریو سیوان به روه ری
 هلبیس صافت شای دشت است
 کور توفته پی در بر و با هوش
 آسینوا و پی بر زورده پادشاه
 کویرو حافظ هولکه و هلب
 شیخی تفرقه نه نگره بوکه
 یشده ره فطاده به کنویه کرن
 پانه پی دو لینه اصحاب کورن

ساقی نامه

دل به شه هه ساقی صفا
 شه را بی بای بودله ی مانم
 له ده سنی چ سنی به انه جانم

صفا بخش دل نشسته ی روه ی
 به ز سوزنه مزه می یارانی وه نا
 نه سل بکا خای نه فا می
 بیند و مثره له شه هه

ساقی صفا تم
 هه پیرانی له نهجه و به ژنو بالانم
 ره و زنی شه و می بایه هیانم

شه را با وای عمری زه می ی
 کو نو مغلایه می هه فا
 شه را بکی وایه نه فا جاهی
 قدیم بیایه به کایه که ییواد لیبو

ده خیل مدد ست ساقی فرصه

مغنی سائوش رودی همینه
رسول طهارت دیوبی لاله

ساقی فرصه

وه هتی هوا رده و کپو عشره
دل زور کپو دهی ده نگو نغته

به نشسته بی و شراب گو لگون
آسوده ساقی دل بی محنون
- بیکه سی -

به نازکی ز یو نغمی ارغنون
تاله دل و در کپن ناسازی گردون

ساقی نامه

ساقی برون دنیا به هار
میریکه ی باز و نغمی هزاره
تیکه ز جایی و عشو دانه
تیکه به وه هتی تراجو عاره

ساقی چهاره
زه بین به رایا گو لگو لزاره
نه و ز پیله ابرو گردی پاره
کوا فرگشت کی وینه یامباره

دنیا به وصیت اکرم لای تقی
بدرم کن سینوگر یا نوروز

ساقی ادبائی ست به آسنو
که مردم تو فدا هر بهمی بشو

بیتی کوی بگری لاله و سرینم
ایکو پروسمه سوی بیته جوت
- بیکه سی -

له بیس یا سینو تلقینو شینم
به زور و زحوم آغلی قوش

تجربہ ملاسنی قاضی لہ سر غزلی

مرہوم احمد مختار
[وہ طہنی]

دل نہ محنت کہ یدہ سانی ساہروری فہنا نہ وہ
ہم درری جای بیاری طلعت جانان نہ وہ
جو تکیہ دیہ وادہ خوری سیہ ساہروری نہ وہ
دینہ گویم دہ تکیہ ہوسازی شیوہ نہ گریہ نہ وہ
ناشی رگہ نہ ہست حالی کردستان نہ وہ
ہیون نہ تائی رگہ ہای سلتی محرمی کوہ
ہیون نہ گریہ جادہ ہوئی بو طالعی ٹوئی کوہ
سینہ ہیون چاک چاک نہ کہ ہم بو غریب ملکوی کوہ
لا نہ وازی آسو محروم سے ایست ٹوئی کوہ
گہ بہ دہستی ثور کہ کانو گریہ دہستی اپرا نہ وہ
ہو قسری بی احلو باطل قلم نہ کہ نہ جستجو
گوی مدد نہ نہ گریہ بہرہ عہدی یوہو بیایہ و دار
کہ ساری باور رہا عاقل بہ عہدی کینہ ہو
اسی و جدا نو عداالت بی صحابہ و درد
ہو سیاست امرت کہ تو سر لیوا نہ وہ
دیرہ وہ رگہ

اسی ب جسم مروءت ای فرد منهای کورد

لازمه باشی یتیم گن شیر اند شیر به چانی کورد

همه ماوه گر بو عائلای مردانی کورد

راسته گر راستی عدالت برهمن مندلانی کورد

و یلوسه رگر ران بسورن و ابه سه رکیوانه وه

کدرده سیره های کوفته لیزی وون بده دیوانیان

نه گبه تی روی کرده جالو مشقی ردایان

جاری و اگیراره رو و ساجه و له رجه و لایان

هسینه ه سیره به ضعی کورد بو کوشنومالا بیان

کره ای ها تون به سوار ی لوشتری پی پانه وه

ایسته ه رجه نه تیکل چوه بخینه ای اجملای کورد

کا و لاله لای غیر به جاری تنجکوبینادی کورد

هه رکه سی بو هوی پچیر ی ملکی مادر زادی کورد

افرو با و ای بلایم روشی ای اولادی کورد

بینه وه بیدان به علمو صنعتو هر فانه وه

کوانی پیلانی صدف دری رستم نثرادی هه شلقب

هی به سه ره ها کوبه کی کوردانی باا حلونب

بوچی واورن بون فرا وندانی شیر رهب

های کورد ایسته شله به بین کورد دایره انوعرب

ی چوه تیری که کوه و توه و او ی مندلانی وه

هر که سی هیوا بی ناصردی اویش نامرده بی

شوی باور لکای به خیره کاری هر یل هورده بی
 هر چه که و ت شوی قی بیگانه استوی ورده بی
 ام قراری عصبه و اخلاقه ایی بوکوردی
 هر که رفته رفته ناصیه ناو خیر خانه و

بایچه و ارضی و سوسو شایین هیدران
 حرمه و بتلیس و فرج صو عالی بارزان
 نهری و دیار بکر و و انونگر و شندیا
 خانه قیو قیو گوژانز لوژ و باجه لاه
 و هک و هسالی و ن به بالای سطله ی بابانزه

ده شوی محرام ابیه روضی فله ی بادی

سیرم انواعی فواکه لاله زار و عنبی

هوا که کانیسی ابیه شهید کو انلیس
 شکو که و شستی ابیه باغ و قهری گره و هری
 بوته ماشای دونه دست دینی له امریانه

مندی که رود و داردن له لایه و از انم شربت

زه صبه هظمی بفرموده اسم نعمه

خانه نی ام خاک پاک اهل عز و شجرت

نو جوانان و طی تو حیدر اگر ام صلت
 هر که کرمانشان صا و ورهی و سوسو کاه و

تووی و حدت دامی غنی بر او می بیند ۵۶

رو به رو و آویاده ن کوردان به ضویناوی چکر
تا اکوشت بر او می زود زود به گور جی بیند به

ریک اظه به صنی و انو به پیر به ۱۰

عقده و ز اخوا به شش ریک به قد و پو تا زده
به شکر یک به زودش کوردی طلق ریک به ۱۱

طاعتی کی بر ضررش جدا شود سرده ته ریک به
عکس یک حوز به یوسمی دهی به بند قه ریک به ۱۲

شکر یک منظم بو سندی هو به ریک به ۱۳
هو انور از او به خط پولا کر لی الما به ۱۴

نه و جوانی دخت به یک و کو پوری به بان
پار و انانی حزم نه و کو شری به بان
شور و سوارانی هو نه و یک به آواز نه بان ۱۵

به یک به این عشار بو قرانی دوشستان
ه و نه کو به رسم اگر و نه ها تو به و لا نه ۱۶

نوک سنی یا نه به بر آبی جبرگ دشمن گره کن
تاوه کود شش هو بو رهی عدم تهمیر اگر
خاکی کوردستان به جودی ملا تهمیر اگر
پاستی قران مدعی خاکی و طی تهمیر اگر
ریگی آسنی اجیه خاکی ه و راستا نه ۱۷

گل‌یابی

ای کوردی ستم دیده‌ی مظلوم و سید چار
و ده‌ی ملتی محرومی بد بختی گرفتار
تا که ای لاله‌زاران ایوه و دشمن همو سیدار
تا که نه‌ای هر ره مست بهو عالم هوشیار
هوتا اگر نه‌مست که بی محروم اغیار

عالم هه مو مشغولی تلا سود و سو برده
هه ره‌لته بو هوی هه ریکی زه دو هه‌وده
هه ره‌کی له بو هوی هه‌اکی هه‌یکو مرده
محرومی هه‌و هه‌و قه ملتی کورد ده
ما تهم زده و سو که پیریا نو گرفتار

او ملو قه و ساز له مه‌ویشی که زه بون بون
او طائفه و طایفه او ساگر که دون بون
اُ هله له بهر هه‌لو نفاقه محرمی خون بون
هه‌تسه له فوری غفلت و اداری خون بون
ایستیکه هه‌مو به‌گسلگنو شاهو حکمدار

کوردیشا ای به ره عید و علاحی اواری
بی هه‌و سراسیمه دوی خلعتی به‌رو بی
رو نو که روا اغیار و شوی هم‌کی شادی
چا و یان له سوله و بیستنه به‌م بی و نه‌بوی
بی علم و فکر پاره و محروم و هفت بار

به سی طالبی قالاغی کو کوستی به کبی

به سی حاجیه سی به دستودهی به سنی به کبی
 به سی مانگی نه و تانی به کو مردی به کبی
 مشغولی برایی به کو یک هستی به کبی
 تا کو به تو یک ده سته و به کبی و کو اغیار

ام جھلو نفا متوسین هوزله تا که ی

ام ی شری و هو خور ی عفاقه تا که ی

ام بغضو نفا قو ه و عزله تا که ی

ی نگر ی و سه رمستی ام طله تا که ی

تا که ی مسخره ی عالمو هو شیار

ه تنی به دی خله ده و چاوی شورن

چاویک ه تنی به یور اسی بنورن

برستی به یک کر ل هنی اکیو الو به شورن

ام عالمه بوچ عاجز به ی که یفوکورن

بو هی اگر ن ام کورد، فقیره ه موهاوار

ام ده نگو ه را و ناله و شینه به لای

ام آه جگر سورگرینه به لای

ام کشت بزم کوشتن برینه به لای

سه ریاده سی ام به شعی فوسینه به لای

هی بی ام شر شو غوغایه لای انظار

شهادت اموال پر ربه زاده زاکو شده

به سبب آنکه بخون هر بهشتی خوشتر باشد

ای بی خبران ای بی بین چاکر و بهنده

مشهوره که کم تر ز جود زده اند

روزی ای بی هم شهادت این ایوه گرفتار

ای و درین خورده زوگر دره و کجاست

ده که در دل جلد خیالاتی پریشان

همه بهشتی به واسطه بونگشتی خوردان

وکل کبر و صد بغلی به کو قلس عرفان

افلاک بیکر تا کو بکوشین به هوار

- ملاعن قاضی -

غزالی

له که بختی تاپی محنت داو ها که و تو مو دامانم

آلای غلیر یکن با باکو اسیر و حبسی ناو دام

در رستای آم به خا و دره زده اسودای فرقتی نودام

له راهان عترت به رتا پام له بجزی اشک در چا دام

اگر آسای به کمر دایین هر تو وی نا صینی

که چیسای دام له دو کوره ای گرا هیستاکوه دام

له لای فدت آسکی بیون تو اویر سگ ریفت بی

ره ضیعی آم رقیقه قه قه که ای نوری رو چا دام

۵۸ هـ تا شوقی هری کولت بر امیر له شوقی
 منی هیرانو سه رگر دان و کوپ روانه سوتاوم
 له هیرانو سه سوتاوم ته نم و هک سفره لبت بو
 غم و هیران او شتم من له بای فوار دنواوم
 به راسی تاله تو دور بسم نه غم ره راسی منی نالی
 به به بی غم منی شه ییاده بیته هیران ورم
 [اله هسی] -
 همدی

غده مکی

سه رزم دیتی دلم پر داهوزام
 ده وانی دور دم نه می یانه هام
 ده نه ته هار یو صنا سه کد برام
 ده نه ته هار یو صنا سه کد برام
 به رزم دیتی دلم پر داهوزام
 ده وانی دور دم نه می یانه هام
 ده نه ته هار یو صنا سه کد برام
 ده نه ته هار یو صنا سه کد برام
 [اله هسی] -
 همدی

غده می

که روت پوشی من شوران سه کرام بو پل ناته
 سه پوشی روتی من شوران سه کرام بو پل ناته
 له به رهی را پوشی بیم زه مانی سه رهی موری
 نری ییده عقلی کوئل لانه نری ییده عقلی کوئل لانه
 زه مانی سه پر و سه پیرانه همدینا له همدینا له
 وده تو شیمی بیرده نه ییانه زه مانی مانی لاله

هزارى و ده ك من شير ايرى داوى گيسو

هزارانى و كو مرهاد به گم ل تو ربانى بالائ

كه كه منى دلم گيا نه كه واسو و و بر اوه

گران ده رده كى عقه دل سوتاوى و اما

و تم ما هين كرم ناكى لم يوى غنچه لالا

دنى لالا بر تو لالا بوم ما تو بوم ما

هزارى - احمد مى -

غزل

مثل رعدى بكار سبلى پايز بهر دى وى و برو

مقاوت نام ما دلمو هناسه واشكى و و چاوم

و كو پا يورم است كه له ناو در باسى هجر

له رپى خدا دا كى به چاوم ده تائيد نه هجر

ده تاو حلت نه بيتم مى به دايم شينه شادى لالم

اى مى سپاهى ده ردى هجر آنم ده تا ماوم

هزارى

احمد مى -

غزل

عشق

و يلو به رگم دا نذا تم چيستو شيه ايسى لالتو

مالو به رتو ربانى توى ررم به فند ايسى لالتو

گر نه كه ن بازه به چاوت سوينه به چاوت

سايه مى لالتى به رگم لالتو گوايى لالتو

مشی بوجہ رگم وینہ کی حالت کافیل

پیچ اھوم وہ کہ خلق دور لفی نانی اُتو

ہیت اوی اھڑ سین ام کہ تو رہا بی تو

کہ رھوا ہم فانی بہ تو ہی تجلا ہی اُتو

- اھد سی -

ھردی

غزل سی

ھول اھوم ویا تم بہ دو تا بود بدارت ای حبیب

دل برینہ اری کہ سوکار سینہ سوا و غریب

دائما بومرتی تو سین اکم نوش دانا

دو دمنی ہی باری ایچار دوستی نا اطلو ریب

کھو مٹی عاشقہ بہی تو سلی گرد تمشیل اکن

باعنی ہی گول بزمنی ہی زی یاھو داھنی ہی نصیب

تارہ کو دیدار سی کوکھت دہ ردی سنی دہ رابا

ہم ز ر د عا ہم لہ تو ستہ ہم لہ دہ رانی حبیب

تو گہ شوی گر ر دوز پیاھو صینی پردہ ردوین

تاھٹ ہا کانا نہ روا تو گھ لومی عہد لب

- اھد سی -

ھردی

غزل سی

ونو شے فیدی دنا کہی فالت

ھیت پیٹو پیٹو ھو او ھاتم

مالوسہ رفید اسی دو چادی کالت

لہ دوری بالائے دایم ا نام

بد نه و عی بو تو بگرگ سوتاوه

گر جاری عالم بزانی چون

اوسار صحتی بد تو جستم

گر ری داخا هر دنا گرم

تو ککه رگیز مت به پیرازیم

آه سی داوینی ایه صحنم

بیرده خیل ساو جه انشی

صیوای شراغم که پی رساوه

به بین چه رگم چه سفتو کون

ازانی عالی ام دله به ستم

دایم ویل له و ویل به او خالیم

لنجاسا تو خدا و خداست هیه ؟

و کک ایستام آهوی او فوده ردونم

رو هو بیا تو سه به قور بایست بی

[پایان]

ای دهر دو صفت تاوه کواست به نه وادی

ز کزانی که بو پاره اتو پیرگو و وادی

ای ز رنگی پاره به نعلت بی سرری مردم

بوت مل که به ابی سرری له من تاوه کو پیادی

ز رنگت بوده ته باعشی شادی له شریانا

بویه اوی بی تو به ضرایح بویه وادی

چه نه پیا و که بی تو بوه چند ما لده سنائی

به سیتی فراتونی له به ریدیه و چاوی

تا چار بوه ته پیا و کو و د ز بولته نانی

فهلقی ش بی ضرایح بویه وادی

بروانه نه و به

چون کسی نازک به دهی و مک پیری شیرین
دست سوکر و سه ر شور که وایه ندره له داوی

- احمد حسن -

هردی

غزل می

گریه کن لحظه را نیشم به سروری ز آن یارا
فجالت بچ اگر را خنجم بچم آن به دراز
الین حقون هیه لا عولی ز آن تا ندره عسرا
نیش دعوا م هیه یکدم ز آن مشورتی غدار

- احمد حسن -

هردی

و ده نی

بد رینه جلی تر سو فرافانزهها است
به سپیده پیوسته هز و به رگ شیران
هه به رگ به ناوی وطن به زو بلند کا
جا نفره به با عشق من و تا نو به ما نه
پیر و آرد به بحر می آب شانو شرفان
به عید و یک به علم که باعث به ژر یان

- احمد حسن -

هردی

غزل می

له بوته می مرخصا سوتا که سایه افان ها وارم
که می جنت الی می مییم دیوه صیده بیعارم

که قدری سالی را بود دوم نه زانی لایم بهنم بود

استاده را لیم خدایم به ادنا و دهم که یارم
به تا و نریسکه هوینین محبت واره جا و دی
آلای سید بهار از له هست نرقن یارم
هزار چون بولد گو لزار است و ابوم لنگر بار
گوئم رو صد اسف استارم بانی گول به رخارم
له لایم سالی را بود دو و و کو و دیلی بهنم بود
که در لایم که تا کم که در رم که لنگر یارم

- احمد حسن -

همردی

غیرای

بلوری یارم تو و یارم تو و یارم تو
قبه یارم سوکیا قونی و یارم تو
امنه شادی تو مرغان که تو هوی کوشتن جانی
که تو و ای ایتر کوه که بشرم تو له انانی

- احمد حسن -

همردی

غیرای

قول به رجم که زهی گیل که سویند بی سده م
عبوی اسلام شیعہ ی جوان که ی یار دنی
تو هزار عبا و محبتی و سوک و هیج
دردی کاپی می ده اگل به دهم هر چه نی

- احمد حسن -

رباعی
 هتا سرم آی دور دوخت بهر تو دلم بخوا
 بدید نگه می سن مارم به واسی نه به قوا
 اگر اهن نه بم بجرم به نیز غیره است لث بم
 که بین تا کوسه عظمی نه بین زنی و پروا

همه دی
 - احمدی -

غزالی
 له در ری مجلس یاسان دلم و احسان آزاره
 گهر یکن گهر به سنی گهری دکنه نگوبین اری
 له دیشتم دار به فرقت ده می نم دی تو دغم بم
 به تی لبیل ای شین کا اگر در ری به گورزاری

- احمدی -
 همه دی

زلفی شده گوشتی مده دوز کسم چاری
 صد عاشقی شیدای به کالم کافره و تار
 قش خنجره چاد به نکره دو کلمی گیلای
 به چاوس گرش عالی هوا کرده گرایان

- احمدی -
 همه دی

فهرست
 در همه نیمی ~~صلی~~ خواجه لبیل والی گریه و شوق افغان
 به راهی رلیو و فنه زده ی تو فکر به شیو گریا

دلی در نه که و که هر وری بهار و آتانی
له ناو آسانی دیا و نا سر شکل باران ابار پنی

په رهیم و ده کو به یل رنج و لا ره رو کو شیرین
آلفی ره شو چادی هم شو قد عمر عمره نسیم

گو یار ایی مدی بدم چونکی به سر
مدیسم نیه سی که بایم مدی به بهار

عزم ده ها پیغم نیرم بخت خدا و نو به کو برام
نایب نی سانی ره عشق تا کو سی طایم مرام

اهم من هر دی

ترجیع بندی و طه ف

دگو بهی اشک و ده که باران به ناو باری له جا و انم
له سقنی سینه ده دای داگر بشته هرگی به و انم
ده روی ها کو لست لست کرد به هاری شین شینوا نم
هگر سپهر گریشتی و ادا افی بد بختی کو و انم
در یغ بو خاکمی با بانو شنه ی بیدافنی سورا نم
له کو بی کور دی نه و دی کا و ده و صلاحه ادنی جارانم

اگر کوی لاوان لریمی ام فاکه بو جانان فاکه
اگر اولادی شیر انوه بود لوزی ام فاکه
بهر مردی چاره بر نه دوا بی ناوی بید آله
در یغ اماه مو انخاس فویانی گوید که سنان آله
در یغ بو هاکی بابا نوشنه ی بید اغی سور انم
له کوی کوردی نوه ی کاوه و صلاح الدینی جلال
بنا سینه نه به دوشمنی که کوردانی دل خه مبار
له عاستی کوردی به به ری اینم بو ترگو رگی هار
له کوردانی شمان چه نه به کوی شت بو بک سوسه دار
نه تمه و ساوه به دمی که خلص و اهدی آتار
در یغ بو هاکی بابا نوشنه ی بید اغی سور انم
له کوی کوردی نوه ی کاوه و صلاح الدینی جلال
ده می ملایک اگر دل به عالمی لیه هتا ارا
له بو بید اغی سر به رزود لیه کوردی کا کا کور ان
له سر فاکه و بیان اشریان به شاه کوملی شیران
که هید و اخاکه کوی کایستاج خاوه و ساوه و کور
در یغ بو هاکی بابا نوشنه ی بید اغی سور انم
اگر کوی کوردی نوه ی کاوه و صلاح الدینی جلال
له ناو گریه ی جگه سونا و فویاوی هه ارا
له دروئی فزو فویانوله موریسوانی باران

در پنج جوهانک بلبلان خوشه سیبده غنی سوران
به کوپن کورده سیبده و خلاصه الدین چاران
در ادسی بازه کورده کورده چنگلیری اماره
به تاریکی نزار استاده ازار و زار و به اماره
که ریم خانگی کورده اماره اماره اماره
به کوپن کورده به کورده تاریکی به اماره
در پنج جوهانک بلبلان خوشه سیبده غنی سوران
به کوپن کورده سیبده و خلاصه الدین چاران

احمد حسن

۵۵

و هر که می آید به او می دهند و می بخارند
گر تو به بی بی شو و موی مثلش روی تار
تو ناز تو خیمه نو گوشتش در وضو نازار
تو قاتلو هند محو ای آو طالبعلم

غفرامی

فرا بگری بر و روی افروخته و
منی از ضوئ نور و روی عجب تار و نوک
غم مبار و فتنه بار و زنا و جاره و بیم
سی و در لا تو و مرا عاشر و کرم

- ۱۵۰ -

مردم

و د ا ع

سر شتم میل هفا که امده شفا هود
که که یفا بن به به زمی باده نر ش

دکتر پیرنای پیردرد و پیردرد
اصیدم و ایپردای و بر خوش

ایتر اگہ ردل اگرہی دورہ لایک

بہ لآم راع بہ خلیا والہ لآمان

ہر دی - احمد صی -

بہ ما سبتی خیفانی برای شیرینم لاجبہ الرضی علی الفندی ، اللہ زہی کوہ
 دایم غزیرہ ہزارہ وہم دوت ہزار لاجبہ الرضی علیہ وہ ہر رضی فواکہ دی
 ہر دی - احمد صی -

[مرثیہ]

وہیت بی لہ دای می ای رفیقان تا کو محشر دی
 بنالیننی و کو بلیل ہما سبتی آرت نوی تو عا
 کہ چوت می زونہ مای بوم فلک ہر تانی بالا کر م
 لہ اطلاق ستم و ابوا بو بحر م بہ آوی ری
 ہر اری بول دنیا را نزلک وہ فتن بہر دانی
 کہ ہیں ہر رضی خلل بتالی بچو تینوی ہی
 تھنامہ ہر ستمی لہ قاپ ہضرتی سز دانی
 کہ ایتر لاوی وہ کی ستمی نہ عوہی ہر ایٹا ہر کی
 بل [احمد] بہ فرما نم آ و اھمیرانی دوا ایہ
 بہ چا و نام بیننی ایتر بار قدریش لہ سرتانی
 [جے] جواب احمد صی ام فردہی خوارہ وہ ہر
 بھٹی ای لاکر اور حمان قسہ زور ہر کویر نینہ
 بہ کوشت ہم گر نہ نایم لہ دات پانوم لہ پردہ رہی
 ہر دی - احمد صی -

نه ۲ پنی چه شادی له ژیا نانه و دتی هم
 د نیاله که تم دوره ای د انموده ره م
 ساقی که شماره ی بریان بکری ژیا نم
 هما و دهم له که تم نه بو جگه یینه تومانه م
 به خوا یه که کرده ی همدینا به براله
 هنر شیم له بی تالو هم زهره زهره م
 لای راستو چه پو یا شویشو و فوارم
 گراوه به سر بازی خفته ت میسو مانه م
 و ابازی صاره ت به که لوده شده درم
 بیم بازی که ت بو نه ت اولو هم ده م
 آواخی دنی ت ده دلم چو تکی به داغ
 به زمه له کنتم شادی اگر زه زه یی چه م
 چو تکی که لام به زمه لام زیله ی نایه
 نای پیسته ای ه سنی صدای پو تو فلی که م
 هنی به زمه که لام صد قسم می به که لام
 له بی به دلم خوش تیا به نه کوه ر غه م
 سه پیر کا که یانم غه م و ده ردانه ببینه
 ها و آل غه م بوم ده سکو بوم دو لیم غه م

فوز کرده به هر حال نه بود کردی اصل

باب در حاله که در سر کلمه نویسی هم
به سیری که همه سیریا که و یا نم له زیانه
لا لوت دلم عکس او م می نویسه ده م

نی جاره که خوشی خوار و نی ها و الموم را از
می پیشه به خصوص به خود روشا که که ده م
ها و الموم زه میاله هو الکو شیرو می
ه ده م که افوم پیری می یکسه لانه سو شم

هاران که و ده کوه روی ده وان بوته دی راس
ایستیکه چه تا و ده می گویا به بو ده م
او ها و ده م ایستیکه به سیرای فوزی اناس
تا می له بو ده و ده کو خا کو افوم ده م

اوسا به که لاتی له کم ماری دای
لیم پاز می عوا لاشو لیم ماری ماری
دیوانه می می که به بوا ایستیکه اسی و
می بو لیم و ا حاله فوم خانه بوم شم

بسی که در ده م خانه نو که به به ماری
ده سه در کمر و مل که هر ماسر نویسه ده م
نیمیره ده می کی می له او می به به
ی زه م له می مقلی اگر هم به به نور و ده م

زانیو در بودل تیرا شمره بزاره

[هو هم نگیرد و شانی بر لودوم]

تو حیدری باری

۱۱۱۱

یا نردی اعظم
یا شنه و نه ی نالی صحن
یا نرا زندی هر کفی معلقه

[یا بانی بنیاد تصور و ایوان]
[ترغبت بخشی تحت صفت پای کویان]

نه بزارد هم پیخوا یوی خور
نه عرصه جسم نه روح نه جوهر
بینایی دیده شنوای بیگوشی

به اسرار غیب و اقنوخاوشی

به همتاوی مثل بی سرگیه یان
به غیب سرا بهی آلاشی پان
نقشبندی روح صحنی مدستی

نشم بخشی جا آ باد کستی

نظام دهنده ی ارواح و اجسام
ترکیب کننده ی اعضاء اندام

به ماه خون شه طلعت بخشی نور

نمایند می صبح ره و امی ریجو
به ریگو ننده می همی بیستون
ده و ران رنده می بالی بیستون

فیبی بر نو - جامی منو - (چین پروردگار ماه منو)
نه طرہ فی گیسوی شہ رهایا گر
تہا کیف دہ عنہی چہا - عصرہم
ظاہر کنندہی وجود نہ عدم

فروغ نوری برقه که سیحاب
الفی ده صده ی آتشی فی اک
شعله خفیه ناری بره رافزای نور
روزی دهده ی ماهی و مار و مو

تقاسی نقوئی هیولا و صوره
 رطافه به غیر با غیر به
 فرمان دهنده ای ملوک ملوک
 شهنشای اقلیم لاهوت و ناسوت

رویه و شورش و دور و آواز
گدا این در شاه و ده گدا که

۱۹
رها ندهی تو چه طونی طوفان
فلاصی کندهی یوسف چه زنده امان

موسیقی در کتب و اشعار و نام ادکوی هرگز نباشد

به سحر و فرعون موسیقی بخاشده ۳۹
آشفتی به ی خلیل و ده کلمات

هام را زی موسف نه چاهی کنفت

آنسین یقوت بیت اراقران

به ده می عیسی مردوزند

رهبری موسی به تار ~~الشجر~~

تا مبرا ورد به سنگی خارا

کنده و جاده و تختی دار

کرم کنده به موسی عمران

احجاری بیضا مجری نقیانه

رپودنده می تاج نه فرقی شاهان

تخت ینده می تحت و صاحب جاهان

مفتاح الابرار قرانی عیسی

مفتاحی ضیائی به زمی لاریبی

مفتاح الابرار و مفتاح مفتاح مفتاح

گر نده می باغی ارمه شداد

به ربا کونده می قومی عادی بار

کو کبه می فرعون غرق می ده ریا

له پسته می ضیف نرود فناور

آزاد دهر

هار صندی هم لفاکی خاک

برارنده می مار له شان قمار

دوش

سنگون که می آید تری مریدون

سر و غلطان اگر برگز او می فون

جام به هم له ده ست همیشه در هفت

کله می که می کاوسی به کما می آن اگر

به یک داده ری سیاسی سحر طور

به ر باد در هندی اسکسی تهر

مشاطی طریقی زلفی دیزی ایل

عودان کنند می مجنون کله دجیل

همه می که می تو هم ایت خانه

نه که می نو شر سایی

مبدائی اجا دی هم سو کما ثنات

سزاوه در به همه موصوف به صفات

قبله می عا شقا که کعبه و آید

گردش و هندی هر فی شکل سیر

سکینان نه و از غریبان یاد

نبدیان به محمد محنت آزاد

صفا در هندی سینه می در ویشان

علاج کنند می درد دل ریش

تقایش می هر می گوشت عا گولان

نقصه در به سوزنا می بلبلان

نقصه می نه می دهنه

عبدی می زود و شوق کند
رو نطق ده درم توتی روی

طرازی بالای سوتی هینا
دری سوتی

(۸) بود آسوانی یکسوی فریاد روی
بالای دهستی تو نیند دهستی که کی

(۹) یا خدا به حاجت لا اله الا انت
به زاتوصفات لایزالی هوت

به پیر بیانی بار و گای غزلت
به ذکر شو کور کی به لاهوت قلم

به ملائکی خاصه محرم
به دلفری داران

به سوزی آردم کرده را بو
به ذکر تو جید هر گری سلکوت

به در گای بهشتی را هرا بو
به گریا به کول به دیده ی نین

به حلاصی تو به طونی طوفان
به شادی خلیل ز بهر شی تو زبان

به صدقی حارو به قربی موسی
به پالکی هریم به تقوای عیسی

به وردی یونس به جبری ایوب
به حسن یوسف به زاری یعقوب

۱۱۲
 بہ راستی ہو دو بدوئی را دہی
 بہ نصی داور بہ نائی جہیسی
 بہ اوازوی نہ کر ہاوی نہ کر یا
 ۵۷ رورہوی بہ گن دارا شقہ کر یا

۱۱۳
 بہ اخلاقی پاک سیدی مختار
 ۵۸ اور دیکھو فی بحر شوق کر یا
 بہ علوی وری ہدیہ کر دار
 بہ گن روی تینوی حسنی مظلوم
 ۵۹ بہ ار و اہی پاک اعنی مظلوم

۱۱۴
 بہ بیت المصو ر مجلا تصی
 بہ شوب زہنی ارضی بطحا
 کہ امر و کرہ لہ دہی ملکہ
 بہ لام ہوا یی دہ ویران بلوری
 ۶۰ بہ نوری السلام جلیک بشوری

۱۱۵
 بہ پاکی یش بہ فیض بظہا
 بہ جلوہ گاہی سرتی نا اوی
 بہ تطب الاخیار بہ غوت اعظم
 ۶۱ بہ مال الفیض او تادی عالم

۱۱۶
 بہ اصحاب الکھف اعتودہی نا او غار
 ۶۲ خواب آلودہی
 امین بین جہ شہ شہارہی کفار
 بہ محفوظہ سورت راتوا نجیل
 ۶۳ بہ آبی مرائن آور دہی فبیل

به چنانی و ظلومی عثمان

۵۹

به شهیدی از شاه عثمان

به عدلی شهر افروقه اعظم
به سلطان حبیب شیخ ابو سعید

شاهد

به راستی و صدق اکر م

به یحیی بهر و یحیی یا نیز بد

به هوارد و رویشی ملک هندستان

به صوت که در آلی غازی کور

به صفا ای البدر اگر کی شهیدان

به صفا ای البدر اگر کی شهیدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به صفا ای البدر اگر کی شهیدان

به صفا ای البدر اگر کی شهیدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

به کشت مریدان کیوان مریدان

~~عشق و رنای در راهی و در هوای~~

بہشتی بارہوی پیری مہی فروشی

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

آوس یاقوی دلپر خونینا و اے

بہ فاطمی مہی ہو۔ برقی ارادت

بہ آزار و گمان کو بھی قنا ہے

۷۲ بسم الله الرحمن الرحيم الحمد لله رب العالمين

نقصه می تھیل لہ طوفی سرم

مکرمہ یو شان صدیقی ضرابات

۱۰ بیوہ شدہ اور اقلیت میں جا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

و بعد از آن حاجات
پس از شنیدن دعا

به هر روزی که خلق می دهد در دنیا و آخرت

۷۹

جذبہ ہی یا ہو یا می ہو گپان

بے گھر دانی کا سو پتلا

بہ تو وہی عشقِ ذیل و یل و یلا

بسم الله الرحمن الرحيم
 ۷۷
 دارای درمای

به موجوداتی (فصل) و (فی)

بہ صفائی صفائی و صفائی

۷۸ یہ رابطہ ہی وسیع ہے الاوصاف

بزرگوار شریف
۶۷
سحر قمری هلو ت فانی دیو

۷۹ بود و عای خیری پری آفرید

ده ننگ فوشی ختمی قرآن

نارگی نائوسی دیری مغانا

بر رقصهای اهلی و جود مال بر رقصه های و جودی اهلی جان

دیده بر چار و یان جینو جهان

به هکت زانای ستری الاصلی

از سراری غیب آبجی اکاهی

به و تو به یارهای کوی پور دوه

به دنیا آئی لاشی مردوه

به عیدی شاهان رعیت پر دوه

که کسی له رویان نه بدیده خیره

به افخاوی چاقو هور می نه و بهار

به اگر می به رگی به برقی شهر و ز راه

به و ما آزاد آزا دل دوه مردان

به آزادی به به رزی هر دانه گولانی

به گونای رنگین گولانی ده بار

به گر به و نازکی پیلانی ز راه

به داغی در و نه سیاهی گولانی

به به و به یار نه نگر زه رد دل پر ملا لانه

به که رد دت کوهی و جبهی و نه و

آئی ی غلامی خلق به گوی

۸۹

۹۱

۹۲

۹۳

۹۴

۹۵

و نه فای لیلو به عشقی مجنون

به ناله ای فرهاد به پای آبستون

به کوفی به جلوه ی بتان شوخی ماه آبستون

به خجالی جلوه می جهان آفرین

به حمزه ی دیده ی سورمه ساسی جانان

نقاس طبع هفته بوهقه نزار

به زنگی مرغان به آوازه ی هود

به آلتی یابی بس ایلا لود

به مای نسیمی پیش هانری صفه

بهر و گوی پنهران ای به رده

به تیشلی به و شه سکه گیان ابرنی

به رگی تارگی به دان ده ربی

به درنگ حافظی ریختی صافی آرد

به نسیمی بی غش طفلی به در آرد

به دهمی جاحی یوسف بو پیر حات

به حبیبی که زلیخا بدی

به و ده به به بی رات به لیان

آنا بلقیان بد هینا در توان

بصای عزیر به هنر ظاهر بو

کوره کرسی رهوی عسری زیاتر بو

بەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

قاب قوسىنى نرا پە ۵۰

بەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
مولوى شىرەش مەشوى پى را

بەجوشى على لە وەردە فوشە (۶۱) نىيەت پەباردە ۵۱
سەتە كەشە رە وە پەلەمى كە فوشە ۵۰

۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

۵۱ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱
بەلا شەپلوخى رە ۵۰ تەودەمى نىيەت پەباردە ۵۱

قصه کردم قهورم نه کرد

چاکم سزیکه بوریکام پی نه برد

همه رهن لای رودام له نامه رمانی

له نه زانینه هوش ایزانی

= ضیاء الدینی مولانا خاوری

ربور هینیم وورم فیشم گونا + ره فارده فای تون الحق لله
کافوار به لطف به فیشم گونا + استغفر الله استغفر الله
فیشم به هده گونا می شو فار + روی خوشی من غلب النار
اگر کسی محروم بنده می رویانه (لا یغفر الله له الذنوب الا ان یتوب)

ساقی نامه

ام شاعره حاجی مولی داریاره
بادی عصمت کو گوینم نه هم
۱۰۴ یا غفر الذنب ما غفرنی وارحم
۱۰۳ بیا نرم ایده دایه ی یاضه بیوم
فدیه طغیت به کورس نه مردم

ساقی [دهی] چو دهار هاتره

گول سریان کیشاله با طره

لقای دنگای اُردی به هوش

تخلای جلا ی مایل جلا ی گمش

شوشم فکلی کرد نه سربل دا

بلبل بانگی دا به گو یچکی گولدا

وادیه باده ی ناب کیری بکاره

پسین نه ریش سوز به پی دلداره

ده می نوشا نوشی بسوسا قرتف

منصلی زخمی زهیل دائره ی دهه

زه مزه می جوشی دل نگاران

دهنگی طپلی شیب ده رده داران

شوره شورشم را وای سره

ملووی جهانی دلفرینه ره

گور بلبل بهار ره سره

به گوشت ده نگی صائم اخیره

صیه مصون نه نگاهیه صیه

صیه ستی چاوی هست پیازی شرمیه

در فغان سره وزه شوی شناسوه

به ره وزه سره وزه هوی پای کاره

به هر دانه وادیه قیلاشی طوره

خسته گیر مدرار داری نسجه ره

منامی اوه به مستی دل اوما

بی پر روالی بی انا اوه

ره ندانی سره مست جان فدای جانان

روک زگری ده رویی انا لویه خوانان

هیه ساتی ده فیل من بهم زاموره

داسان گیر تم بی به لا صیه

با صیام بری بوم سورمه عب

مایه سره هابیم له مقود بهندی

به یلین خرم به ناز به سره بوشوره

به دده می گولره نگی دره کن یا مقودوره

به دینیه کای سببی زه فی زهره وه

به و باره ی گل باب به و عنبره وه

ظرب توشی به و چنگ دلنوازه وه

به و سوزی سحر صدای سازه وه

به و موسیقی مثقه صد تانوزه وه

به و نه وای پر عشق ارغوزه وه

اگر هستی دایه زمی خردان

اگر هستی دایه یکنه ز و ران

به زمی و مک عیسی به کامی

خاکی پیش عشق گامی باسی جامی

گامی باسی محو دیده کاسائی

کافور مد هوشتی باره ی باقی

هر که سی و ده رگری جامی بو کامی

ده رمانی ده رد و همی زامی

رپی فتاو هستی به ریگی لی ده ی

عارو ناموسی هستی مریده ی

خلع اهر بلین ملاچول دوست

بوسه کامی بیسی صناعی الست

پیش از آنکه شادی بدانان نهیست
دوری تو هیچگاه از حد دور

و د شوه ت بیری هیند د ا ب هر گم
به مکت قسم رازیم به هر گم
تو خوا هوت بل زونخانی
مردن خو شری یا هو ادوری تو

دوست سائیکس مسٹیکس ہو گا

میرے جہتہ عارفہ سے ملے پورے
بہ گھر زخمی دہ ران ہیچس لی نا

شربت پر نور بی شایسته جانان
 میرزا یا موی از بی جانان
 شری دولت بی حال
 ویرانی زبانی بسوزد ز لاله

۸۷
مردم را و ده خوشی ناک
ره همنه می کردم که روی به ها نه
گاهی اصفهان گاهی بوبانه

فرستم نادارانی بت بنم
نقوزی بر پیکوت به چار ما بنم
یاشه وی سرهی دوری دوباره
عرض کردم بوشین دلی آواره
دوریت اگر بر دلم ناوهرنگ
هوا به یار حال یا طاقت با یار رنگ
- احمه به گی کو تا سی -

[له لایه ن میرزا یا قوجه هوای احمه بگی کو مانی در او نه تو]
دل منستی یار بو
به یاده می ملزنگ یونم که شاربو
دومی ره مار دم بو سوکنه نو

گادوستی زلفان سیاهی خنبر
و من فرمائی مانگ لده وی غمر
ایک دبه دست یار به دستت هوای
ای پیچا به زام ساریش ابو پیی
دبر و من ساقی هوای منستی گنیرا
من و من صفای لری و ره گنیرا

و ده لاله و صفیه کانداز حق قادریش به رکود و تشریف
 حق قادر به شای بنفازی کرد و ده لاله و صفیه ایستای بقره
 کسی بودید و ده زیارتگاه عاصه و ده نه تیره ایام ترا تیره
 که کرد و ستاند اما و ده شای خود و صوره کاشی [م: هوش]

بنای فراوان
 ندامت با به سی بنای فراوان

که را با و در ده کیت شای شریک فراوان
 به گیان گیان و طاعت یاران

به بد بخن ویم به نخس طایم
 به کس به بیزاره عالم به سالام

اهل صلا و استی نه هر گم
 خانان شای شای مرگم

پس پی جا پی نفس شاد
 هیچ تیره صبه ها آورو

بلام و صیم ایدن به لای تو
 اسوام کرد اما و ای شای ای ملک

تخته ی بازار ایستای چون یاران
 بریا آستوی صبحو ایو ااران

مقلوم بو و ده لاله آنه قیس مردن
 اروزوی یازی تمینای توشی کردن

ساقی می‌ها می‌آزیز آوات خوارم

بیل صاحب شرط شین را ز کام

و یادش می‌دهد به یی بر مر کرده

به و در سگش مجنون مردوت

ی باک به تان می‌کرده ای اغیار آن

قدم رنجگر بر سر مزار آن

چون هو به و ده صداه راسی توی

به پیوای عذاب به و ملکو

بدیه هر قبری به قرآن ناله

نخل چون زغال خاکه بی خاک

آسان می‌شود فتنی روی تکی منی

هو شیای بی بوته کا هناسی منی

آینه نشانی آسری دیده من

نه دین بالا به رگوزیده من

فدات بام آریز چون داغ بردهی قوم

بخراجه و ناز تا بان ملکو

ام جاره پی شینم دل با و ده هوش

تا توانا به و هوشی عد هوشی

به و آو و نده و و تا ویر سوزگه ریت

به و صدای هنری دلوزده ای ویت

که آمد پا در دست گیرانه کی بر دوه لاله راعه هه آ
 ام منظومه یی هوار و ریکه افاده ای نیری پوا هه پش
 میرزام ته واری
 شروانی بازی ته رلا نه واری

چاله جتو هیز شیرین سفای
 ده سم که کوه له شوین یچی کوساری
 دل بی اختیار بیلای باز بو
 عقلو هوشو فام له لام پرواز بو
 له شه وور وورده می سرور
 به بازی لاله باز بازم ادا
 عشقو علامه سو به باز دا

اسبایم له چهرم اعظم قوم بار دا
 چادگر خانویه که له چادرم بر کرد
 میرام له نوری دیده می قوم بو برد
 ده وری آو چادگر که به بر زانن نه نی
 له تر سی تیری نینجا افکنی

سلام ته پیشت مرقم قرار دا
 تاله نرته دین که سی فرقی نه کا
 پارچه می ایقانی که روکا قوم بو برد
 له چادگر یی ها و او شوا هم بر کرد

به بندای چه رگم به ذکر دم به جلغوی

هر گئی شمر دست کرد بو بانگ موقوع

و ده صحنی دت و ار بو به چو جوی

ره نگوئی میر شکار از راه پسی را

بازم شیرین بو شو هنی شیر و آنی

نه که و تبوه ده سی همیشگی ثانی

به شازشاد بوم شاهانه ده سوز

نه شاز اناسی نه بارامی گو ر

بی جبر له مکر صر فی اطلاق بوم

لا قید له شورش دایره خیال بوم

ناگاشم قلا لک شوی بی آرام

آشوبی ده و دران بدکاری با بام

هجو می هینار بازی فراندنم

به اسپا بیه و له ووستی ساندنم

ایتی حی شیت بوم سر سیه وار

غلطای خوینچ بوم به بانگو کاوار

بوکله

به کوله مرگی و به زاری و به لال

که و تبوم دوا ی شکاری تیر بال

هر چه ندق موم کرد نه بود نه کار بار

گومر له هیارم بازی ناز پر وار

بازم ده چهره به نه ناه و ده

صیلا نه ای کرد و ده بگری مافه و ده

هو^{منا} هو^{افزاید} او^{منا} بود و عای صبح به کاشیری

با رهی به نه نه که ی نه چلی گیری

هیچ مافه ی نه بو ناری خبرگ سوتاو

گوم بوله چارم و من نقشی روی آکو

دوایی ناعلا جله هی خوم بده ننگ

سهرستی لی ی که و نم و من قیل

له فکلی وای باز مگور او

هر بو راضه و ده هوسم چارم

اُر باز می که وادوسی که و تبو

عالم له راضی او نه سرو تبو

بازم نه واره سینه پر خاله

پیوسرین سینه هاکم نه خاله

اُو که سه ی بازی ده رگرم له رمی

ب سه رمای پایر آزیزی بیری

شفقه له چاو یا وینه ی دیجوری

کاسه ی سینایی هی ی مار و موزی

آردی ناو درک که سوکار یابی

هر گیز سینه چاه رازی بی

مگر تقدیری هوای بکده

تصريح من صاحب السراي
الملك محمد بن عبد الله
في سنة ١٢٠٠

وہ دہر کہہ دے کہ وہ اپنے اعلیٰ

انجیالہ گہ لکھنیاں ہی بہ بہ نہم منورم ہی سرور افروز

پسینہ وہ دست بھی کچھ کہی دست گہرائی صاف

روايتى ده ر بند فقره آشتا و ده بلام كچه زور نازى

امری وہ صحرا کنایہ دہ رشتہ مقررہ ثم مرتبہ یہاں جو

افروخته که در هزاره و نه سراف

نیز - [مردنی] -

گو لکوی تازہ سیل

امر و جوہ۔ گولکوی تازہ ی لیل

له پای منزلت ای آر لیدہ ہے

له دید هم باری فرستاده که

وتم أي دسوز الحاسي ناور هون

مبارکت یمانی تر نیای چول

بہرگز کہ رفعت و ثقی فرمائیے و اچنویہ کہ ہات بہ قور پیوان

اوهی چه وری آم هر چپ گرد

صوتوی له یک کرد و ضیعه در

توی پر زده بر روی خالی رنگوتا
منشی هست ده کی حقیق قار

روئ سالیوار ددل به خان که یل

هه رله یل له یلمه هه روی دو جیل

آخ ساو بج کومای دیدم تا رنه بی
زنده گی له لام ژاری مارنه بی

آوردیده می مخور آهوی بزی تو

آوزلفی سیای شوقه انگری تو

به شانی رله که ف تودات اهنا

ایستا پر شیوه وکل به لکی عینا

زور پارامه وه شیو زاریم کرد

هه م تلانه وه بی قراریم کرد

هوا بیلیم نه بیست بود لری مخزون

انجله بیلیم م که یسته گکردون

دیسان رله نوک بانگ گرتای بار

دور سانی دور دی دلی هفت جاز

دام اوام لری ورسرت اگریم آنلا لم

فاکی آستانه به چار و مالیم

توبه می ده گشتی دایم یوم

هیچ ی وه فاییت هوی نه دیوم
اُم جاده تنگ هاست به توی خاکه وه
له وهی تار بکری هسرت نا که وه

و سی ای مجنون و بلک کوساران
سویده م به یزدان بینای راز داران
اُم نه هاکم له هسرت باره
نه هسرتی جواب نه رینی گو فواره

خاک به دوسکی زور رنجی کردم کردم
نازی نارداری له لا لا کردم بر دوم
هست هر چه و اش

تو هنر له با جمیع تیر بکیم خا
هم ره نه بگریه بیت بی باک با خنک
زورست نه ساره نویسی دینه زیر خال

تقیه بر دود به به ده نام و نگ میته تا دگر که دلم الیلا - آغا در بند فقره -

دور کرد و نازد و دور تو حید

آما ز به نی اشان لما زه بون
اشنا تم آیه ی و کن میگون
ها شو چو خان به امری آوه

- حزین -

اگر باقی نیازی هست حاجت نیست نصیرن شود و غفده ویش هسرتی در دعا باشد

آوارم و وطن دور که و ته یارم
 لهم دینا دونه آغچه بیزا ر م
 لیرم شش گیر و دهی دهستی فرما م
 بی قمار له هو و هویش و دیارم
 آو ف او فز مانه ی که ا قار بن
 آهیا ن به عینه و ده ک عقا ر به
 نیشیا ن نه شتره و ا ا دهن له دل
 نه گلت آه ن ا ت نه ناو گل
 - حزین -

(غرامی)

عاشق روم ا ماهی تابان
 بو ت بی قمارم هم گرفتارم
 عشقت له دنا بی گره ده ک جا
 به سه ی ره هسی انا هه یان
 - حزین -

[تمی]

منم بنده شاه اصحابی جلی
 فدای خاکای اشیایم
 حلقه به گوش عوت الا عظم
 جاره که شش خاک اهدی کا کم
 بو بکر و عمر غنما نو غلی
 فخر قطب الا قطای و ملی
 خادمی دره گای اولادی علی
 مصر و فون و دهی مصر و ملی
 عنوی به هوای فرقه ی او ملی
 - حزین -

فردیات

با و کم ماند و نه بی لهشت ساغ لب
با د شنت کویر هم بی ده ساغ لب

ملا به لاره لاره وه هات به لایه وه
نه یزانی وه کن کار آ د به پاییه وه

به فتن ره شی من نه چینا آزل
توشی آم بوم له موشی گر

دیاره مخلص هر چه نه خلسم
له شادیو عه ماله مجلسم

به وه ری زاتی که بو مه زکو رو مه اثاث
جیلی خلقت له هوا وه بوی بوته اثاث

هیج نایه ژم به خه یا تو جولای
پژ آره قه وه د نو ناقو لا

هم آوانی من آهوا بوی بی؟
همینه آتم کردنم دی اوضی بی

یا رنج با کوه گیر بین ، ما نه بی له آزه مانه
هوئی بگری اگری ، دیا به ی به هانه

انکه دانشت نشت له هوس
به کوشش داری امل دیت به ر

تا درین نه دو گوشت به دوست
صفت ز اسین که ی ای په یوست

جادو عاگویی کینه و به ی را هزین
بی غرض و ب ار جوئی لایم شمیلدینه

لاکه اُم آوه کوته ر راوه
زور له زوه ده بوایم ما وه

دوعا هوا نیی تر ویدی هه زینه
تا به رقرار بین له م دنیا و دینه

[زه م]

معاذ الله خاله خو خوله سخته می: آگوی سگ به ریشی خوی و صم کچی
 یکن معلوم و مستهز به سخته می: لازم ناکا به سوتنی مه چو ایره می

د زین خه یاتی ناو سلیمانی
 وه ختر که گزوت قلیه خانی
 د داوین ایرن ایره نه شانی
 آرسک د زنه که به پنهانی
 - هنرین -

[یادگار]

شمال بیاران دو عا سوکلام
 وان له بیرسی به روژد بو
 واصل که د پانی بو نا بینه لام
 زیار له هوان خه حاجی بارام
 - هنرین -

تختی

ای مزباز ره سی هه سی هه دار مدد
 بگری رهنتی صایو هه
 دگر یابی بوده وای هادام
 بوسو مای چاواک بوسو مای چادام
 - هنرین -

تو هید

شکر الله بکه زان خه سودنارم
 کول که ویرد زبانی سفت و اولادم
 کلمه می تو هید به وردی اجدادم
 به اصیه می شفیع که کینه آزاردم
 - هنرین -

[آه و زاری هزین کوس خوی]

روکم سحر که در سحر به کار
بی مبالغه که به ایشا
آمرتیم در سحر عظمه
رومی باو کشت به هر یکی
دو شصت روز نفس شطرنج
به کماله و او و کس به ده که
روم هزینش به بوتوی تی

سره راسی عقبی هم بوروزگار
به دل بروان کسب ایشو کار
نه و کوز نیابت خانه شیر بار
تا نه به رگیزنی طبع کار
هوست بی هر دکن ظالم غدار
هونای زه هر یکین و کوز هری مار
باو که پیسته که سو له کار
- هزین -

سین بو کور دانی سالی

۲۰۰۰

ای سالی چها ندیده آیا چنه ی محنت
آه سال گدشته سنی ماسی است
آی چنه ی گریان فغان شیر نو زلت
جلادی هجر آهنی رفقت و شفقت
آی ناظرین صد پیشک پرنیزای بخت
آی سالی گدشته هجر تارتاری غم می
نت بینم ده مکنه کت ساری عدم می
سیریکه به پهنه لاسی لاوی رهنش دی
نوت ورد به ره و پهنه کسری حیا و نداشت دی

چه نه خانسی ویرانودی پر محنت دی
 چه نه نالای ژن لاسی چه نه کی گفت دی
 برس وره شور و غم زده ده ~~هون~~ شست دی
 ای سالی گوزنه شته جگر ت لست لست غم
 نه ت بینم وه مکنه کت شاری عدم بی

نی فکره که ام سجد و شلت رو و کسوره
 هر ثانیه یکی غه مو آلام فتوه
 رویشته کت تار مضم عجیبه طوره
 بم خونیه رزاوانه وه هم شور و شور
 صفی ده مو ماریخی جها ان ماقو سوره
 ای سالی گوزنه شته جگر ت لست لست غم
 نه ت بینم وه مکنه کت شاری عدم بی

ام الحامه که دی ملتی ام کو ~~ده~~ لور کمان
 نه بدیده زه مانه به لاسو به لاسو
 دعوی حق هلیشو گوسه سی زیسیان
 یاران وه بو ژینو تانی ملو خنکان
 هاواری وطن کر رنو کو ژرانده هر پیران
 ای سالی گوزنه شته جگر ت لست لست غم
 نه ت بینم وه مکنه کت شاری عدم بی
 رویشتی له دوائی تو هگری پاره بهی ما

میونی عیالوژی بیچاره به حی ما

به نه عانیای بی که سو آواره به حی ما

از بجز و کمر به بیچه و پرسی سیداره به حی ما

لیاری دلی هست و غم هواره به حی ما

ای سالی گوزده شته جگر ت لوت لوتی غمهای

نه تبینیم و نه سکیم از شاری غمهای

ای سالی جدید هانسی تو دوری لوت لوتات

تدش و دل خلقت تو به ضرا آرم سکافات

هنی به قدمی تو به تلاخی هو مانات

شرتم ارم به تارده می کس به مافات

اُم شهره اکرم می به تمنا و مناجات

ای سالی گوزده شته جگر ت لوت لوتی غمهای

نه تبینیم و نه سکیم از شاری غمهای

- شیخ نوری -

کلمات

۱۰۵

تو خواهم که ری
گه ره گم که ردون به منی و ده گه ری
به صحتی سایی به دست به منی گه ری
ا کوهه ناسی منت به رکه وی
نه سرت دبار به پست ده رکه وی
دوست خواهر تو به رطبه پنجه رکه وی

تو خواهم که ری
پسینه ما گردون به سستی گه ری
سای له دله ی پرغم آ ناله ری
زده مانی نه مان من له خواهم وی
هسته به پیشی بخوی آفت به رکه وی
گه آ کله شقی نه دست به رکه وی

نقش اول

و من لا سکر گو تو جلیت ی خا کرد
و من تار ی زوقی منت ی تار کرد
بیری کنه صانت به زار ناچار کرد

نزه ی تو و کو منت ایار کرد
و کو بلبلت تو گو زار کرد
و من دلی منت تو ش آزار کرد

نقش دوم

آم وی له خوا آوات بهینم
آم وی له خوا آوات بهینم
بیانه وریا و ماد آوات بهینم

آم وی له خوا آوات بهینم
آم وی له خوا آوات بهینم
نکو و کو وی آوات بهینم

نقش سوم

(هسته نکت)

دوستو ساهي پي بنی له خالک
اوه خالک پاکه اوم زام کا چاک

[هوشه ننگ]

وه لایه ن شاعری سیری وه مه هوشه ^{ملا احمد وه} هوشه اوی اوم
منظوم شنوی سر وه در اوه وه که اومی آتیه
[پلخی نامی احوال]

یا هوا به خیر بیت به یکه پای شه مال
له لای دوسته وه هفتا تخریض حال

له دای غنبرین ابرت فته به
له روی لطف وه بارانت غنبر

تحفه ی یادگار ت که یکه به ده ستم
لایه پی سرور لایه ستم

عرض احوالو به یای نه لام
که یست علینا و علیک السلام

ساتو بیو هوا ای شنوی شحال
ای ره یست بومی تباه که احوال

دوعا و سلام به ونوسی یا وه
به هوشه و یستم به هوشنگ نا وه

مطلوب به لای به شیوه فکر
بگریه و بلل صومعه عذرت

یا خدا و ده کرم گیای شیرینم
تو به سعادتی هرگز نبینم

مهره ناره نغمه بی نای که بخ
بوز و پریش می که بخشی بی ره بخ

بر عونی بیچون یا دشای اگر
داری مراد است ز بودیت

بوه مود و ردی ده و ایسی می
فومان حکیم بی وجودی نه

یا رحمان بی اهد سد مال [محمد]
سرور و صحت دیت بو [محمد]

له و کلمات حق ادا شفات
و انو نه های هم ها ت بو لات

[ما بو ستا ملا]

[۱] اهد منهدی له فو [۲] محمد منهدی له فو نه گی نای و محمد

ای شمال ای شمال شاه شمال
ای فدا می شو نه شاه و مال
طوره و

هر موه سرتی من به حال
بگم به نه به شاهی با شنی شمال

چو بختی آوشتا فزونی ملکونه
معدنی روضه ساف آتونه

چو بختی آوشتا فزونی ملکونه
عشق و سرور و ضایع هر بیت
تیار و دوشی نگرانی به برینا کوریت
در بهشت زیارتی به فدیست

لجاری ایضای رسی قطم که
بوسه لایق تنه تقسیم که

تو رکه آلی هر کورده آوشتا
بام بانی یونان باطن با غه
باعنی مردانی چستو کوشا فز
جای وطن پر روه ری ملک دل

تو رکه کاشته یاد را خوش کرد
بوی عیار خجیا فراموش کرد

هر رند ایسی را افلا با هو
یای صلی مرد و نه درون زند
چونانی بی شبهه مدتیکی
شیرین مردان زنهای میله

تهرمانود لاه رانی پیشین
وطنی را حیا که به عزتو میسر

گلو به رود درخت خون آلود
باشیک جیسیم امانت و مرد

۱۵ مائوسنای کوردی چاره بام پریشانی کورینو آواره

۱۶ آئی شان پیری بانی له بعدی سلام
به رزتری توله نه سو کورس له لام

۱۷ قابلو تویه هر سو ا کرام
قدری تو کور می مانگور و ره له لام

۱۸ مائوسی هاسی کوردی ائی اُبهی منزلی شهیدانی

۱۹ «ا و فقت آرغنه چاره که چاره»

۲۰ ره نگی سورت سوره ائی اظهار

۲۱ «انفکاسی تقادمی ا تو ا ر ا»

تا جس موسوقه حاکما به

۲۲ لاله زار ت له سور و ده گنینه عکس فریخی شهیدانی دینه

۲۳ ا و مقام مقامی لا هوته

۲۴ جی زیارانی ا طای مانو

آزگله بو میانی دل قوته

سرمین جیادی قومی بهو ته

۲۵ کور دنده نجی رفیقینی برادرانی نقشی بروم بهردی هویناوی

۲۶ قوم حاکم متا سوب ثبات (۱)

۲۷ هر منو غیرت ا کما ثبات (۲)

دل رتی روشنی که جزئی روشنی پر صودی دی

ی سبب قد عسوه ناکا سروی قدی موقدی
مطلک وصفی جمالت بجائ غایبی کر قدی

دعش اعیای طبیعت چونان صفتی مقصدی

ده خورش منست به خطی سروزی لیو اکمالی

قد به طالع منی به هم کای عثم ژیره خست

تا به بو مساهل عشا قات نه چوم سرخت

نه رصی اقباله صفا و ژیر باری خست

داعه فی طریقی شریک ریشانت اسه رصی رقت

عقد به هلی طلسم با عشی اشکال بی

رصی به هم مجنون ساری دلبری طالع جمال

شاد د لک نشی محبت به کیمای وصال

صورنت هر رده م به شکل دیت به اردی فیال

منی تو موی و هوایک به زلف و خط و قال

ملکی اسلا به او ردوی غزل اشغال بی

خوب به خواه ردی من گیر مدهی سودا بی

کی به داعی قوه کوام عاقل شنیدانه

تورکی من نفسی بهینی هکتی یزدانه

قاله کیم به رگوز کرکست به م رفته هند شانه

یا هو شهزادی عجم یال به خرقه شاهی

آر فوه حله را

۱۱۲ یادگار لایحه علی کمالی با پیرا خواہ ہو بیخود اُمی آئینہ

به دورم تی به گه قلباً مقیم حاکمی ده پیکانم

به وینه می توپ تو ربانی بلا گردانی بالا بم
به یادی طاقی ابروی تو یگانه رتقو له محرابم
ز شمش و قمر چاوی مستی تو پوده ربانی خراباتم

۱۰۰ دایم مستقیم را هیثم را فاک گوید

ره ها مکنی نگا هم نیر گسی مخموی شولا تم
 به من هم گنید صله قوربان طلب آرد ای هو سو فام
 چه اول به نه بر کی زه خرنیده ای بجای زو پانم

به نردیکی به دوری برنده گری نایب دل زایل
به دورم تبعه قلعه حقیقی حاکم ده گلاتم

[على ل]

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين أجمعين

لَا تَخْشَوْا فُلُوقَكُمْ فِي الْبَحْرِ ۚ إِنَّ مَعَكُمْ دَالِكًا

شہ فخر و شہی جہری تہری پر ریمور وی ٹویہ اوقام
بلیسی آتہی عفت من آوارہ کردوہ

بہ قدر ایسی نبی ای خستہ عرفان نہ و لا نم

اگر بوفندی محض نه تو هم چا و کمر حقیت

له بهرې هياو په دورې له ژورې هوا لاس

سید وانی آفریدی

اگر بی با و صری بر روانه آویند دلی خورشت

که تو بر بانی دلی را کویند و منی حق شاتم
له دیوانی همین دازاری محبت هر روه کو مو صری
به لا گمردانی سرری مصرعی موزونی بالاتم
له بر محرابی آب روی تو پیرگر محبوبی منگ و منم
دشمنی جاوی هستی نوری به صفوی خدایاتم
اگر نیامد که بر ده من آسین رحمت فخره بید قاتم
و هر گز شام که هر چه می عشقی تو دای رفعت شاتم
له بر زمی حسی خوتا تو عوا جار جاره یادم که
که می پر روانه که می رو فانی شمس جلی شاتم
به شیخ نوری بفرموده کائنات سایه اگلا [بغود]
به یاد می خانه می خناری آویند و آهاتم
له کون

[به یادی همدی] سید می فقی

دلی تمام له حله می پیجو تا با زو لینی زه منجرا
ملا صی بو که می آه از به قولای مژده شت گیرا
به ایما گو فتو گو می دایم که گن اهل دله آب و دست
عجیبه که می بو ه ها صیتی تلسن که شمش شیرا
اگر سرتن ده می توتی بگن ام حلقه هر روه کل می
مخل تیکل آکرن دایم له پیازی شکر و شیرا

مطر دھوری لڑت ہو شجر پتہ روکل آہنی کوئل

بهائی قلم طری نابہر جانہ سیرا وہ لہ تفسیر

رضو دا آوی سر چاوهی میاتم نوکی اگر دامتوه
شکر سبکی بین دیم ساهی ده می تو بول تبصیرا

منوجاهی شرا سوزا هد و اندیشه که می گویند

به دوستی اجماع حکم و ابوالفضل میرا

به دوستی آنچه منم حاصل علم و ادبم
به خط من مگر دوستی نه ناسی عاشقی را

عروسی کر دوه واماها روسی او د لبره گيرا

قسم دی ان او سو و اهرائو سرام

چلوں (لفٹ اٹھا کر) ریل کے کھلی گڑھی میں

بر مادی طبی که و کبریاش اوردیم غنای

صبا و اعلیٰ عصر

[علی کن]

بہار کی [مرثیہ] جو ہم آغا شاری کو یہ [وہ] سزاوہ

باز این چه آفتی به فرزند به رخسار من کو نو و هو

د شلمه به جبرغي کبود و ویرمې پر شته زرد و

نیکی اهل تنزیل شد ملک ملک تنزیل شد

تاریخی اہمیت کے حامل تحویل شدہ شہادت نامہ اور دعوہ

پسیری که مانند من ز بود ده و احد نو سجد،
کویس هو اخردی ز بود آف داری علم ر حلت نمود

صد حال کمتر یا افزون عمرش گذشت و شد بیرون

[یا ایله راجهون] بانی همان می و دود

[فوزی] پوجانی یاکلی او رفت از بدن دیگر ملو
صاف بگفتا این بگو تا ریخ او [مغفور بود]
۱۲۲۸ هـ

[سید فوزی]

میرزا

نامی میرزا عفو ره کوری حاجی عمره خالوی نجم الدینی ملایه
روزی [لایا محرم] سالی ۱۲۵۷ هجری له سلیمان
به آمیزشش یزدان شاد بود و ده رومی آتی خوشی شمره کجانیه تک
[هوشنگ]

د خیل بادی صبا شریف به ره بو خنده می یارم

به عرض خلوص می که و احر و می دیدارم

ده حیک دور له یار و هو طعن دیداری یارم

به داغو فرقتی دوری زه یلو دگرینه ارم

دور و نم پر شراره می هر تو دیداری یارم

فواکری بی بکاره می به حالی هستی زارم

هه تاکری دل له غربت دا بنالینی له محنت دا

بمی نم می له هسرت دان می کسی بو صد کارم

به سوزی اشتیا قوه می کرافاده می چو بار باغ

بنالینی و بستی سین پر ره ردو آ زارم

در سینه دگر می دانه هوای هوای مانی سنان

ز مانی او بوری باز و مقامی آهوسا تا مازم
حیات بود چه شمع ساری بر چنار و مانی ناو گردان
امید بود تا او و مکنی بر جمل اغیارم
مقامی دهشت کوکک ظاهر مانی به بران گاه
و یا خود بود تیر جاده ای او تو مو بیلو عرب سوارم
ای به بران داری شیخ عیسی مای و ده کو جارا
به سر نه زار پر گل ای و ده کو دو چای و خونبارم
مگر ویرانه چاره ای مانی مکن باز و ده کو خوی
امید صافی پیرانه مرغ و ماهی به ماه به بر و بارم
بال پیشی تکیه ای شیخ مازنی مرحوم ای چو نبی
از دست طیاره و بو مانی زده مانی پار و پیرام
محلای سر شقام و دهشتی که جا دی قای نقد ابو
امید بود تا جاده ای او تو مو بیل بو به غن جبارم
به سر دو خوش ماه و آوی و دهشتی خان کو تاویان
آویستی به ر چاره ای لیل زده ای حریف گنج الطورم
ضه تایی چه رضی دهشتی طبعه که اسی دلیر شام
که دیدار آفری کردم فوا بگری سبب کارم
هوایا فرستم زده ای بلکو تا چاکل گد مبیان
زگر تو سوا جل ماوم بجم بو خدمت یارم

ده سیکه [خالد میرزا] آره زو عینی زیاده تیه

له خدمت زانی کاک احمد بک ام عمره بینه ارم

[میرزا عفو]

عبد الکرم بگ

ام زانه کوری حاجی عبدالهی هه کر کو کیه
وه له مؤنا بخانه ای اهلی دا هوسینه و پرتی

له پاشا له خدمت شاعری به نا و بانگ محوی اخندی دا تحصیل
اُسکوی ادبیاتی هه مو و عبد الکرم بگ به ضالی زور جو انولا و چاک
بو هه تار و شریک که دایه کی مه یقی شینی له به را کا و هه چیه
خدمت محوی اخندی و هه محوی اخندی ده درباری جوانی و لاد
یاکی او ام مه ده ای آئی هه مو مار تجالا

له سیری هه سه فانی عه اوس سوزی که و اشینه

له سه ره خدمت به یا هوسینه نی یلینه یا شینه

عبد الکرم بگ له پاشا اجینه استجول به تحصیل حقوقه نه دای
دو این له نه کن مرعوم اسماعیل هقی بگ بابان آبی به سه ریک و هه
به سه که وه مجله ای [روزی کورد] وه [هه تاوی کورد] یان دام زران
که له لاینا [هه] که دا او دو مجله به ده رر هه چون له استجول
وه نه هم زانه که عبد الکرم بگ دو سال له کر کوک وه سه سال
له سیمانی به وه ظیفی ها کستی منفرد رای بوارد وه وه
له سالی ۱۸۹۱ میلادی دا امری فوکه به هه ههنا وه نه می
دا تا خونه سی شهریه تی

[هه سه بگ]

خلل آمد و حرکت ببینم
بودی به ماره ای ماکینج صومر لیم
و لا یبینه ملوس رو شاخمه و
جاری بو آب و جود و شری بردم
ایستاده را نوی شنی شربت اوی

۱۴۰

تا کوفرا به یاکت بی نه بینم
نه ت حیثت برانم کیم یا خلق کنوم
به آهوانا ات حلا سغه و
کار مرده ی چه رگت کون کردم
دو تن کو سنت کوی لاه که کو ستم

[میرزا حارث]

[غزل]

دل به یان غمیری نیه تر س نفا حیه
کو و راوی زه صی کاری مژه ی طرفیه
و اتی مکه که م یان نیه دل م رائیه

اوم یو لایه و قه بوم ایست به با حیه
گویم چه راز به لگو طرب یا دم لاسا حیه

و ه ضی که بیه مجلس و اد تقای رو
ل می که جنس خود ایلین انس و جن هو
بیمه لیم چه لکائی جش یاری ننگ مو

قه ط نامی نقاری مژه ننگ شوق تو دل خو
رو هم اسیری پر هم کوردی عرا حیه
[علی کمان]

(وہ طہ فی واقعاتی)

ہر دیر سیدارہ نائیم کورد موئے پلام ہے
ہو تو جو تم ہو چہ گورانی و چہ پلام ہے
آسمانی باور و پیارہ کاری بولہا بر زدا
مائدہ می بو عمر و زبیدی می ہر و خدام ہے

نظارہ زونا ہوم کہ ناوی سنہ زادہ می سنہ
کوردی دوشا و ہو چہ کی در و درہ زلام ہے
ہر سبب حضائی لہ سر شاہی بلند پر درہ بوم
ہر زو استوم نازوی بوسندام عظم ہے

صاف می ام آر زہایمی سنہ زوون فدا ہے
زور ہے جی یہ علیہ موری کرد و ام شقلام ہے
وہل غرا و مون لہ شقلہ و وہل و وہی سوار ہے
ہر لہ گویم دی استہ کہی ام عنہ و لیلیم ہے

اؤ کہ سری ضوی والہ دیر کہ لفاالی سوارت ام
اھدی سوارہ ہدی فطام ام نقلام ہے
ہو ہی وہل کرد جنس فوم را کیشہ میرادی بلہ
دانی گرخی ناقص ناھوم گیا و گر پلام ہے
[پیرہ میر د]

نزه مان

حلقه اُردهای پرفی اهلسی رهنک
قوتو لولی دایه شو هوین شنگ

هیچکس تیرنه بوله میوه ی مراد
له موت که سی نای تبریه و آزاراد
- صری -

نزه مان

مال اُم دینا به لاری هیچکس ه گیزنه هات
کاغذی دو مینه اویانصب هاتونه هات
بوی هلاک و مستویان بویان پنه
بونه ویسته نایه ویگر بویان ی تو باخلات
لذتی دینا ده ویکه به یون تاوده رده چیت
کره یی صدهاییش بجنی بی ده وایوبی ثبات
واته نار بای سیر و مه کرا چادوبی شیطا هوی
بو معلقه بازی کردن ده وایبری ته قله آفوات
- صری -

[ادب]

هیزی و دزی یوضانف محبوبه ایگری
هیچیک دمانی شکی بنی و کین علی تیر
- واهی -

فریادی

ای پسر پیراهنت از برگ گل نازگتر است
گفت اندامم بین از ~~بوی گل~~ نازگتر است

گفتی کبر سر حالت غم از وقت ~~پیراهن~~ گفت خانه چشم داری هر کی نازگتر

دلا عید است هر کجا دست یاری هوشتن بود
عربیو بیکس منادست غم غم دست من بود

(پند)

دلا یاری به تسخندگر بداف
زبانی هست تانی هست جان

بنای ~~تانی~~ بدو از ده براتش
تواضع کن بیارنی زبانی

روی جانی نگه دار و بیار زار
بیز غار و ~~بیز غار~~ بیز غار

مزد

به سیرابی سهل باشد جزا
اگر مرد / حسن الی من اب

مزد

اگر ناله کس ناله که یاری دیندار دارد

رباعی

اگر که دست تنگ شود بنگ بجز

خی خوی این بخوای و از خوی

مزد

عهد یا مرد کونا مهر دهر گز

مردده است که ناشی بگویم

مزد

بگویم می زوشان بهر جا که گشت

چه انگشت ای کز مهر چند خودم گشته تر گشتم

مزد

چنان طوص صفت میران آن اینی

که میگویم سختی اما چه انتم چه میگویم

(پسند)

بیخود

که ز تهور کردن آن میشود

در جهان هر دو دست نزد آگاه

تا ز عا شعه ز صفا ماسقه بند

عشوه می محبوبی به شلو نظر باز می گو

لحن صوت بی احوالان بخت عالم را با

میهان گشتن بقلیه و گشتن بر

رباعی

آهوز تو آسوست بهنگام دویدن
رم کردن ایستادن و ایستادن
پروانه زنی شمع زنی گل زنی آسوست
اعز و ضعیف و سوسوختن جا به دیدن
مزد

تو هر چه بلبل به لب هر چه دوشی
شکر بستر از دوش وزارت بر کشی
دست مخموش نواری

مزد
اعظم تاج ملعن و اعقل طوقه من ذهب
والهدفة نور را ضحی والکتاب ناز و لهب

فان آدرا باب فخر ساهند
پس درود در دو بلا را با نقره سافند

مزد
چشم اگر اینست و ابرو اینی و ناز و شیوه اینی
الوداعی این زهد نقول الوداعی اعطودین

مصاحح (مهر صبا) این ناز و شیوه الوداعی اینی
اگر با حق نیازی نیست بهت نیست (احی)
شعور و تقف در درین صحنه دیگر در دعا باشد

من استخوان علی (رض)

اذا حاشا لقی سینی عا ماً

و نصف النفس به صب لیس یدری
نصف العر یحوو اللبالی

و تلك النفس آسأل و مرصی
لقلیة یمنای شالی

و باقی العرا مقام و شیب
و یقل با المک سب و الحال

و هم بار بحال و انتقانی

فحب المرء طول الوجود
و صفة علی هذا المثال

مرد

آند یک آه میکند بحر
مکنه ضد ضاریر و بر

و هانف عنی یشتت شرک و فلاحه هیرام
که در یکشاه چون پیدا شود این کلام گوناگون

فرد

بود ز زره بجز شد، خفت مهر بیست
خر تیغ زه فی آن تو خوام ببردن

انجا که تنه ضیوع هر تقدیر زنده

کسی نتواند که لاف تدبیر زنده

دستیرا هزار کس شاید

دستیرا مگر بد دبیر

مرد که از علم ندانگر بود
که نظری بنزد گوهر بود

(فرد)
باز کن از خواب نازان ز کس عذا که عمر
فیروز چون دور گل تا چشم بر هم میزدنی

چرا نالد کسی از تنگ دستی
که تیغ بیضا

مرد

نه عاقل کرد و نباشد سخنها حفظ گفتن
نه زبده مرد دانا را خلافت را نگفت

مرد

چو لاد بادل پر راج خست ز بهر جوی رفتم
تو ~~اگر~~ شایخ گل رعنا جان بانی کسار هم

~~مسیو یل پهلوانان را نهاد در گشت~~

~~گاه هر خطه برانو گاه می چید بسا~~

نه چو خیر و کیر نی برداشش بگردگاف
نخست تا سر چون زاهدان در اعتقاف

مسیو یل پهلوانان را نهاد در گشت
گاه هر خطه برانو گاه می چید بناف

با عنایت اولی

در معنی این بیت جوابی نرسانا

چون بود رنگ

چون هیچ بود رسی گویا

هر بحر و هم جان سنی

کعبه بند بود و دیگر هیچ بود

اودم هر د خج بوظم هوا باز تاب نه

الله ارسان پور مشرد
ای صاحب این عهد بنو ز تو ما
میدان بیتی که لامطانت خدا
خواهیکر ترا کشف شود اینی صنی
جان در تن هود کی دارد جا

دلا مجنون هفت خود را عقد صا عقد عالم کن
صا حوایی محنت گیر و در واد بچم کن

به ست عا شوا از سنگ ملامت خانه صبا زد
به ست تا نه غم بر سر زنده دیران صبار زد
میان زهد و رندی حال صلی دارم عهد آنم
که چرخان من تبیج یا پیما به صبار زد

(۱) باغی انوری

در اصفهان جز این چهار چیز که نیست
هر چه فدا می درست و آسان دارد
دفعه بی پیش ب نداد دهه دیگر
چسب کوفته درست نالگادو

(۲) انوری

اندر پیراهن دست دخته و پیری
هر یک به صلاح اهل دعا
این یکی دست منهد بر زمین
و از دیگر بای میزند بها

(۳) باغی

نام به فراغ که اهلش اهلست
چون نعل طریتی بدش هم است
بک اهل دل از دستش پیردن
دیر از شود در دارالچلقت

نه چاک سینم دل میکند نظاره ز غمش
چو آن غری که فیض
شام که زین ناستون
فیض

شام که زین ناستون
روز خاطر دوستانم شرفتم

و با تمام گروه و اهل خانه و برادر و رفیق
نیکی های قتل برادر و برادر و رفیق
که در این دست و پا افتاد و در دلی نجات
که در دلی نجات و در دلی نجات

۱ خلق و اهل خانه و برادر و رفیق
پیر و پادشاه و برادر و رفیق

۲ سر و دست و پا و برادر و رفیق
که در این دست و پا افتاد و در دلی نجات

۳ سر و دست و پا و برادر و رفیق
که در این دست و پا افتاد و در دلی نجات

۴ سر و دست و پا و برادر و رفیق
که در این دست و پا افتاد و در دلی نجات

گل کو تازگی لیل

کون کوی تازگی لیل
آر و شبرم و سر تو بگو تازگی لیل

چون چشم گل سران گلار لول
چون خنده زلفش از چرخ چیدر
چون بوی پای فراتر از لیل
چون دیده ام واران اسرینان چیدر لیل

چون به سرینان می دانی پر جوشی
چون هزار لیل به باو ش
چون دلیلی نیستی چو شاد لول

چون بوی پای چو لول

چون گام زد به گل گوشت
چون دلیلی نیستی چو شاد لول

چون تاقه مال می چو شاد لول
چون دلیلی نیستی چو شاد لول

چون سران تارین پر فز فز

چون نت قرینه لیل تازگی لیل

چون دلیلی نیستی چو شاد لول

چون بوی پای چو لول

چون دلیلی نیستی چو شاد لول
چون دلیلی نیستی چو شاد لول

۱۱۱۱ و زید و محمود آهویزی نو + او زین خندان سراسلیری نو

تجرباتی که در این کتاب است

کرمی عشق نام دارد و در سال ۱۱۱۱
کرمی هم کرد و در تمام کرمی

گرمای کرمی کرد و در تمام کرمی
سو تو به صورت کرمی کرد و در تمام کرمی

تو بردن کرمی بسیار سنگین است
کرمی تمام کرمی است و در تمام کرمی
کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی

خوب به کار و در تمام کرمی
کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی
کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی

کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی
کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی
کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی کرمی

(۱۴۳)

۱۔ یہ تمام دریا صواب و حق
 ۲۔ یہی وہی ماہر و قسیم گشت
 ۳۔ تمام سنگ سیاہ و با لیت
 ۴۔ داغ و اردا عنیل و طرنگ

(۱۶) او ده ته د خپل لفظ سوار بوسونکي
چې پیل کول شوي وو، مکرر
سیونه یو نړیوال محاسباتي مرکز

ایسی نہ گردن چرخ کی رنگ
بیا رونق بدن چون بوی گل
(۱۴)

۱- حاصل هر چه شدی و زاریم کرد
نموده ام جواب نه از ده دینار کرد

دین بیزم هم میگردون و برود
ام قار دین ز صر به نوای ای دلوز
(۱۵۷) فکر در دان درد مجنون دون
هم لب سریت نزار زار و تالام
خان (عمره کت / م) عیم ص حالام

۱۴۵
 (۱۴۵) ~~فصل اول در بیان احوال~~
 (۱۴۵) ~~فصل اول در بیان احوال~~
 (۱۴۵) ~~فصل اول در بیان احوال~~

ایستہ کی لہ سردا پڑی خاک کی

از و من تا آخر حد درستانه

دوم روزی که آقا به (از دهم تا عجم) در دست داشت

مجلس ۱۰۰

Handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is partially obscured by a diagonal watermark reading "Paris".

یاوان به گوهر چون صرمی جا (۷۲)

(۷۲) وانی ای محبوس و پردکو

خان بہارست در محرم آردن
ویرد کو دیقی

هانی به دست زده شرم آوردن
انگیزد از آن که درم

یا دیکھو ان کے

یاد می خواند از آن

۵۴ تا پیر فانی

۴۵ تا پیرمیان هوای سار و سنگ

از این جواب این چه نیت بکر دلی

احمد نوهریہ آبادی

آخر سر انجام ای فیه جاتون

اگر کسی علمی دنیا اچھیش بہ یاد رہے
اگر سر حکم ای قید جاہل

هر کس همی دینا ایست به یاد بر
ما هان احمد بکن از دست شاد بو

پایان احمد بک در وقت شاد بود
ما را خبر بک فرستاد

پا چا ایدر بک قره یی نو
روم: ر: ۱ - رفاست در

میرزا ام قلاوی فاو

میرزا ام قلاوی فاو
 روزی بهم و سر بر ۲ قلاوی فاو
 دله ده و صحر ازده و ز پر زده فاو
 کردم ضیالان دنیای ناء و اد
 بر ساییم هو سنگ سرج زه مان
 بی زده و صیت شده و ویران
 توید عشقه هده و نایر ز اش
 کی رسیدار نلت کی نایر
 کدانی بگلان صاحب نایر
 کی استاد ها و در دتوی نایر
 کوار صیقه را ستادیده قطر نایر
 کدانی مجلسی پیر و جوانان
 کوار دار دیوان فرموده می خانان
 کوانی بر رتبان کوا حکم رانان
 کوا صاحب سان کول کوری
 کوا قاره و قلیان عینی و غفوری
 کوا های میدانها بکسواران
 کوا سیر کوا زیت شای بلقه داران

که افتند از هر برج قلعه
 گوارنگی باروت که استرعی گلم
 گواچش و نشاط و پیردهی زه مان
 گواصاحب تخت قلعه ی ویرانه
 گواخواص و غلام گرز و یونان
 گواترم را آن ماه صبا
 قلعه را جواب قلعه ی بار و ساز
 صدی تو پقا ناز و صند و بی ناز
 و است پیاچینی کجاست اباس دیوان
 احوال پرستی سرخ سرده ی زمان
 اگر تو بودی خود را اترسی
 احوال دیوان دنیا پرستی
 دنیا تا و سر به ی کسی نماند
 بنجیه ی شاهان هم بپنج و رکند
 هر چه من هم لام عرض کردم بیا
 گواشی ده ز به ی گفتار قلاچی بیانا
 راسته من قدم جاگی خا نان یم
 هاس را زور آینه شای گیا نان یم
 هم لکار مجلس کجاست شیران یم
 هم قایم ی حکمت ملک ایران یم

هم در آید و می شود را به هم
هم شایسته می لای دارا تیم
هم در سیر و شوق و یول کند ایام
هم بالا خانه می رفت کعبه ای تیم
هم در کعبه را ستار قدیم سالان تیم
هم تخت کندها ن کمر لا لان تیم
خاها خان بنیاد ساز یا راه
به شاه دیو بخان به کرد عید عید
تا ما تمام کرد عالمی و نیست
روزی می پی می خوا قله قضا گیر
من بیم به قله ای پ قله قضا گیر
فصلی به قله ای پ و در آن آتش
ز منی طرز آن تا و می با هم ش
تا لطف خداوند بر سر بی رضا
من بیم به قله ای پ قله قضا
ایستاده تخت بلند صاهیب تخت
ز سپاس رنگین به قور غلام رفت

ملک را دیده بار از پیش و نشانی

من عام دنیا سنگ بر روی کربلا

کلی دیده بود من بر ویرانی

به بودل شادکامات پی دنیا یغانی

حق بی شوق است در خون سیر جفا

بد کسی نه دنیای بی وفا

دل دیو

یا ایا هرگز یارم

یار هرگز یارم

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

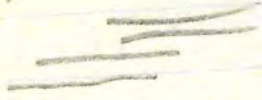
هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

هر که هستی از این دیر آواره

چه و تو گر کسی مو است آید در دم
 تا نه فراموشی ده نانی مکرر
 است گفت در دار به منی بیاد گو
 و ادب لای سخته همی در قیام
 وقت چه داشتیم به بخوی
 هیچ فاندی نه و صبا روی

هم سران در دم

هم سران در دم
 یک شمع شعله در آتش
 به ناهون پوشا سران در دم
 هو تا تو سران در دم
 ز افی لیم کرایدن ز امانی مجنون
 و قه ن امانی و قه ن خرقه بزم
 صراخ باره بی دل به صد جار پیش
 هر نیش دو صد سر بیگان خایش
 صدای ناله می عای به روز
 اسرینا ناله فادام چون نامی مکرر
 هر داد دام بی هر صواتم واد
 سیریم که کوه خیمیم به فرهاد

~~قرارداد کرد با نام...~~

صبرای سیم بی بی

پرو و مائتہ

ص. د. ری فا کو فو ل و نی ری نقض شکل

دعای مسکن و معافی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بافکر نه علم کاویہ
شاید ای دور در دور تار و پود
شاید بعضی را ارواح و رویت نیست

والت ای در ده دار گنای شوم

دل به صد جا، نیش به صد جا،
شال و شری ای جراب

ماہ رو ایبرو

لاش حکیم و سید و لا و سید

اوشنه ن رجاى نفا قلم

هو نام علی اکبر و بیست

هو نهی سیدی در کتب
در کتب دوا به سفای و دوا

اچھا مایہ کرے حبیبی بدلا لے

گروہی داسانی پر رسیدہ حالہ

من به نغمه روی خاکوفون

سلام و ریزام به وینه ی مجنون

چون شماره را بستم به قانی لایلام

دودسته ی حسرت به سر دلا لام

حزین دمانی خانام ز امان

و اتر آبا شو حکیم آمان صد آمان

نگار کرد به زام پرده خویر تر

نخست کرد به دل هو به جامی قمار

وات ای دوده دار ای شوم چاه

دل به صد جایش به صد باره

هزار ای قوی هم پی ده رده برده

حکیم به زام صد باره

روزی وینه ی تو هزار دیوار

کفتری به روی خاک به دوری تان

به لام وینه ی تو در دنیا هزار

هر آخه آخه شون لکوی بازار

راسته من دوی دی تو بهیم

صره هشت به عطر فالای حریف

واتی ای بستم در شناسه

و شون طبیقت خوشی قیاسی

اگر و منی دارا غنایات لود و دی

لهم در دای که سوار نه کردی

که من پیغم مانت و هم خیر هادود

خیر خیر فدای دلایم کرد

قاپون گری که تازی نه گری

گلشن را پیش کو جای نه گری

ما که سینه صاف بی لای

نه و نه بی دو به یانه لای

متر خایه ی لای ز اسی قدم

هیچ ز هی ~~دای~~ چاره ی رو نه گری

به سستی به کتان داری و نه

ز اسی کو نه و نه گری نه گری

(انجام یابد)

ز انجام بیان

هوس بام به فدای او نه لای رنگان

من غلام می تو م قبول که به گمان

صنا زنده گیم بنده م چون بندان

هذه تکریدی ترم شای چینی دران

بی خاطر شویست بیند چیم پشیمان

سندم بی دید و ت سیر می طاران

صاف فرنگی در فرنگی در سار بحرین

لرزانه شای شام بود باریت اعزین

ز بجزر له ارشنگ آوی طلاش

کهره تار طراش سوال له پیش

همه کس می گردان بیند هم بین سندم

همه کس می شریف آیتش و ندانم

هر جا که ما چینی له طارم طارم

ز زار هویران در سار

چهارم عرض می باز در عرب

طوبی کار اراوید طلا طلایه تال

نگین منهد نقش شینه باز

سکاه صتی شای حنا سار شیراز

ز مرود له باز آرشادی میاوند

تا قوت له اودیز گنگ سم له سرفند

عبر چیت له زرم سپا و در زاید

آویند تار جام نقره شای نخل

میل به قدم کل به صند است
 با زنی بند به قمر بار به صند
 طالع است به پنج سنجافه کثیر
 به طاقی کرمانی از نقاب لایق
 بد شیی از عذار شو به شروان
 فقهی از شایر گیتی از آروان
 رشتی از صمدان قضا که توبه
 از گنج گل گل طلا ویر

اسی قنای شایران ناز و نسی اند
 سدم ها و دم گشت به کام به ند
 و تر به روزه شوفی و عشق زیاده کرد
 می رنجی سود به تو به کام برد
 روزه ای به روزه ان به هفت نه تر سای
 به خلای هوش به هواله نه تر سای
 صهی داره می به ار آواهن مراد
 واره و به دست به لایح سپرد

هم سران غبار

هم سران غبار

آرو دیم شکر عینا کو غبار

ز ام دارم به ز ام مردای سرفار
خام دیده آن را ای پیر چنار

خام خام خام شکر فانی

بیکاه آن به دور ای پیر داری

ار که کسی بهیمنی چون شعلای سخن
چو کاه کاه از آن خزان دوی آرمی

پیر نالایقه زشت به خویش

بیه ن به خام سر خام نوی

ای پیری سیاهی سر و دم

دم گرم ده بی یار دم کرپشور دوزم
م گرو به دست لیوی نه یاروش

پوده نمی به لیم یار توری ساواش

ای خدای ازلی نه یار است چیدن

ای ظلم بهی نه از کارای تو نیدن

دست خف کردن به دوستی گداری

هر سرو پیشم را سزا به طوری

کتابت بی حد و عام مشهوره

به کار تنه ناله صد دور
مانا صد ها ناهی داره ی سیدار
له روسی اسی کاه و فریاد اسی نرید

خام و اخاص به اسی حکم بو
کیف شاد و زو قه دنیا ش به نام بو
هام با حق هام از نام جفت و بشی بو
به وری دنیا اوی اندیش بو

ای پیر سیاس بو سده با
صد کی حفا کنی بو مردن خام
یار به بهت فتم المر سلنی
شای طالب خدمت ارب العالمی

یاری ها و ارهام به درگات
نیا زری دارم قبول بو به لات

نیا زم ایه ن اسی دانی دور
خام - اسی آری له دوش کوزه

انعام به خوب و شرعی خالان

هر کجا به بهج و حاجی سالان

باز برگ مفاطه له وری نازل تری
بنیچه ی عمر کانی بهج ماطل کری

یان به زهر الکلی گیمه ی جان چاکری
یان به بی اجل غلطان به طاعت کری

اصیوم به نون پلشای بیاندی

او جاعبه الهم زاجی او سارین

خان به ۹۷۷ دی ماه
وی شیوه آتشکام دیده ن
دو زلف گوگیر بهر آفتاب
نه و شمع چای تریم به کوه

فی اندام آرو شعله دیده در برهون وی اندام

دو زلف چون کند گوگیر بهرام
نه و شمع چای تریم نه دما به زوهای حام

ابروان سرفتن بهر هوان کرده
جهاییم نه دور پیماییم و ده رده
آراسته ی و ستای دوری بشا رده

ا برده ها سرفقه ها را نکتید

همای هم لده و همای همای حمید
آراستی استاد حق آفریده

مصور

زلفی به روی چون قطائی صری

نمان و مان گونای زردی
خداوند مرغان منشو تا کری

سار

زلفی به روی چون قطائی صری

نمان گونای همین چارون
این درمائی کنت ده ردی

مصور

لرل پر آفتاب و بینا فدرد

شوقی به او منیب سرکیوانو
خسته ی پای پر خ گرد و نا که گرد

سار

لرل پر آفتاب و بینا فدرد
شوقش به او منیب سرکیوانو

خسته ی پای پر خ هفته می بار

صبر

بر زانگ سیونگی چون تین پال طیر
صبر سائال ده ور دیدی آهوی دیر
صبح قاپا شوقه شفا ناپه سیر

صبر

بر زانگ سیونگی چون سون سار هلاوان
صبر سائال ده ور دیدی شیرین خاوان
صبح قاپا شوقه سیر سیر شفاوان

صبر

لید پرهی کاخده فاصله هانی
تال تال له کس ساری کفانی

زبانی پوزهی وکلن کانی بو
درو پیر و زو پی لسانی و

لید پرهی کاخده سربینو پیر دیر

هم و سربندراوان صبح مه آفر
زبانی پوزهی وکلن کانی بو
درو پیر و زو پی لسانی و

نحو

دهن دانی در چینه ن
کس در ناسی بواینه هر هوش ن

شاکر

دهن دانی در خواهان
کفته ن ب دست یکدانه ناس

خدا و خداییش کیان

هم وزیر می و مل
هم وزیر می و مل

مزد و چون رنگ قافری

شاکر

هم وزیر می و مل
هم وزیر می و مل

مزد و چون رنگ زور ابریه

منصور

پا و یور به وینه ی بطانی آوی

رشته و به بند ن سیر زری ماه

تقی

یا و پوز به وره یا بگانی گوی شفا

پیش رو بند میس وزه ی قدرت
حلقه ز به روی ویش می هر تر تو می

حلقه ز به تو شاد می رنجی روم هم

منصور

نخرو

تا حلقه ز به تو شاد می رنجی روم هم
لیلی میانی جا و انجم است

insitut kurde de paris

در ویش می شده در پیش محبوب خودش گشته شده بود و دست پافرد در میس که با او
بد گفت دست پافرد می عرض شهید از بردی بگد می صبر کن ای گشته که قابل بود
در ویش گفت با که از گشته شدن نیست از آن بیتکم اگر ضرورم رفیق مانده و قابل بود

«نیروی شغلی انسانی»

15203 10 11

ساقی دهره پرفاثری او دینه بسر کجای
 که بحر پیر و خاطر تر و معشوقه برابر
 اسباب بهاد و حسود سر خوش
 که هم بزم که مانع اهدای ساز و دروغ
 سرگشته که پروانگی ده و ناله ی شیشه ساز
 که در دهره فوناز سلوک کانی
 هر جرعه لب لب که در بزم بیند پای
 که در دی سر و خلق غم هوا به تازی
 ساقی دهره به باره هم اگر غم می کری
 صد حسود و صد هر فرست شش کی
 اسکندر و دارا که بر خاطر می طری
 که در دهره فوناز سلوک کانی

45-62-31

من کیم بوسه زخم من زینیا بشرا
 مادر ب نیست که من بوسه زخم بشرا
 شیخ عثمانی نوید گفت دیوانه شدی که بوسه زخم بشرا
 حکام کردی غلامی با جلا ام ری نشان دید در آینه فدا
 شکر به از دی وزارت رختی

«عزلی کو رشتی»

آیہ فران کہ جاناد لکشت
 یک هزارش وعد یکدیگر و یکدی
 یک هزارش شرح بیان مکتب
 با نهدش بحث خلاصت عرام
 شش ناکح منورف کتاب
 شش هزار و شصت و شش

نیم عزیم در بیاضی
 ۱۷۹۷ م علی آغا و در گرت
 و در عین بیاضی نیم عزیم در بیاضی

و در عین بیاضی نیم عزیم در بیاضی
 گفت ردی به مردی مائل به پدری وزیر
 توفیق گران چنان بوده که می توان ای عزیز که ماضی و آن که به قیدیم نماند

و در عین بیاضی نیم عزیم در بیاضی
 شمال جامی بقی به رخیه آری دیده محمود
 این جو فرقتی اور و روش در ایم زالبتم
 شادی دور بودن ما که کل غم یار و دستارم
 صا و یار و دل آزاره چار به خماره نیم دره

گزیده گوشتی بی مزه است تا در کباب
 رنگش بالا / تیر قدری بود به رنگ کباب
 پیر هندی خوشنمون بر رنگش
 سیر که سبزه کی ظاهر چو کرد به زعفران
 روزگار دنیای لم ایمن کرده زلف و لعل
 برده اند به عفو و صد سرخاکی
 شمع دولت هر طرف کوزه انجمن
 دفتری اهلی و طائف دیم نموده
 نیمه مجوس نیمه مغول نیمه یافعی
 دو که نه اعلی کبری و هیچ شای خانی
 در مردار و بی شاه و دیر علی
 ساقی است نویسنده و کرباج
 حرفه آنجا حاضر به خلاصه جاتی
 باز ایچیه آن سپرد باقی امور
 نفع شیر به چشم بود و لا هود
 سنی بخش خیریت بود چلاکی
 و اجیرت و ابضرت و ابلی صاف
 دیند کز منشی بود و با بدست دمار
 گر نه گرمی طوی روی هو هوی

سند سوارسی نظام اول اولی نکران ایشی

کوتنه برپا ساری سنگت و باب اندر رکاب
گرچه پیش پیش شکر صواب آنکه گویند
دوازده کر بار و توار و دورگی و هاتوه
در شایسته ایروم الحقه و اصفین پادوی
فرخی غریبی مر آنکه کتبه هر ام
سازد کی غرضی فوری شایسته
آه ام حکمانه تحقیر اگر بگری
خون خونی خوار بودن یکسان
دید و تاجبایی ده کن بقرب الهی عزیر
نوی خدایک معنونه فوری لام

بلام ام عزیر می سر و چه بنفرد یک بنفرد
کود و پیاپی پ آرا ده برده داسر سام
نوی صفت باده به نادی کوریده چو تبه
تخلص بر آخری هیچ میا تا

نزد حکما (اکل مال تشبهه و البس ما تشبهه الناس)

رباعی فارسی

که دل از عطفه بماند اگر گرم میوزد
حق ز خود بیخبر و آتش هراز در دل
عشقه هر خط به انتم دیگر میوزد
و هر کس این خط به بیخبر میوزد

هر که از دین و دنیا بگریزد

چو سستی کرد و نشاند و انداخت

آید هیچ عادت نوب و فتن طوط
تا یکایک شای غریبان دلی من

هر نیازی دل و جسمه تا روزی نیاید

خجوری نهای دلی و خانه دلی من

با و در یک جا ناله غم و هسرت و دریت

منصوری غم و ناله ای گریانه دلی من

ای محرم زخم دل و جان و روز بدی من
بنوازه آید حکمت که چه بیاید دلی من

والله لا دین که شتر است و دین من

ویرانه الهی ملکوتی و دین من

ای اگرستی ایستاده بیست و دو

کمر دلی من و هر زانه دلی من

ظونا ضوی جابره پیوسته دین من
شتر جسته صد هزارم و دین من

قوت باز به عقارت ملک سیرمادی ز آرم

کافی گوهر رتق و هر جان دلی من

بیست و هشت

چو لا نگهر افواجی غزاله دلی من

بدرین اطرافی ملکستانی جمالت

مرغی طرب انگیز و غزل هر آن دلی من

بر بر سنی گم گشته ام زنده ای اسدا
یعنی ستم دیده ای کفانه دلی من

آنگون رو فـ و شـی به دل و آنگون فـی کرد

ایستـه شـی به خوار شـی گشتـه نه دلی

ا حـو نـا ا حـمـد در و بـشـ

شـرطـ تا ر و شـی شـرطـ خـو لبـای ضـای بـ حـاو یـبـد

دیـای صـحـا بـ صـحـبـ شـرک بـگـم هـر شـی د یـار

شـرطـ هـر بـنـم صـحـبـ شـرک بـگـم هـر شـی د یـار

شـرطـ و هـر کـن جـنـون بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شـرطـ و هـر کـن بـیـگـم کـی د شـو کـی بـیـگـم

شرط با امر است که در فرموده میفرموده

یا ایہ مزمعہ غنی نہوشکوئی ایویں

(عبد اللہ بن اسحاق بن یحییٰ بن یوسف)

هر دخی که در ...
 تافته می فرزند ...
 خالی گونای و ...
 کلا و ...
 در سالی ...
 شده دهی ...
 کردی ...
 صل سلو ...
 وینه ...
 کانی ادا ...
 چزی اگر ...

منها و از مردم دهی سائیک دوی گرا
ایست نشی انام (مهری بیری)

ما كنت قد سألني عن ولد القناص

~~مکتبہ اسلامیہ دہلی و برہنہ~~

هر ص ویرا نیکی بیاید و کوشی ای

صبر و شکیلی بر این دو شهر و در آنجا

سفر و پیرایه های صحنه شوقی صبا

عبر خود را برای اهل نظر وضعی نمایی

دو در صحنی بر عصری کون لم وفه راجی به

وہ کہہ کر ایک کھانہ بھجوا کر اس کو روک دیا۔

دعای خیر و برکت از حضرت امام رضا علیه السلام

طابقہ کا پتہ اور کوئی فرق پڑا ہے

۱۵۰۰ یی ۱۵۰۰ یی ۱۵۰۰ یی

میرزا آقاخان قزوینی کے اہل علم و فن

سیرت النبی صلی اللہ علیہ وسلم

بو شرقی ملاک ملت جا قادیان ملاک

1. مقدمة

زیر امر و کرم عالم پر است و فانی

هـ: از اکریم راعی عالی و صاحب دجانی

مجلسی دہلیک ایک مازنیہ و رنگ مکیضی

قصه ز راهبم بنام غری و خان الاوطی

چون ندایی ملته را می به نفس به شای

(ایضاً در اوراق خاص)

کمال الی

(۱) در قسم، اهل بیت زید و
(حسین)

صاحب المصنوع

ایر طراد دل و جگر و صفت

بمیل نفسی کی کڑی توبہ کے ساتھ

ایضا فی ادم کردن کسب و کار از دنیا

شک ابارنی اهری تانی

سازماندهای علمی و فرهنگی و اجتماعی

او ظریفی در سطرده

قوی حق - پای لسانی دفعہ چار ہوم

تو لم روزی که از این روز و در آن روز

طیغ غریب را و بهر کس باشد

کبری ہو اما روحانی ہو یا دنیوی

شیخ دینو ایمان اگر کن پند

دفعہ ہجرت فی غیاب کی ایک کاپی

فغان بر درگاه ای تو مکنی حکم عالم
هیچ بویاده امیسه لرم درم آواره

کسی نہ کسی (نرمی) تودہ کی لپیٹ ۵ لکڑہ

زه علقه نای منکر کلام اسریدار کن

نقدار صحیفه ۱۵-۱۶ (جو انی لہادی) (مردیہ ۱۰) (۱۸۹۱ء)

ایوانی و اصلگره - آنگاه از عین قناره: رسی کاغذی - قوچان - سطرک طوبی -

سرکاره خط کریمیه فی کتب نام و له انچه وه به ششانی در شیخ فایز

۱۰ ماره ساکر و بیله بی گواره و کرکس : ۱ یواره

چون در جوانی به رده و مغرب این زود رده آید پس بر سنگی مثل اتحاد و در و بر روی ریت

و شوی روی گل ها و بوینگیش بر پست ۱۱۰
درد و دوا و دگر بیا که ای دلخواه من

بوارده واده / ره / لیس / پی
و ساری بوا این صوک کی کورستانی ای

و من سوخته بدست ننگی جاوی بر شوکت پر غرور چرخ بر آید و در بر آید

چند سال از من و چون شایسته‌ی دژ و کتب ایوانه

و هه هه الی یستی سیم جبهه و مال : از اینجا تا پستوی

شهرستان شمشاد نام این شهر دهگلان خوانده میشود

ایروا

() 咳

مستورانه

~~251. 24. 5. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 8~~

وہی وہی ہے جو ہمیں اللہ کا

لو میرا دل چاہتا تو

قطر نادرى انكافى و فرنگى و كوكبى

1000

۱۴ دو شعرا نو سروده لطفاً در جیب خود قرار دهید

فیس با صحت و عینیت

۱- ای حرممان

$\frac{1}{2} \times 14 = 7$

[illegible]

والله اعلم بالصواب

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or name, partially obscured by a diagonal watermark reading "insu".

و من بر این مجلس ولادت یافت و در
 ۵۰ سالگی در این شهر درگذشت

روز (سپتمبر) پر مشتمل ہے۔

ام عیسیٰ و ابوبکر (رضی اللہ عنہما) از دوداد در کربلا بود و حضور

ترتیب و مخفی (که معلوم بود) که در این کتاب

درد کمر و لیسری های خفیه ای از افتادگی دیسک های کمر و گردن می باشد

- ۶ صردی چارست که دیته سر سوماه جان و دل
 دورا فخر دایم؛ فراقی ننگ از دود خوراد و ما
 هیهند و دود خسته در لیل صیادی دبی ناصحت
 گردن که بریتوانی (نیمه) دوزخ زرد بر گویا نیست
 ۷ چون صبح شاهد کار ما، پیاپی بر روی زرد
 محفل دوسیم تا؛ مستی است و احاطه دارد ما
 ۸ که با ناصحت بهر گشتی نایب که سر مغر با
 ۹ دایا دل دار سیمی تلت دینار و بر دلم
 پیشینان زور جار و ولین هر فرزند مؤثر ابر و دما
 ۱۰ بیم دوکی سو روی و کوته ناز و دود و صلی نه
 بوی شرمناخ دوی نیم؛ سر و چون بنیاد ما

۱۱ شاهیدان به پیاپی ناز و جوانی بزرگ شاه به لام
 نام به ~~محو~~ ^{حالت} که رازی نای خرم ریزد و ما

« ملیات صطی بیک کردی صاحبخوان »

نورده به ستم دیار در کشول علی آغا نه دست چوده اگرست

۱۹۲۰ - سیاهی - صید ۱

بوی رویتا بینی به طنجی رجم کوژن ایر و رفودا

نافه لایم بی له دست صجوان یاری لچا ده نا

تودتی یاری هانوم سجاد و در دو حیل باز

نورده قمار طبعیت کافر صدف نجا

نورده مژگانی که ناچار و نه دارم ایستد

خون ضلایع ناسم در ها که و ترس غار چاه بیلا

هات به یاری دلی کم سانه رای پشم دلی

نورده گوشتی تو دیده ملاوی لیم لاده لاجو لیده سا

دیم بجم بی ستم نورده در راه یاری دلی

که س سلاوی لی نه کار در ری له جی صی ایستد

نورده دولیم نوربان دلی نه حاجا لعه الکرم

عنبر کر بانگی که دلی بیک یا غیر الله

نورده زار دار و نوغانی می کرم لیم ناب

سنگه لای فری حالی حق ترقم که ی دوکی

که رقیب لاله زار نیست یکی با گامه در
 هلد و سنا چه بیان به شایدا در دایره دهم
 ؟ حتی کوردی و صمدی در یلیش پرستم
 ی خدا در دل و دماغ دها جانان دا

insitut kurde de paris

ثم هله به ی دایم له که شکو تنگی دوشو دسی لا
 عبدالله که لاله و درگرت رهجی ۱۰ X ۱۰ قسمه داکه سرور تاد
 دایم که سو دتاده و کورثاورد و درخه دتاد که هر ملامتی
 سر کار پرتی سیانی له برادر ی تر تا بمنا هم مانوسا هم بر و شید
 ی معلم و درگرت که تا زخمی نو سینم له سر که شکو له بون و درگرت
 « نکلام کردی » (سید ۱۹۲۷)

چا درم ست و باره فته یی باریا دوا
 صوان دین ده و تر و خفا یی ~~نکلام~~ خادیا
 نور کی دیو ده و در و تر و خفا یی تر و تره
 نوگر فته الی کاکو یی سلم بهشتی دوا
 چا در فته الی کاکو یی سلم بهشتی دوا
 واقعاً ره فته الی کاکو یی سلم بهشتی دوا
 مردی چا در فته الی کاکو یی سلم بهشتی دوا
 دور فته الی کاکو یی سلم بهشتی دوا
 جد نکلیع ~~نکلام~~ حاکم یی سلم بهشتی دوا
 عمل و در فته الی کاکو یی سلم بهشتی دوا
 گر ب ناهقیم کورثا یی کورثا یی سلم بهشتی دوا
 حاکم کاکو یی سلم بهشتی دوا

پیشتر دولی کوردی د کون مار و دوی ده صلی نه
 یوچی نو مانخ دوی نام! نه چوون بیتخا دوا
 عت نه

هم نه امه له سه نه نھا دوه کوخوی دوی تبیل و تحریف له بهرانی
 آری مصلحه الم گر لاله داریسی به جی ۹۸۹ کی عده به ۱۰۰۰
 که به باضی دوی نامی تا به چو نک هندی به روه کوخا و ده
 ده نه کی دوی هینزا ده مستعدیکل فرگرت کانا مداریسی نو شم ددرگ = ۱۹۷۸
 دیرا هم نه امه له سه نه امه له سه نه امه له سه نه امه له سه نه
 ددرگ ته که ۱۷۸۸ دایو سار و ده دایو سار و ده دایو سار و ده
 صی بیاضا ۱۷۸۸ کو ۵۰۰۰ دایو سار و ده دایو سار و ده دایو سار و ده
 هم نه امه له سه نه امه له سه نه امه له سه نه امه له سه نه
 دایو سار و ده دایو سار و ده دایو سار و ده دایو سار و ده
 نه ۱۷۸۹ دایو سار و ده دایو سار و ده دایو سار و ده دایو سار و ده
 بیل کوردی

دربار الامر حضرت گلزاره

از همه به شرم که مکتوب کردی علی آغا را بخواند چه در هرگز

دلہا کہ جت یلیم بروم بی سوہ شکار
سہ رضام ہم لکرم در دست بکودوش و حرار

دویم ناکم ہے لڑکے م عیلا ہی دہ ر دی سے ودا
کہ منہ کی سلا لے تے تو دا سا چیم بزم مادا
ر نے پر بلے ہند دیکھ کر ٹاھی گے ا د س د
خ بھی تو د ل ہوں کہ سا پیش ہی خدہ ر نادا

ایز قلمو مکتوم نای فدایال تو له دلا و درام
چه که سببا خودی روح نای بزی هرگز له دینا دا
له به خبر د فغانی لاکوت تدر با ن خودها مانم
ش در دینا بزم نه صلا نه بم لاد ار نه برادرا

نه سببي نه شك چا را غم خود بخور نه ره ناهم
 نه به ريلقي نه نه ساه نه در كن غم كه ده ريانا
~~خود را~~ صرعي فلفلي همه شته كه (كه) دكاه كه دكاه پاره
 كه دو زيان چه كه سببي پاره نه نه نه نه نه
 منت شد

تو نام که منار سیم در میان دین و جرات
 نازا تم هکای

ترا هرگاه می بینم دلم هو شحال میگرد

که هو اهم را از دل گویم ز دبانم لال میگرد

insitut kurde de paris

یا رینی هذا بارانی هر چه نص امانه
 له سر نه و به گوریه خلق و فخری جمع اکوانه
 دوم صبح از دل دالما همه تاشی نه به برتری
 به ر تار بی درون تار و کوتا دما به رانه
 به تری ی رویی هر چه نه صلی السلام برش
 هم زاری دور استو تو بی نظار ارم گلشام

که شکری ریشی لایق رود / ۱۶
 ۸۸ / به خدا (همه جور)

له فلکیات

(سین و سیم) (دوا: ١١) کتوی لاکردنی:-

ظلی استوا موبو اینزانی

پی رمت ظهر هجلی غای

سبع ماهه هاهم دو قدم چار شش

پایزعت یازده دوازده بیفتی

دوازده دیازده هشت پی رمت

ننه شد چار و دو دهان یک

پی هر ماهیوه بیفتی پیو سر

تا رمت عصر مطهرم بویگر

له فلکیا —
 شیخ حسن مولانا بادی فرموده (الملا پره اکملی کاکردلی)

بیت دوس پیچ هفت ده قدم

فی الزوال مولای محظّم

چو دل در زوایا تا افروها
 عکس ایترتیب هم مدوریا

=====

insitut kurde de paris

احمد بیگ کو ناسی :

دلاورد / ۱۷۷۷ء کا کہ شکاری لگا کر دہائی :

بروانہ دلاورد / ۱۷۷۷ء کا نام کہ شکاری لکھتے تھیں (۱۰)

۱ کل کوئی تازہ دلی

آر دیشم دسر لگا کر تازہ دلی

۷ نیپاں اٹھارہ دلی پر میل

نہ دلاورد / ۱۷۷۷ء چوں سبیل

۲ شیم چریش ہی دہائی پر جوش

سنگ کھانسی کریم نہ آغوش

۳ دایم ان دسویس پوسٹ وکول

صبارت چو یا زں تنہا چوں

۶ کعبی بیو لکھنوی دہائی

۷ بزارم جگہ دہائی دہائی

۹ کعبی بیو لکھنوی دہائی

چینی جگہ دہائی دہائی

۱۰ نیپاں غری طور ہجوم آرد دہائی

قافلہ دہائی دہائی

۱۸۱
ز آستانه سبزه خنک دل و پیرایش
چون جای ماران لایزال رخا و میولیش

یا غم ویرانه در دردم دیو یا
چون آهوی نهینا به بر لب شوره
تیران زاری و سینه در دران روز و ماه
یک جادو سوا به نهینا می تو من

حالی تو چو نایب شای و عا داران
خسته فی سرائی و تیر و خنک و خط
صدارات چو نایب لایلی و عا و سوره

چه طور عوای چو تیر و تار
هم راز کنی ایل غارت
نه و جای جای سهم ناز سنگ سیاه سرد (جای) و کوی
چه لحد و خالان خرد و زده ی گرد

سایه پیش سوا می دیدم تا بنو
زنده گی چه سلام ز هر مار بنو
نه ضربت مبر سب سر دنی
تمام هر نشان و گل بر دنی

من ترنیا صحرایی مآواذ الخ صلا
زنده مکتوم چه تروی سرب

دای طهر چینه ستونارم /

نیا نبریل بیزارم /

نم خواب راپیم نه نرزه دنگ کرد

یلک جا و عیسم چه کردن در بر

دکتر هم چه تو دایم ادلسوز

حکیم زامان دوی مجنون سوز

پس جیش بلم چه لاس کیم بینی

مر عهد دپیمان چه یادت بشنای بی دلری بی قراره ده

من حاجت طلب ~~بیده~~

بی جانی ~~بیده~~ یقه پاره ده

حامد سریت زار زار مالون

خاکی یا نهی ~~نوت~~ نوت و چیم حالون

تو هم نیت و قید بی زاری نه

ده الودای برز شین و زاری نه

من ضرورتی قیسی لوگک پوس نکول

صبارت بویانه ~~بیده~~ چلول

سو گند به رخا لای نیز دره و شریک
 به دودسته زدن پشیویای پای سنگ
 به دساره گردش جرح پرستم
 مو تر تو جیکر ~~دستم~~ چه هم

من و نیز صحنه خاطر به خم کین
 صریح لیکن نه هر دو در حیل
 به جای با هو میسرم گینت
 کام سنگ سیاهان سریت
 اودهسته زدن گیتانای مکر

ای پشیویان چون بمانی حرر
 راهم اردن لیل خاطر تنگ
 اودهسته زدن پشیویای پای سنگ
 اودیه و محسوس آهوبیز تر
 ارقوس قطران شر انگیز تر

ای نگردش چرخ نیک رنگ
 بی ره و نه و به ن چون نقش در سنگ

مولوی

روپہ رد / ۶۶۷ / یام شولی ملا شامی گروہی دروگر او

سلام ایگر راست بیا که به سه صوملوی نه به شولین بیا - ۱۸۲

عجب مارم شولی خنجه نادر

مکر و مکر رود کج کلار

تصه شیرین شکر لب دم جو خنجه

شده هوا در من گویا خوی گولار

ضمانت عود و ناز

عقد فنا ذوقه چون گولار

بیر ادرک قی حاد و لبت

لحم رلا کا شکر کی برار

چند هدیه بگولار و نام

به هدیه نه لاری صد گولار

اوند سرکش مینی ای در عری

لکن ارناست ایرو به نادر

تاسف که بخونا ای لار و گل

لروی ادر هر ده نه ریغ نادر

هرین من بجالی من دزانی

که اگر عیم الیم هر گم برادر

سلام ایگر راست بیا که به سه صوملوی نه به شولین بیا - ۱۸۲

دلاور رتہ ۷۷۷ کی کہ شکر

نہ ہر دہائی نہ بچہ نہ (کہ شکر لٹا بہر گاہ)

نہ ۴ دورگہ کہ سرور تاروں (مکتور تاروں کی بہر دور تاروں)

یا خود دینے کی قیسا لیوہ کی نوئی دکل

تو بود ~~خود~~ و خوار و ضعیف چول

سوئی بو خالان میرد زوہ کی خود شکر

بود سہ کی ~~خود~~ زدن پستیوں کی شکر

نوساد گرد شکر چرخ رستہ م

موتو بی طور جبار دم فہم

نورین دھان سیاہی سنگی تار

منام پیا کی سیاہی جفا کی روزگار

ہر دچوں مجنون خاطر ~~ہر~~ جہتہ آکریل

ہر دہائی نہ یلہ نہ ہر دہائی دو جہل

ضمان پیا کی ارادہ صغیہ راہوں

چنانچہ فادہ ہر دایم سو دامان

سیاہی غم کی طور ہجوم تاروں

تاکلی نامہ رتہ جہر دین

زاتنا سختن اید لبرایش
چون جای ماران گانز ز رخاد میویش

شو کیلن خونار لای جی ا

گانه بنه سی مه بو پیتدا . (دور و نزدیک)

یا تم دیر انداده ردم دیوان

چون نا هوک تم نیاسه ریم شیران

که دای زار و شیر و دژان رود دمن

یا کجا رود کوا سی تم نیاسه تون

چالان تو چون شای رخاد دای

هاران تکیا . ییلی ایوان

نه دسرای تارین پر خون فطر

مدارات چوتی ایل ناز پرو

چو کور و دیار چوتی قرار

کین نام رینگیل نزار

نروی هوا سرر سیانکن

چو کورن خالان فیروز و خوش رنگ

سایره‌ی لودی روی را بود پیر و درای دولا پاره / ۱۰۰ دلا

هم تنخوای ~~به~~ باهوی قیس غمگینت

کام سیاهنگ خان بالیت

داظم اوداغن لیل خاطر تنگ

اودسته‌ی زولغان پشویای روی سرنگ

بوچنگ چل چنگ و تراتات ملر

پیشون چون ریمان ناهر

بدریدل غمزدل صوری تو

بو موسی صراان غمزاکنز تو

(پیره و در دایه نر لایه) (لاله) داوران

استه نگردش پرح رسم

بارونو بی ن نقشه به روی سنگ

سایه چیتا سودا دیه هم تارنبو

زنده گی به لام زهر مارنبو

توضیح خان سیاه کرده‌نی

تمام هسرتان دکل برده‌نی

خاترینا چون قیاسی هم خلاص

زنده و کلیوم نه روی سر رباط

دای ص هر چند شتی دزارم /

نیا و قبر لیل بی قرارم /

نه جوا ب را بیم نه زرقه ی دنگ /

ی کبی ربتی هم / دودن و ورد

دین هم چه غرام ای دسوز

فیکم دوری و د مجنون دور

په و چیس نه یاکرم چه لاک کیم به

مهر عهد و ایمان چه یار شیر

من و دهی ناله زار بی قرار دور

رومی جا به سیای به طه پار دور

هام نه سرشت زار زامالوم

خاتریان و تورا و و هم نه مالوم

رای جواب نینه دل پخته را رود
 خرد سر نگو خان و دم شمشاد بارود
 سوکند به داهیه نه روی پیا هم ما
 بآ واد و کرد و ده و هم تو میا
 اما به گوستر چون هر دهی چاران
 داشت الله مجنون و بی کوساران
 دیگر دنگ آقا خردی ~~ه~~ خاکبرد
 نیار کی تا رملی هشتا کرد
 لیر و ده نه لای را ده / و خنجر را ده
 به تا نیر خان هوای سردی
 راں جواب نینه به نیت کردم رنگ
 خاک به ده سنا زو از زنجیرم کردن
 ناز داران دیم به پادم بردن

تو هر چه ندی من زاری نه کری
 بیشتر سنگ بر دیوار در
 بیاغ ناید شمع سوخته دار و پست
 بشو زار و گریه و قند و نیت

پای پشته می رینا خیل بی رده
 به تنخواهی صفاش دایم هر چه

کس به قید دایم فکرش نه رهستان
 پلایان روز بخیر عیاری به سمن
 اصدای پران کوچ سایه بینا جانان

رو ستا فیز کردن تا مرگ دلمان
 هر چه تویی را هر الوداتی

آخر سرانجام ای جا کره ای
 هر که دشت دای دینامیو

آخر نیمان - خجسته و بر

بهار دل دینا تا و روی محشر

هیچ کس به دامن نیندیش (و ۱۸۹)

نشد لایم الدین ابراهیم ماه چنان از در پیشه از در به کوه از دست ابراهیم

191

۱۰ سوپا و زرد قلچ پیچ ناز سنا

سیرت احوال دو پر سیا

مبارک رہی وہ تو کو سی

روانی کوئی بدیرہ عہد بالان

رونی گوشت به بره و می به سبزی

دود صفت در برای زنی

دو جونی علی حسینی

هر روز با بعضی شیء که در آن است

نقصه سے بزرگ، چاروا بزم

ده فوا ص سوین صا ناغ

گر فریم ہم خطا پیر نام

לדבר, הן, ושל

له به اربت هی هزنی کم

مردم هندی و ~~هندی~~ های تبار

گر بوم جا ریت : عین /

پیت (رومان) (در پیکانیت و دره کالان (R))

بخط و حال

خدا چیت خود چیت و خود

خودانه چیت و جهت بر

دیار تو ام؟ ~~خود~~ قیامت بود

ضراحت ارض فیت بر

خط و حال و خط و حال

؟ خط و حال و خط و حال

؟ خط و حال و خط و حال

خط و حال و خط و حال

دکتر خاتون پای

صرد کوثر و خط و حال

خط و حال و خط و حال

کبوتر چیت و خط و حال

بصورت و خط و حال

خودانه و خط و حال

خودانی تو مبراسر کرد
 بزلفت صیوی ستر کرد
 دل من و تو دیگر بزد کرد
 به عید رجبتی صد سالان

به عید رجبتی و سایه ی من
 ابد عید و امان من
 عمر من و نه و جوانی من
 در قفس گمان من

نه می آید
 پیش فتنه ی
 نه ضیاع و بال

که سس دقام نیست چون سالان
 ادلا که سود کارم اتون
 طیب رده و ما خد اتون
 گرتوم هبی بجه به سم نه تو
 انگه پنج و مال و پان سالان

در مرغ و مال قازا بنجم
کاسم حاجب ره بنجم
به بازاران گوهر بنجم

خبردارم که موجود ~~در~~ حالان.

طرح دارم به عبوری

رہلے ہر سرحدی

؟ کیا نیکو صودی

(الزَّاهِدَةُ رَافِقَةُ)

۵-۴-۳ = ۲۲ ووز ۶۱۰

۱۔ سوچیں؟ مع روزانہ

(بروشنقا،

؟ سہ ماہی = لکھنؤ

وای کوه به خدای هم نشانی

توبہ کی دعا

ملکوتِ خارجی بہ شالوں

دیده شد به سر (عجلی عشق) که در کافیه بود

لا پاره: ۲۷ و درگیر دارد -

گر دان بینن نازی عشق

دینا دالم بوم لاری دوکا

هر کس غزالی عالی عشق

بخشید به همدی در دشواری دلی

ب عالی عشق با خصل مبین

صرد هم، دوم بر دلی روشن

ب راه و بی دلیل در دینا

هر کس، غنخواهی دلی

وان باره مکر نغم دزد

لحسرت دان در دسوار

چادی در پیش بیل ده سودا

آینه ی شریف تباری دلی

آینه رخسار خورشید نور دیار

رونگی روکا شمسار صحر

رو شمار له به جان دیته دور

لعره ران یار یار دوه کا

خوشتره رسم در شاد قه

هم سوز و دل دوست به کهم نه

دار و صوره دی دار و دار

چا دان و چا خا را دکا

صورت خا را در ره د

تقصیر دکا صنع و صنف

رو شعله غملی چار طر

به مشک تا تازی دکا

تاریخچه شهر شکرگان

۱- که شکرانی پادشاه در ۱۷۷۷ و انوار اردکان
 در (که شکرستان) را چو اردکان به نام دارد (۱۷۷۷)
 - ۲۰۰ داری

۲- که شکرانی پادشاه در ۱۷۷۷ - ۱۷۷۷
 = ۱۷۷۷ - ۱۷۷۷ و انوار اردکان

۳- که شکرانی پادشاه در ۱۷۷۷ - ۱۷۷۷
 و انوار اردکان

insitut kurd de paf

حاجری

در کشتنای ددوی به لاف تا صحرای لایه رو ۱۰/۱۰۰ و دیگران
 چنین زلفت سودا و اللیلی بیم خورند ابد ۱
 ششم در رخسار پاست پی کز نبش زانم دالهی
 طاعت ابروت این نمودن و التکم بیم کرد در روان
 چادری عیادت به سوره صادی کردم شاد روزا
 تالابوصی خاطر منی قدت نه قشیا نه است
 سلسله کیوی چلیپا آب به سر لام الفلا
 والذی اسر به لیب دآ دست هیئت و حکم
 با عینی فخر جنان بود و سوره تا کل او و صبا
 ادوشتی بازاری دین به چون نیل آملار
 او دمی تو خلع بوی به سوره تا کل آملار
 راسته نه روز و دو عصیان باز و بکارم و صلی
 غم نه کر تو شفاعت کردی لایه ای قد
 یا رسول الله شفاعت کردی گر نام حاجری
 به شفا به در داری شفا میدان نزد چادری برقی
 به سال ۱۳۴۹ را تو سی و نه و ده (که لایه) به مانگ
 صبا

(عربی) به فارسی

ملا واد ۵۵۵ ی که شکوی دوی به لانه تاها کار دوی در درگاه
 ما یتم با لب شد و بار و دیگر هیچ
 قانع شده با منتظر پر کار دیگر هیچ

بیهوده و به بر سر من اردنخ طبعیا

مهر گیت عداوت من بسیار دیگر هیچ

تا بودی مرا به به عدی و خاتم گذرانید

از کوی آن شکوفه شکار و دیگر هیچ
 بر آویختن از این بنویسید بی از مرگ

آی وای ز در کوی دیار و دیگر هیچ

پیش نظر کرد دل و دوری شد با هم

یار است همی یار و همی یار و دیگر هیچ

رو به پدرم سا در میگفت به استاد

فرزند مرا عشق بیاموز و دیگر هیچ

موردم و ندیدیم دو صد کام یکبار

بودیم همه کام سه و تنی دیدار و دیگر هیچ

به سال ۲۲ ۱۲ دال ذی القعدة را

خود معرفی نویسی به کسی که ازین سفر ندارد
 دمی و قضا است عربی به ارض نظر دهی
 که ازین به پارسی و کسی که ازین سفر ندارد

نماهی

در این راه ۷۸۹ می که شکر دل دوی کار دوی و رگر و ده
 نه دانه رشتی صیبه ت راد و خم یا ران قه ضا بای
 سرین معینه تم را ناره بؤ خم کو ایه لا بای
 له ده شتا شمره زوری دل سیا مالی غنم هله
 له به قودی چلی نما هم کرام مال رو شای
 نه لین قافلن قضا بار غنمی پآ و عجب مارم
 له که ل ت م زوری شاه اسم معا عه ناره و انای
 که هست ره حال خوام بو کرد له ط پل شادمانی
 که کس نلکی و عا نه بوهیم اسکندر چه رارای
 که م کرد من این بؤ چه جسم به دلی بگر سوارم
 و ت آخر دنیا جیکه هیده تنگ کو نه و رنای
 ره ضیقانی نه ضا بو شوکر که حق ناکر نه شام
 اگر من شد نه باد و در دوه لا دنیا ده ها نای
 رو بینق ده حشیا و دیو و سر گر ران و حیران
 به گی اصل حجت آخر کار و ها مانی
 بهی اصل به به رده روی گران عشق لیم تیک چوو
 اسیری جانغدا به شغم چه تا کویرک و بلای
 له سه به کانی چه رهش کو چلی را بود و داغ و اوج

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

دو زانم د مائکم کی ټی ټی ؟

کردی

نورده به سته و داس که به زارده ناکو بیاز و در شکولی
دوسا نودسی مه لاجب الام لاکم لاکم لاکم لاکم
۷۷ ی نانگ سته و سالی / ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷
مجموعه علمی کورده نود (۷۷) نودا کارا
ناری کتکول کبیر رتم / ۷۷ نودا
لاپ رد / ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷ ۷۷
هرچ منده چارک که ش که چادیک ترا هر نام
هم به سته به ناری کورده و دوس که و نود

کردی

واله کافی ساد و گتلی کو ملی کتک حاتنه هوا
تات و و از کفتی و کور ریز تلفت بستی قطار
کتک بعام هاتنه سر جو هینی پیا واه کورده بام
برج شیرایرو عزیزها لن و کتک انا دیا

۷۰
لوفتی بیکر س صلا ایر و چر و تر یکی روست
داخو دار نیه هیشتیه با زیر سیه من هترام
هفته بکی چاری بکری دور سنگره ی م مکلوی

هر فکی که بخر که دور درگرتند و شود له مار

سینه روی چارم لدر چاری یارسته چاو

۶۶
صد هزار تا نوت ددا ایر و لر و غ سر چناه

قا در ایر و مر عدا صلت لک ام خلته
در نه دری قط اتر کم دار و هر نای نهار

۷۰۸ گما صبر و دعا و روزه و قیام و نماز
گما صبر و ریت و دو بیت و سه رکعتی مضاجات
گما که ی که دلا قط بابہ فکر مقامات

ای جامع دیار است به صیلا -
اور و زه که رویی نه اوست بوسه اوست بر

ی که شکر اسرده ظالم دل به ذات
و نیز احوال باطن به دو ظاهر بعبادت
بی تربیت سرسده و بی طری مقامات
دین و جو دوش را بزمان لا امان

اسر و نیت بوندت بوندت بر
اول مرصیه انزل آفر عمر دنیا
که مبرم دهنه هنده دل مانه دنیا
باقل دم سرگر که هفاست کمی دنیا
عمرت نفسی کی که همه عالمی دنیا
بگرد و غصه اگر همه حرف غمت بر

دیا رونما را در (مخفی) نفاذ چونک نالی الهامی و نو

جمع: / ارد کردی

نم شمع دم که شکوی نزار و ۱ سی جامد فرعی از
 در بگوت که درین لایه ۱۲ سی شکوی شیخ کاظم در بیکر شود
 یا کم به سه (۱۰) کان در ده مرتبه (۱۰) کان اندازید و باده
 گرفتارم به نازک چادر کان هستی فت است
 بر بندام بنده فی دوزخ پیری و در لانت
 به زردی و رجم تا گرچه کان خاردی / ام
 دیکم بر نازک است غنایو چا هرزه و فانت
 نشر و اجبه بود تا کرم به نازک و غنایو
 به ساری کفنه کرم به بدن تا کرم و غنایو
 به نای عاقل تا کرم به بدن تا کرم و غنایو
 (سینه) مینع ~~خود~~ ها نورم بفرموده بیکر و نور باست
 به گرسنی که ردت نازاد به نازک و غنایو
 به ردت و جسم به نازک و غنایو
 (سینه) که سستی و نوزاد و غنایو
 (دیکم) تا کرم و غنایو
 مصلی سینه و غنایو
 ریب نایب روی و غنایو
 دیکم و شکلیه و غنایو
 بنده ای شایسته و غنایو

نایب و غنایو
 دیکم و غنایو

نام شهری و دایره سالم

که کلونی ماحوسه لایحه الم قمری ص ۸/۱۰ - ۸۱
 و در گیاره کم یسته در کمر کلون هم ماحوسه
 محمد علی محمدی و خانی و خانی چا پانکر او و محمد نور علی
 و لایحه

به هم مانده شغلی باری می مخصوص
 در زمانه دوران و مجرم
 بهر که کسی بدست
 دره که (ه) و مکتوب است (ت) - ه - ه
 لیک در آستانه برای زلف
 سورن بویای و فخری دینی گریه باری می مخصوص
 دایره سالم زمانه رسوای
 ه دلی سخی لاری می مخصوص

زادریگی ام سیریم شلی نرس در اول
 میوگی لاوارو شلور و عا ناریار

ص ۲

روز دوشنبه ۷ آذر ۱۹۸۷
 آخه

دیان هی «سالم» و

و در برهه ماکه فکول لاپه رو (۸۱) م در رگت صم بره - ۲/۲ خوز/۹۴
و صیغه چاپه کراره دله ایفا

کتابخانه ای کوردسات

زنجیره:

ماده:

پسول:

گوشت و گوشت ماهی پی نیه دام لر و دو

روزی که لایه نگه بی هورم به چو دو دور فزوف

بارش نیسانی لولمقت چونکه هاته به هری غم

که و نه دل غم ملحق دو کول و لایه مادته بی صروف

تمه کورتر نادم له به یی له علی رومانی له بت

تاله بازارا له یا تم نه فدی چانم بی به کف

روزی عوقباله به بی تو (هستم) به شت بی نام دی (مهم چه دانه لایه)

بو ~~فهم~~ فهم بی اگر غلمان هوری صف به صفت

شادمانی دوبه رم سالم صم های شیوه غم

بوزیادی شت و ق سالت هاتره آ دایز دف

دینم آه که نه شکر من (سالم) و دلم من سر چاره و چایست / آه
 دل قبله ی رو برو چرا به بود دل به دل ب قبولت و دلم کو به لای بود
 شوی بیچاره ی بنور من (کلمه) دانه راجه خیالی عارفت م هتا بود
 کلمه ما سایش ی بر بانی م شمع نه مو غاری به ما به نجای بود
 قه تاروی حاضر و در کوه مورگان ل چاد تا در ددم و قصا بود
 ل به درت دهنم در گنجیم ده ریا عوژه است بر گشته و دل قولای بود
 ل به سرور هتا ل غرضی قه لبی سالم
 نه یالت م همدی سیمای بود

دینم آه سالم دلم من سر چاره و چایست نه کر آه
 طوکی صبر بر بانی مقصد فکر خیالی دل نه فتنی زلفی یاره سالم که کانی دل
 ساقا کارای طالی ده زلفی فتی دهوی بی نه طبعی ل نه زخم بی یار اینکاهی دل
 خویشتن هریری زنگی دلم هتا رو در چادر نهم کرده به ره زری قه بای به گامی دل
 دل غنچه رقی نوری رو و نه ل ده بجوری زلفی نای بی بی طوعی سعادت به سالی دل
 دل بی ضربه دینه تو دیدت غمزه غامی نه سی چاکلی سه نه ل دینه که توانستای دل
 هیچ اهدی لذت هتای و کوفتی ندی نو شوم تا به رای محبت به گامی دل
 دل باعثه که راه به سالم دلی هو ییب
 یارب به و ل ده درسی به مانا ده وای دل

دینا سلم له هغه مفسد روپا بڼه کړه
 له ظلمت پرته لاسی گر عرایض اهل کوننا لکا کارم بقایض
 وبادل سجدو طاف پروو تو همدو فنی لکل جمع مزایض
 نه بختی کس مٹاع عاشق اووه نطفه ژړیا تاپار اهلایض
 نه همدی نیم ینګاه تو سره ریف
 دینا سلم له فیضی رُفیه مزایض
 ۹۶

دینا سلم ولکه هغه مفسد روپا بڼه کړه

چې وجودی منی پرده تی هوکی عیسم

نه قدری سره پای عیسم که هم موهم رفیه نه

هوښی له نه هغه حوږه هغه لای نه پرده موم دوری

دامنی دل پر نه لاس له ایسی که روم

ره عیسم تی من به هغه پای یار روم هغه لکای هغه

تو شتی لولم نه تی له دغه تی یکتای ستم

بودی دل له هغه اووه له گولناری روفت

هر پریشانه نه که ریبهم نیو باغی یسرم

تا به یلای عیسم به پایله هغه جونی دلم

هغه هغه روم باغی تره و به ظلم ریغانی عیسم

دین السلام له هه ځایه چاوه نه چا پته کړه

دل نه ناو چاځی زه نه مقام له به منی تایی پیر دی

هم پیر دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

وادی هڅاوم هو شکی شو شو شکی گیسونی تو

او هه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

(بخط) اعلیٰ اعلیٰ دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

من نه نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

هه نه نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

نو نه نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

کی ښه نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

ده ست نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

په نه نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

که ښه نه دیندانی ښه ده وکړه من په کافر سر ښکون

دیکھو بہت سی سالہ لڑکے بہ چارہ کہ بہ چاہا نہ کہ وہ
 بہ نہ مٹوئی لگا ہاں سحری دیدہ ہی نازہ سنیا من
 بہ باجو و سہرے سر ہای ہواے و عہدیں دژ پئی من
 نہ ستوری بہ خفا بہ دیاران لہ بیا تبوہی صوم کرد
 نہ ج تا بوئے عزیزی نہ و تم ہنای شور و شینا من
 ہبہ نای ابہ سہرہ نگ لہ سہرستی وہ مادہ صرم
 دل و مینت سہرہ زانو و سر و شکو آستینا من
 سوس ہری ~~خجہا~~ ~~خجہا~~ ~~خجہا~~ لہ چاک کفنی من یاران
 رو کو روینا لہ عوجہا ~~خجہا~~ ~~خجہا~~ ہا ہم شینا من
 دلم فلا ہم سینم دورہ نہ نہ ہرہ ہم بہ ذرہ
 صہ دہ نہ نہ رہم دہ دہ حاصل لہ ہرہ ہرہ زارہ سنیا من
 بہ رونگ عالم چہ سہل صوبہ نہ دورہ کہ رہے لہ اپی
 بہ ہا رووی یہاں نہ فروز ساری نازہ سنیا من

[illegible]

ہم سبھی صبر رکھیں گے اور وہ کہہ گا صبر چارو دایہ !

سو کہ ری چارو رہے شوقی پٹا ہے ہم مری چلے ہیں ؟

را آگے کیٹو ہیں شوقی پٹا ہے بڑی ناخوشی ہیں

مڑوڑی ہے وہاں کہ دلم ہی مڑوڑی رووت ہوڑا لیم

مڑوڑی ہے آدہ روو دویم ہم دلہ آکھڑے ہیں

اھلہ کہوایہ

مڑوڑی ہے دو روڑی صبر ہے وہاں وہ صبر ہے

تیری ہے اگر تو وہاں رووت کہہ گا نام کہہ ہیں

مڑوڑی ہے وہاں وہاں روو دارو کہہ ہے رگہ بچا ہے مال

ماہی ہے بولا گویا دل ہے سارو ہے ہیں

مڑوڑی ہے وہاں وہاں روو تیرے ہیں فخر ہے کہہ

مڑوڑی ہے وہاں وہاں روو یہ کہہ گا غلام ہیں

مڑوڑی ہے وہاں وہاں روو تیرے ہیں دلم دہرنا ہے

مڑوڑی ہے وہاں وہاں روو تیرے ہیں رووی رووی

تمہیں جاپنے کو اس کی تری عالم رہے گا سے پچا وہ دیا

تمام شری ترین نیکیا هست ماویا دلم نی

یاروب سے صحابہ کی طرف سے یہی ترغیب دینی کہ وہ حق و باطل میں

مُحَرَّرٌ لَا مَكْرَمَ خَارِئٍ لَمْ يَهْتَبِ نَبِيَّكَ

جی ہاں یعنی شوگر، روغن و ہسی روپی گوٹم پی

میربادی ہوئی ہے کہ ہم نے ہم نے یہ جان

بجاء دوسرے لوگوں کی جگہ پر

نمونه‌ای (دو بار) از وی در این موم سپردم (ماریت)

۴ (ڈبلر) نرسا اور کچھ لکڑی ہارون

۱۰۰ (دولت) (دولت) (دولت)

کہ یہ صلی علیہ السلام کے (دل) و (جگر) ہر دو سوادہ

178
inactive - 150.

۴۴۴ ہے سے سہا سلم کہ چاہئے کہ وہ کہہ مانے چارہ داء
 ۴۴۵ ہے وہ چاہی کہ کہ رہ قیبت دقن مارا رہی
 ۴۴۶ ہم رگوئی ہو بولی چاہی ہو کہ وہی ہاری ہی
 ۴۴۷ مانیہ ہو گوزوری دل کہ رہت زولنی سیاہ
 ۴۴۸ کہ گنجی بہ ربط روئی سے ربط روئی ماری ہی
 ۴۴۹ رہ ہے سے عوقد ہی خاطر بہ رحلت راجی
 ۴۵۰ قہ روئی ہو سے روئی مانیہ ماری ہی
 ۴۵۱ مانیہ ہی کہ دزدی رحلت کہ دلائے وری روئی
 ۴۵۲ شامانی یہ ہوئے کہ نہ عیاری ہی
 ۴۵۳ کہ روئی کہ شہ کہ شامانی ہم سے دور
 ۴۵۴ عاشقی بندل کہ کہ روئی ماری ہی
 ۴۵۵ ہان شامانی روئی ہان مانے سلم ہی
 ۴۵۶ کہ ہی مانیہ چاہی کہ ردی (منطاری ہی)

فقہ سبوری

نحوہ و عمارت

فقد یجبوہی
نہ تو ہی ما کہ ہے و تا کہی دہیکہی سرور ~~دعا~~
تہ ماسال ضحوتہ اہلہ صہ صلوئی درینا کہ
عہ نریز مہ صہ ی کوئی تہ ی پری پوتہ زہ بردان
ہ پار د معرفت نہ فی ہ کہ طرا تا تہ ماس کہ

۱۰ سیر و استی و دی توالم ص دلا ه یغه سکردی
 و کو چو لول ؛ کوزی دل به سینه ناله چه ا
 ره فنی تر دوش بر خیم سوخته سسته کتاتان
 می به ره رناره وانت بی همه یزیم لفظی ایماز

۱۰ موعالیہ ہشتا بود نام رود کوئی بدست قاضی بود
نہ تر قاضی نہ خالقا نور ہے رہا تری نہ صلاح

مے وی تو پائی ہے نازی تو رہے سرخوئے جنبہ باگر
کہ چہ تے رگرتی تو فیروز دہ تے بیج دیوار
لے رزق صحنہ تا بودہ مغز در شمن اسلم و طوط
دہ تو کہ شکوئال و عابا و پرچہ چلک در بشو و شال

[illegible]

(دیباچه مفتی یحییٰ بنی که به ۹۲۰ دارا نام خود دارد)

من، پیر و تنگ رسته خانه قاد و نه که گاه
 سر به سر میگردیدم هر روز بوفت و در هیچ نه زان
 نه که یکنی بجز در سر و و حشر را در دهان
 بودم در صحنه نعل ای چادر ده ماخی کور و دلاکار
 هر به کفنی یک شمشیر تیغی تیرد و در جی گیر دای
 تا ر و آتیری به دل عالم علوی عارفان
 صیغه ملت سینه زانو زانو نطق و مدعیان
 پاک صمدی فتور بی خودی لطافت در زبان
 پیچ و دکانا فارجه خونگر به مکتب بی نگران
 ایجه هر خاکین به فاکان دگر رسته تا
 ملت علم و ورد پاسته در گول اجازا
 کلمه شیخ و خلیفه فرارگو پر چو راز
 دور به تیر و رنگی تا که هر کس به ره رنگی علمای
 دو مفتی نقادری خلیفه با کرم و بنده

یہ کہ بد کردہ سرور و کمال تو میری دیر در
 پلہ نشانی رہے دست کاری نہ کاتو نہ ضو پان
 یہ کہ پر جی روتی سیر دے رہی دوسالی کمال

جو طے لیختہ نام لڑ مہ معلوم پیر حریفان
 نے حضور دیکھا گرا رہا بر سر سوتی پائتہ قترہ کا
 کالو صدالی مہر مستحاج ہو رہا لقمہ تازہ
 کہ اس سلازور ٹپکی کر دھڑ مہ ٹپکی کر کشت
 سرور نام مہر دے عزیز کا تبویہ لقمہ تازہ
 نام قتلانہ نام سفار دان کفری نام گمن
 تی نام گارانا جہ نہ نام پیر نام نادان و نہ راں
 سحر کا نام گریہ نام سو بہ نام سفار دہا
 جو کمال؟ کشتی قتل نام شاہید و نشری کمال زیاں

تمیلا و نامی استوار اری (م) / قلم
 سر به دریا کی تری به ما نرسد
~~در به دریا کی تری به ما نرسد~~

مقام شیدا

سرم تیدایم و دای عشق بازی

حقیقی الهی یا مجازی

نه به عشق نه به دای عشق

به عشق ناکری شوخی و بازی

دل ما در کینه در به

دل ما بجزین عشق زلفی در این

له بی به عشق من به دجاری بی بی

رو به بی بی عشق و خوا نه بازی

و به عشق به عشق پیری به تان

له کن ما ده به بیله حیل بازی

به به بی بی جای که ما بی بی (بیله بی بی) بی بی

له ده به عالم به عشق بی بازی

مقام الهی حیل لعل کو

که سو به صوبی شو شو و دل بازی

پیری کرد به عشق دایه ده گم

که خوشیم به به مایه به بازی

تالیکی فارس

زن تا نزاریه دلیراست دقتی که زاید مادر است

— ۲ —

دین

بورده باری نیشانی می دهد

همه کیرا فیه بر نیست نام برده است

— ۳ —

مهم به بهی دوا می دهد به نلارازیش

و هم نه می گویند که نادر چه در می دهد به نرسم و به به سپا چه

به ره می دهد به مامورین مریدان که به بهی دهی نرسم

(مست شد کلام خاکی یعنی لاجورد امام که در حضور دعوت)

فرموده در ماه محرم ۷۷ در سنه ۱۲۵۷ (۱۲۵۷) در بهرام

که هر خاکی به نام خاکی کوته می رود به بهی دهی نرسم

به نادر (که به نرسم) به بهی دهی نرسم (که به نرسم) به بهی دهی نرسم

سلام ملا

خوهره ای می مایه ناری هانم گرم به بهی دهی نرسم

شور حقی خود و سخاو در حق خود کرده به بهی دهی نرسم

ماترسم نه دمه ايچي بونملي نامردني

... کونختي خواد نرب او لحاتم باسحا (وه يانبا آسحا) نورا
 ... ي خدا

يولسهم رده

اي عجب

بوختي ار در لکي گوزره

... نام يکي مرسور زورته لور حانه را

نوشته دوردن شوي بيشه بر سر نام دعوت

کلي گومش و جوي خورشيد شواله

اي صه انا عجايب و رکوع ميست بوم

صه بر سر صه دوه داله دهانه دان عاليا

ط صباي داده اريتا دوسلکار ناهلي (دنگ)

صه بيهوده بچانه عجم رکوعه ب تا کره لا

يا شارد رساله هه نام رکيم بوم ميوانا بوم

چونکه دوز دوز به ايران کاسه سربووان کرا

دو بند و ن میوانی و عرش و عرش و عرش
 ... ~~مرو~~ ... مکر و ی هفت کشتی ها تیا

بی سکر و امانی مانه کار کردی که م جو ر کت
 کی تو امانی تا بشی دینی ~~بنا~~ ام مام را
 که شریکی مریهش نه م به نام مکر لمان
 خاکی امیه و ده ها م به یگانگی و ده ها
 (ص ۵۰)

به پشتر بر او کی به نام (انواع) اللب (خصائص الجیب)
 نه م ده به نه م سال ۱۲۵۸ دانست که همایون شاهزاده
 طامی

سریا دیا ده ...
 ده در زون تا مکنی لادده
 گاه قیام به طرح عرش های ارم
 گاه و پنهانی به یران روم مکرده یران
 یانی نه صم دل به ن مطلع پیر
 ناگاه و سرفه جسته و فتنه کش در بران در و بار شکسته کش

خداوند تو را بپای او بار و بر د پای او رفاه

له به نوره تو له چنگ وان صای بر دیم روئی
به تینا طوطا هائیم قه قهس خالی له شکر ما
عنه زای چای ما چنگ که در صحرایم روئی
نمیرین من سرشکل چاو نمیری عصیان به

له خطی کار سنگی قریب خطی بری هم روئی
دستور نویسنده
نم چو اربابیم به بی ناوی خادون ~~نم چو اربابیم به بی ناوی خادون~~ به روئی که
دورگر که نه ~~دورگر که نه~~ دار که (لال الهی) نود سیوه دوه پاره
بشکر شایه مادر ستم علی را خوار کرد که شکوستان بگریه دایره
برگ تینگر به دوست خوا

نه کردل به سرشته تاکوی طایب در یاد می
روز و شب در بارگاه حق سرگشته در سرداری
لعن و ~~لعن و~~ بالینی نرفت از سر خدای شوی
قدوس به در کوئی خبری هیت خود سازد (دنگ)
هم به در چهار دیو و دانا که هم جو از سر در بر بر

دینی دینی فیضی ش دینی
انکار کهو ~~کهو~~ استودری بشی

۱۲. حضرت دوايد شوي تر اوسه به سلام به ناري طابره در قبه و نه از در کريهي
کلام صابري

[illegible]

نم آید به ستم با ناری
و کائنات و زمین و آسمان در تنگه
ما در شکار و غلبه کرد و شکستهای

(هـ بران)

نادی هوسه رنگی که نم ناسرود نم لب سیم لب پ روی را و هرگز که در سال ۱۷۷۷
 نوسازند و در ک ... به هم پیشکس به حاله ما پشت نم لب خردانی کرد لب و یکی دوری
 (که شکوشتن) را بوم گرچه هر ... هم بود (هـ) چه نه نه یکی نم است
 له نارچه) که به (---) پیشانم کرد
 له هوری تا ... هیند رویه یکی شکلی نم باری
 برای جسم فرا ... هیند باری و دیواری
 ... نه یکی ... خطا ... جاری
 ... جزو ... قیامت که نم باز آری
 ... ایلا ... زنی ... ماری
 ... پیشی ... داری پیشی بود نم ...
 ... دغان ... شوری ... جاری ...
 ... دای ... دانه ...
 ... دای ... شوف ...
 ... تا ... دوی ...
 ... دای ... دای ...
 ... دای ... دای ...

نه ارادی سیر می کند که نه ظاهر می ...

نه فارادی نه هم بی زور که نه فی موثر گاهی ...

که زود نمی آید به لای دوری نه دست ...

و حکم نه فی وجود زور و دوری غرضانی منظور است ...

به طلوعی ...

که نه می تو ...

و نه می تا خود است پس دام نور ...

نه هر که نه ...

نه دنیا که امر بیستی عالی به حالی می ...

نه ریب دی دل را به دوری می ...

کلمه اسم سوئاری نام تجلی طوری دیداریم (و در عالم)

تعالی الله که نوری فایقی هر شیئی که او پس ...

تمام

کلام یزدان قانع قاضی میرزا حسین قزوینی

پیشقدم در درگاه

..... ابرو و بگمان بردی که من سام مریحانم
 کشیدی زیر زنجیرم ملک دای برنده ام
 بنیم یوسف که جا بزم داد و میر در گشته زند
 بنیم یعقوب که آقا و ای جلاله بیت افرام
 حدیث اگر موافق نظر احوال شود گویا
 اگر من کارم آخر با اهل شهر صدام
 منم آن بلبل شیبه اگر گلشنها بدم حاوا
 کنون چون جغد تا جادار و در کنگ دیرانم
 ز نیک هام ای ریخت مردم لول و در میان
 کنون چون می چکه مردم از دوازده شگام
 اگر چینه بدم سالت میان نامه هالک
 نه انتم تفرصیدم محله کردم پیشانم

بردارم در دیو

بردارم در دیو

جواب صدر معظم اعظم

جبین پر چین لگان بادی که در سالار ترکانم
 که از راه یتوان بر درنا بدی نیزنگی دست عالم
 مرا گشت با صون رانم کرده بی نه انستی
 که در پرورد در دست صدیو شاه کیوانم
 صدیق اکرم ~~الطاهر~~ الصف از بد انستی می رانند
 که در شهر ~~لا~~ تلقوا بایه لم انکم با هم
 ز طاهر یوسف و یعقوب افزان گویو گولم
 نو جاد در گفتم و سوس برنجیرست تعبلا تم
 حدیث رسا از جینی و اعمل حاجی راندی
 جواب افسو بشو جان در جابه میرانم
 یکی در بیده را سهل است بنده از نای بکشدان
 نشایه بر من این معنی که پند آموز لقمم

تمام در بیدی گوی و سلام در درگاه
 شرف و بوم داشت قدم به گدازم
 که شکوای تو بگرم نه روی دنیا گم
 و نه ای رو کو تو پیشه شایسته و داغی کرد و گدازم شکوای تو

من کلام علی عاشق در هم ۳ سرچشمه دوم و در گ

ای بیجا مقام مایست / دل از چوینا نهانند
 از غفلت ای نهانند / در رفتی عیانند
 ای بیجا مقام مایست / ای سودای زبانه
 ای بیجا مقام مایست / ایست رهگذر است
 ای بیجا مقام مایست / امیرانگر خوانند
 ای بیجا مقام مایست / از جمله شوخ و بزاز
 ای بیجا مقام مایست / یاد آورید آن گور
 ای بیجا مقام مایست / بترها هم شکسته
 (سپهسالار نامی ششم بر سر بودام فت چنگ ششم ششم)
 اکبر (علی) مورد / روز جانان بگردان / این غریب چندان / ای بیجا مقام مایست

کلام راجه ششم ششم

بنام خداوند که در این سرود در پیشی نامیده شد و در گ
 که در دست مریدان و در خانه و کوه و در شریک در سال (۷۰) و کلام ششم
 در دانه سالی در حیرت و در سرینه به لای (۱) مریدان و در
 فدای (۲) سر (۳) ریشوی (۴) سر (۵) سر (۶) سر (۷) سر (۸) سر (۹) سر (۱۰) سر
 لاج لی للعیش من العو (بسم الله الرحمن الرحیم)

چشم آدمی جسم خاک جا فاضل و این قلب نام
 حسد و خون له ری للو فای ناظری

... بز موی قد سوخ را بنده گم ؟

~~هذه~~ هذه دجیات حد فادطوها خالری

س لیلی لوی مالود شه ن زلف روض چار

لعد و ... (بوم ص ۱۸)

ی دلاان نور بان تالی هم بی نادب چه چشم پیش

خیر کم عند الجیب ان عی مرقا نیت

فائده سیه تله م گونی صاف شیر خان

ان همما العشق الا لیت لیت ریت

فانه صراح سعه هم طریقه عی بی

قالو خلا و کایزرت العلوم را سیکما ؟

راهم نام بنزد فط موجب دل فدیه الی

ما عرصر من العشق منی ص بالحق

شماره کرنا خواستد هم تر و نوس بر محمد روی شماره
 بوی بهشتی هم صلاح نکرا را

دینا علیلی نہ مہ سے چاروی پتو

(ایضاً ملام علی)

دکلی یاد کی ملک خود سے ایسا دل لہو دروں تو

ہو یا یاد سے پرست و کوہ و لغی چھوری تو

مذاکاظ بی تعلیم ہی یاد و چھوری تو

دل سے تر مودہ سیرا بہ ہر شہی کردی تو

مذاکاظ یاد سے ہم مارہ مارہ ہو یا تو

خود ہم چاروہ نامہ رگ کہ بھائی در چلوں تو

یہ روحیت کونہ کجا جہر کہ گنگی تار و ساوی تو

کہ رودتہ رگا دلی رسودہ فیضی و در شہ نادری تو

لہ دینی چو بٹری جانہ نامہ لبرادی مہ نامہ سراردہ نامہ سراردہ

لہ مہ نامہ کہ نیراردہ سے چہ شہر ہندوستان تو

دور و سر جانی موطن تو لہ من بڑ چہ پتو دلی قاتی

لہ ہیچ دیم سر دتا عنہ رحم کہودندہ وی یا مو یا لاتی

مہ کہ خود ہی دور ناست کجا سدر ارض زہرائی

نہ ورنہ دل بہ رست تو ہیچ دیم ہیچ تو نہ دقتی

مہ نہیں کہ نہیں ہر جاتم کہ بونگہ شہ طہوری تو

و در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 و در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 و در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 و در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود
 که در آنجا که در میان دو رود و در میان دو رود

شہدی نام سے سرچاوری پیشووم رورگر نو

لہو راجہ صہ دای گریان وہ اپنی پیری مضار دیا

مذللہ کہ وہ علم کم سائنہ رجران رور دیا

ہوگو نزاری مجھدا اشکادان عمر رور دیا

ہا آہو نالہ وہ بیل رولی رور رور دیا

لہ گریان داسم سور سور سوڑی ہجیر ونا جان

ہی فاکلی کر کہ سر ہوا مان ساہی رور دیا

لہ صبی گولہ ناہہ رور دینی سینی دے دے

ہا ہا جو فطلی گول بول بول بول بول بول

لہ مے نہ ورے ظلت اسلانا عورتی پویش

لہ با عی عورتی تا وہ لہتی چرای لہتی مان رور دیا

لہ ہا ہا لہتی سے لہتی سے لہتی سے لہتی سے

لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ

لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ

خانی : لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ

لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ

لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ

لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ لہ

المُسَوِّبَاتُ الْمَرْفُوعَةُ وَالْمَرْفُوعَةُ الْمَرْفُوعَةُ

مقامت نه تم قنای بالحد و نه بری — بری ناکر

ننگہ رپی و جاربہ چادر دہ کی شیم کوئی نہ یلا کر

؟ مائے جہ و جہری ملک دریا ضلع بنہ برٹن (ناگ)

دعای صبر و شکر و یلای رضا بی با هم مو عالم

بکرمات سوخته و در ششتم در کی یاری ناز وین نام (درنگ - مجرای)

مگر کرم در کسی دستان به او می رسد

صفت ارمان حوطلبی روی روی

نہیں کہیں ہمہ روزوں سے دی تیارہ جلوئی

۱۔ سے اس واقعہ کی جڑیں بھی دیکھیں

بہار کی ~~کلی~~ آسان جو اگر قبول کر لیا جائے (دیباچہ، روایت قبول)

فہ یابی بادشاہ ملک رزم و ہنر میں ناک

(۱) (۲) (۳) (۴) (۵) (۶) (۷) (۸) (۹) (۱۰) (۱۱) (۱۲) (۱۳) (۱۴) (۱۵) (۱۶) (۱۷) (۱۸) (۱۹) (۲۰) (۲۱) (۲۲) (۲۳) (۲۴) (۲۵) (۲۶) (۲۷) (۲۸) (۲۹) (۳۰) (۳۱) (۳۲) (۳۳) (۳۴) (۳۵) (۳۶) (۳۷) (۳۸) (۳۹) (۴۰) (۴۱) (۴۲) (۴۳) (۴۴) (۴۵) (۴۶) (۴۷) (۴۸) (۴۹) (۵۰) (۵۱) (۵۲) (۵۳) (۵۴) (۵۵) (۵۶) (۵۷) (۵۸) (۵۹) (۶۰) (۶۱) (۶۲) (۶۳) (۶۴) (۶۵) (۶۶) (۶۷) (۶۸) (۶۹) (۷۰) (۷۱) (۷۲) (۷۳) (۷۴) (۷۵) (۷۶) (۷۷) (۷۸) (۷۹) (۸۰) (۸۱) (۸۲) (۸۳) (۸۴) (۸۵) (۸۶) (۸۷) (۸۸) (۸۹) (۹۰) (۹۱) (۹۲) (۹۳) (۹۴) (۹۵) (۹۶) (۹۷) (۹۸) (۹۹) (۱۰۰)

م. ای. خدیجی یارم کانیہ م. - بخش دین نام

که گم - عجب و خدایم چه رنجه پای خوار بکافان بر روی و جانان

شعری ۲۰۰۰ ۵۰۰۰ ۱۰۰۰۰ ۱۵۰۰۰ ۲۰۰۰۰ ۲۵۰۰۰ ۳۰۰۰۰ ۳۵۰۰۰ ۴۰۰۰۰ ۴۵۰۰۰ ۵۰۰۰۰ ۵۵۰۰۰ ۶۰۰۰۰ ۶۵۰۰۰ ۷۰۰۰۰ ۷۵۰۰۰ ۸۰۰۰۰ ۸۵۰۰۰ ۹۰۰۰۰ ۹۵۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰ ۱۰۵۰۰۰ ۱۱۰۰۰۰ ۱۱۵۰۰۰ ۱۲۰۰۰۰ ۱۲۵۰۰۰ ۱۳۰۰۰۰ ۱۳۵۰۰۰ ۱۴۰۰۰۰ ۱۴۵۰۰۰ ۱۵۰۰۰۰ ۱۵۵۰۰۰ ۱۶۰۰۰۰ ۱۶۵۰۰۰ ۱۷۰۰۰۰ ۱۷۵۰۰۰ ۱۸۰۰۰۰ ۱۸۵۰۰۰ ۱۹۰۰۰۰ ۱۹۵۰۰۰ ۲۰۰۰۰۰ ۲۰۵۰۰۰ ۲۱۰۰۰۰ ۲۱۵۰۰۰ ۲۲۰۰۰۰ ۲۲۵۰۰۰ ۲۳۰۰۰۰ ۲۳۵۰۰۰ ۲۴۰۰۰۰ ۲۴۵۰۰۰ ۲۵۰۰۰۰ ۲۵۵۰۰۰ ۲۶۰۰۰۰ ۲۶۵۰۰۰ ۲۷۰۰۰۰ ۲۷۵۰۰۰ ۲۸۰۰۰۰ ۲۸۵۰۰۰ ۲۹۰۰۰۰ ۲۹۵۰۰۰ ۳۰۰۰۰۰ ۳۰۵۰۰۰ ۳۱۰۰۰۰ ۳۱۵۰۰۰ ۳۲۰۰۰۰ ۳۲۵۰۰۰ ۳۳۰۰۰۰ ۳۳۵۰۰۰ ۳۴۰۰۰۰ ۳۴۵۰۰۰ ۳۵۰۰۰۰ ۳۵۵۰۰۰ ۳۶۰۰۰۰ ۳۶۵۰۰۰ ۳۷۰۰۰۰ ۳۷۵۰۰۰ ۳۸۰۰۰۰ ۳۸۵۰۰۰ ۳۹۰۰۰۰ ۳۹۵۰۰۰ ۴۰۰۰۰۰ ۴۰۵۰۰۰ ۴۱۰۰۰۰ ۴۱۵۰۰۰ ۴۲۰۰۰۰ ۴۲۵۰۰۰ ۴۳۰۰۰۰ ۴۳۵۰۰۰ ۴۴۰۰۰۰ ۴۴۵۰۰۰ ۴۵۰۰۰۰ ۴۵۵۰۰۰ ۴۶۰۰۰۰ ۴۶۵۰۰۰ ۴۷۰۰۰۰ ۴۷۵۰۰۰ ۴۸۰۰۰۰ ۴۸۵۰۰۰ ۴۹۰۰۰۰ ۴۹۵۰۰۰ ۵۰۰۰۰۰ ۵۰۵۰۰۰ ۵۱۰۰۰۰ ۵۱۵۰۰۰ ۵۲۰۰۰۰ ۵۲۵۰۰۰ ۵۳۰۰۰۰ ۵۳۵۰۰۰ ۵۴۰۰۰۰ ۵۴۵۰۰۰ ۵۵۰۰۰۰ ۵۵۵۰۰۰ ۵۶۰۰۰۰ ۵۶۵۰۰۰ ۵۷۰۰۰۰ ۵۷۵۰۰۰ ۵۸۰۰۰۰ ۵۸۵۰۰۰ ۵۹۰۰۰۰ ۵۹۵۰۰۰ ۶۰۰۰۰۰ ۶۰۵۰۰۰ ۶۱۰۰۰۰ ۶۱۵۰۰۰ ۶۲۰۰۰۰ ۶۲۵۰۰۰ ۶۳۰۰۰۰ ۶۳۵۰۰۰ ۶۴۰۰۰۰ ۶۴۵۰۰۰ ۶۵۰۰۰۰ ۶۵۵۰۰۰ ۶۶۰۰۰۰ ۶۶۵۰۰۰ ۶۷۰۰۰۰ ۶۷۵۰۰۰ ۶۸۰۰۰۰ ۶۸۵۰۰۰ ۶۹۰۰۰۰ ۶۹۵۰۰۰ ۷۰۰۰۰۰ ۷۰۵۰۰۰ ۷۱۰۰۰۰ ۷۱۵۰۰۰ ۷۲۰۰۰۰ ۷۲۵۰۰۰ ۷۳۰۰۰۰ ۷۳۵۰۰۰ ۷۴۰۰۰۰ ۷۴۵۰۰۰ ۷۵۰۰۰۰ ۷۵۵۰۰۰ ۷۶۰۰۰۰ ۷۶۵۰۰۰ ۷۷۰۰۰۰ ۷۷۵۰۰۰ ۷۸۰۰۰۰ ۷۸۵۰۰۰ ۷۹۰۰۰۰ ۷۹۵۰۰۰ ۸۰۰۰۰۰ ۸۰۵۰۰۰ ۸۱۰۰۰۰ ۸۱۵۰۰۰ ۸۲۰۰۰۰ ۸۲۵۰۰۰ ۸۳۰۰۰۰ ۸۳۵۰۰۰ ۸۴۰۰۰۰ ۸۴۵۰۰۰ ۸۵۰۰۰۰ ۸۵۵۰۰۰ ۸۶۰۰۰۰ ۸۶۵۰۰۰ ۸۷۰۰۰۰ ۸۷۵۰۰۰ ۸۸۰۰۰۰ ۸۸۵۰۰۰ ۸۹۰۰۰۰ ۸۹۵۰۰۰ ۹۰۰۰۰۰ ۹۰۵۰۰۰ ۹۱۰۰۰۰ ۹۱۵۰۰۰ ۹۲۰۰۰۰ ۹۲۵۰۰۰ ۹۳۰۰۰۰ ۹۳۵۰۰۰ ۹۴۰۰۰۰ ۹۴۵۰۰۰ ۹۵۰۰۰۰ ۹۵۵۰۰۰ ۹۶۰۰۰۰ ۹۶۵۰۰۰ ۹۷۰۰۰۰ ۹۷۵۰۰۰ ۹۸۰۰۰۰ ۹۸۵۰۰۰ ۹۹۰۰۰۰ ۹۹۵۰۰۰ ۱۰۰۰۰۰ ۱۰۰۵۰۰۰ ۱۰۱۰۰۰۰ ۱۰۱۵۰۰۰ ۱۰۲۰۰۰۰ ۱۰۲۵۰۰۰ ۱۰۳۰۰۰۰ ۱۰۳۵۰۰۰ ۱۰۴۰۰۰۰ ۱۰۴۵۰۰۰ ۱۰۵۰۰۰۰ ۱۰۵۵۰۰۰ ۱۰۶۰۰۰۰ ۱۰۶۵۰۰۰ ۱۰۷۰۰۰۰ ۱۰۷۵۰۰۰ ۱۰۸۰۰۰۰ ۱۰۸۵۰۰۰ ۱۰۹۰۰۰۰ ۱۰۹۵۰۰۰ ۱۱۰۰۰۰ ۱۱۰۵۰۰۰ ۱۱۱۰۰۰۰ ۱۱۱۵۰۰۰ ۱۱۲۰۰۰۰ ۱۱۲۵۰۰۰ ۱۱۳۰۰۰۰ ۱۱۳۵۰۰۰ ۱۱۴۰۰۰۰ ۱۱۴۵۰۰۰ ۱۱۵۰۰۰۰ ۱۱۵۵۰۰۰ ۱۱۶۰۰۰۰ ۱۱۶۵۰۰۰ ۱۱۷۰۰۰۰ ۱۱۷۵۰۰۰ ۱۱۸۰۰۰۰ ۱۱۸۵۰۰۰ ۱۱۹۰۰۰۰ ۱۱۹۵۰۰۰ ۱۲۰۰۰۰ ۱۲۰۵۰۰۰ ۱۲۱۰۰۰۰ ۱۲۱۵۰۰۰ ۱۲۲۰۰۰۰ ۱۲۲۵۰۰۰ ۱۲۳۰۰۰۰ ۱۲۳۵۰۰۰ ۱۲۴۰۰۰۰ ۱۲۴۵۰۰۰ ۱۲۵۰۰۰۰ ۱۲۵۵۰۰۰ ۱۲۶۰۰۰۰ ۱۲۶۵۰۰۰ ۱۲۷۰۰۰۰ ۱۲۷۵۰۰۰ ۱۲۸۰۰۰۰ ۱۲۸۵۰۰۰ ۱۲۹۰۰۰۰ ۱۲۹۵۰۰۰ ۱۳۰۰۰۰ ۱۳۰۵۰۰۰ ۱۳۱۰۰۰۰ ۱۳۱۵۰۰۰ ۱۳۲۰۰۰۰ ۱۳۲۵۰۰۰ ۱۳۳۰۰۰۰ ۱۳۳۵۰۰۰ ۱۳۴۰۰۰۰ ۱۳۴۵۰۰۰ ۱۳۵۰۰۰۰ ۱۳۵۵۰۰۰ ۱۳۶۰۰۰۰ ۱۳۶۵۰۰۰ ۱۳۷۰۰۰۰ ۱۳۷۵۰۰۰ ۱۳۸۰۰۰۰ ۱۳۸۵۰۰۰ ۱۳۹۰۰۰۰ ۱۳۹۵۰۰۰ ۱۴۰۰۰۰ ۱۴۰۵۰۰۰ ۱۴۱۰۰۰۰ ۱۴۱۵۰۰۰ ۱۴۲۰۰۰۰ ۱۴۲۵۰۰۰ ۱۴۳۰۰۰۰ ۱۴۳۵۰۰۰ ۱۴۴۰۰۰۰ ۱۴۴۵۰۰۰ ۱۴۵۰۰۰۰ ۱۴۵۵۰۰۰ ۱۴۶۰۰۰۰ ۱۴۶۵۰۰۰ ۱۴۷۰۰۰۰ ۱۴۷۵۰۰۰ ۱۴۸۰۰۰۰ ۱۴۸۵۰۰۰ ۱۴۹۰۰۰۰ ۱۴۹۵۰۰۰ ۱۵۰۰۰۰ ۱۵۰۵۰۰۰ ۱۵۱۰۰۰۰

[illegible]

فوتے فوراً ہم چہ تو سوئی بسیم

گم نہ نہ خود بخود وہ سوئی و جیتو

فوتے ہم لوگوں میں سے تھی سوئی دلم

وای خوانم استخوانم ہر دہر سو

سیتی باد دیا پادی جہویم مایل

کاری جیتی تو یا ہو مکاری ریو

سے دل بہر تالین دل نہ دما ہے

گوئی ہلکی کہ پر دلہ رنالم و غریب

آخ لہ نیو بانی و وہ لہ اپ نہ ہو

دوست ہیں ہر نار و دم ہر ماہی لیر

نہ ہو در زدن لوی روش طہ بھم دل

آہیا بیجا آمل در ک طہ رزی فتو

دیا: ناہ (دل نہ ہا نصہ دھیر شہر و در)

ہر نہ شری پر ہی مہ حق کہ عہ قتل و دنیا پر رشتہ

منہ وہر عہا طہ پالت دہ لی خورشیدی تالانہ

ماہر رسالہ ای فطی موهوی موڑی دولہ +

ہر نہ رور و نہ یک چاری ناہی ادراکی عہر فانی

عجب نالایه دل بیل صفت له دودنه دودور

که کو به یی قاصی به راز عزیزی گوئی بی جان (نگه؟؟)

نعالی الله ج رعافه د شه هلام شتر و موثره

بنفسه لاکوئل و گول عارف و ضروری دند آ

گوئم ناستی له چایرت نیستی یی نیستی گوئی ناشی

گوئم ضار و غمزه له سره سره اورد برهان

لوئم با بیسه ریوانت که دایسته دی حالت

دستر حالت نظر و نظر بایستی اصاب

دم خورشیدی دلیسه دی لیلی لعلی شفا

و تر قاپی ده دی ماهی عیار د پند و دوزخ

دیا ایش له رهبر (ماهی) به بهما به به پاره

فداه لنگری جانان ویده شیت د شیرام

له هاب بی خدایه اده هاهو (و) و اسوام

گوئی گوئی دودنه دودیم بیم دل بگوئم فو و لایه لایه

له دودی دایه برین ماوم به لام و اچاکه بر کرام

طاهر : یا جامری : که سکونت داران دکنی جهان بلیکم دور گشت :
 دوستان و خواله در جاری به روحیه تلاوت کردن
 بیتا تماشا نا هونا آری هم جگر سودنا کردن
 یا بهر هری یا به مری یا به در حلی یا به مهر
 یا در غای باره دای دوری هم شمع چادو کردن
 یا که به نا یا به به نسی یا به به نجر یا به نفع
 یا به گشت یا به کو شت یا به جاری هم به دنا کردن
 اسه و امه نعم دکن خوتنا درون چادو کردن
 یا نگا طه لم شیه و لاوی نه دلار لاو کردن
 مره عیض خوتنا یا هسودم در ددو کردن در ددو
 ره سنگری کنن لوری که به به کارم شادو کردن
 شکین چینی ار در له سعدی فالو کنن لانی ^{دو} (دنگ ۲۰۰)
 سیری بی شیری و هیای در در در شادو کردن
 کامرین ~~نه~~ رین شینی و زاریم در ده شینی ط سا به دل
 تیکو شین مادی یا ام نه ده به در چادو کردن
 طاهره اسنادی سر عشق و عیش پی پی به
 خوتنا تماشا یی دکنی نا و خوی معطل ماردکن

دینا (خاری) بود ما سرچا و ده سال

به دین داعی دل صد نوع برآورد

که هرگز ازین خلاصم برآورد

به دوستی چه بنا کنیم که به ختم

به گمراهی خودمان لاوشکنه چه اگر سرمان

و کوفه هست علم فانی به توبه

امیدی فرستیم خودمان به لایزال

به دیو و شیطان و یار و یارم بر

به بیستاد که در کفر و تلم به برادر

در خانه رفتیم به گمراهی به لایزال

که این تازیان در ستادینم به لایزال

که دانی دارم که در موضع به گریبان

به غم میانه که من به گمراه

به دین تازیان که این طایفه به حکم (دولتی) و دین

به دین تازیان که این طایفه به حکم (دولتی) و دین

ما ناسیروم راز دل ز من ببار بار
 چمن به به زور که رم در خار و در چمن
 یک دل تا بیت دو دیوار تا بیت محبت
 تشنه که ناچسته بازار نه به ده شمع
 در دلا به که ره بانها خار و همه تریکه
 آبنا غش و خواندن تا به شمع و دیوار
 عشق تا زانین که راه عشق تا زانین
 جو علم که عشق را الهی هر دو در دامن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برقیہ رنگ و ہا

مؤلف کے نام سے شروع

۳۰ رنگ جری هم دارد

فنگ و فنگی

بہ کیستی اے لکھنوی

سیرا ان کے درجہ

صدر کا سیکرٹری برقی

جہاں تک کہ رکھنا

۱۰ کل بک ساس واکم و سراسر

نرسہ سے مراد ہے کہ

رنگینا بی بی گمراہ

عَمَّ ثَمَّ رِجَالُ دَدِير

والله اعلم بالصواب

بدرستی کہ

رقی، ص ۷

—

1. *Chrysomelidae*

Chlorophyll a and b were determined by the method of Arar and Collins (1971).

$\frac{1}{\sqrt{2}} \begin{pmatrix} 1 & i \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$

بہارِ کون و بارِ دہ

سفری و سید دلیر

۲۰۰۰ گز کی چار

مستور ج. ک. م. (د)

۱۰ فی کما، عدل و بار

بی شک با علم و روش

[illegible]

تر فرج کلا ریا

کوه دگر نارسا بود

خودری سدا و فاک

۱۰۰

8-11-55

نیز کہ ہم، فاضل و

وہاں سے دیکھ کر دیکھ کر دیکھ کر

دائم دوسری طرح کاری

2.

124

خانی: هم میانه مامه نهاده کردل آغای (خانی) ها و چه زحمت
 دگر نه و نه لایه ۱۵۰ ی که شورش به رگی ۱۷ روز مگر نه
 و ده ایزمرون
 هم را در بر دینا طوفی مگر از و نه
 هم نه لایه خشت صوغ چه بیدار
 طیب طیب و طیب طیب سیای نه و هار
 چه نه نا پوشا کمالی خارا دار
 صفت من گونرا از آن چه طوفی کار
 لیلادیم لیل بر لیل نادیا
 لیلادیم لیل بر لیل نادیا

دوای صوا نر چه لب ستاوان
 هم صفت هه که کجاست که مکلان
 شوایا در هیچ عه نه برین بارون
 ای وادی و وقت کوخ آغای
 وشی و شادی و ذوق شوق ایاض
 نه بار نه یا و نه دو مگر یارون
 ی یا رنه کیلونی و دگلزار و دا
 بهر نه دینش و عورای خا و دا
 اصل دلیله دون و ده ایزمرون
 لیلادیم لیل بر لیل نادیا
 لیلادیم لیل بر لیل نادیا

حاجه = لایا برد / و د...
و تو بختی که حاجه قادری کو بی بی که دوریش نه چ...
شمال حب...
نسیم صادق بڑی عطر و عطر...
پرسه وای بی... راه و ندو...
ده بلی دور دان دولت...
دو ضلع...
مروه...
نه مان...
دقیق...
شور...
بوام...
شوم...
گیان...
یاده...
نماورد...
تا حاجی...
سرفیه...
...
...

نزهتیل : لایه رو ۶۸۲ یه ۵ — سر چادره رو :

چو دردی چو به رزان به رزان
(جودوی سوز) به چو نوزان
تا ویران چو زدن لیلیا نه رزان
— سر دادره دگر رنگار ونگان نه ما
لهبران حوت دوش باور و صفا

باد رو دوفه به رنج چه نه طهر
به رطوبه پریشانی که در خفا

نه به بر به فقه را سو و ریز نه از روق
نگو که به به ضحک شیده وی به به
ووش به داروش رنگ صفت حوت تر گولان
صدا نه نه زردان نه عی به به بولان

را به ی رایج می دم مایه به
نه به و شرم طش مهای و صر که
نه شفته می نیستان نه نه دانه عه به
بوا جان آ جان این نه نه ها

چونکه افاقه ی (ز لیلی) عامه
کلیه که ی هست به ی نه و غلغلان

دین و دلیل در این راه / ۱۸۴ / راه کائنات برپا دارد
 ره و نطق دارد و نطق / گم گردنای اگر گردن بردن در راه
 دوا شش طریقه نطق معجزه دوست / پیاده بجو رفتم بر شش پی شش
 سازناش نیکو چه عمر بزم شراب / صفا به شش دنیا هست وینه و برن
 ۱۸۴ و در این جهان را پوینده طبعی / هفت ابر بر تخت هفت از فوق و برن
 پند پند کرم دور در افق / چون برن لایسع چه سمای انور
~~مکر~~ مکر در اینجا مکر هفت طبعی / هر کسی دانش بود عاقل و برحق
 لا یم یکناش هفت هفت هفت / هجوا عفتی و عفتی نامی خرفن
 صبر ~~علم~~ علم اهل و اسرار / سر ترا هفت پیدای علم را
 چیلکه خورشید به خورشید شرق / جایگاه مکر طار هفت طبعی
 صریح بخوبی افریات و / شرف اکران و شرف طبعی
 و تیره سبیلان نیل به فوق و / کلدان بود و طالع به شرف
 حوران قصه عالم کز آن خرق / غریبتر گشت آما نا و شرق
 هانا مکرش - - - - - / و تیره و در ناد و - - -

هله سنا هه دی

ههرا، نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده
 هه خود نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده
 نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده
 نه خود نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده

کهراوه که راودی ههترێ بار دده
 (نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده)
 سه جده نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده
 (کهراوه که راودی ههترێ بار دده)
 سه جده نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده
 (کهراوه که راودی ههترێ بار دده)
 سه جده نهکۆشێ سیرینه که راودی ههترێ بار دده
 (کهراوه که راودی ههترێ بار دده)

insititut kurde de paris

بیرستی ینا بوی نام کر شکو

نام : ۴۴۸۴۴ - ۴۵۱

بیرستی ۴۵۱ - ۴۵۰

نام دیگر کتکاس : ۸۶ - ۸۸ - ۸۴ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰

نام دیگر کتکاس : ۵۸ - ۶۰

نام دیگر کتکاس : ۱۶ - ۱۷

نام دیگر کتکاس : ۱۶ - ۱۷

نام دیگر کتکاس : ۱۶ - ۱۷

نام دیگر کتکاس : ۴۴ - ۴۵

نام دیگر کتکاس : ۱۶

به خیار زرتیره : ۱۶۲ - ۱۶۴

بشار (نزد ماکرود) : ۷ - ۵ و ۵ - ۴

بیمود : ۱۱۲ - ۱۱۴

بشاران : ۱۲ - ۱۹ و ۱۹ - ۲۴ و ۲۴ - ۲۵ و ۲۵ - ۲۶
باز شخ بشاران : ۲۴

بیکر : ۴ و ۷ - ۹ و ۹ - ۱۱ و ۱۱ - ۱۲ و ۱۲ - ۱۳

بیر و صرد : ۴ - ۹ و ۹ - ۱۱ و ۱۱ - ۱۲ و ۱۲ - ۱۳

بهره بیکر : ۱۵۹

ص ۷ (اشهد متار بن جاف) ۶ و ۱۰ - ۴ و ۹ و ۱۲۱

طری (اریقی طلی ۱۱۱ - ۱۱۰

طری ترفی پر و میر ۶۰ - ۴ و ۹ و ۱۱۸ - ۱۱۹ و ۱۴۱
عاجا (طاجا در و کوریا) ۶۰
فنا ۱۲

ص ۱۸۱ و ۱۸۲ - ۱۸۹ و ۱۹۰ - ۴۱ - ۷ و ۱۲۰ - ۱۲۵ و ۱۲۶ - ۱۸۰
و ۱۸۱ - ۱۸۹ و ۱۹۰

ص ۱۲۱ (شیخ صی) ۹۷ - ۱۲۰

ص ۱۵۷ - ۱۵۸

ص ۱۵۸ (م لا م د ن ک ر ی د - م د ن ل ا و ۸ - ۱۵۸

ص ۲۲۱ - ۲۲۲

ص ۲۲۱ - ۲۲۲

مەمۇرىي ۱۷۹

قۇمى ۱۷۶ د ۷۷ - ۷۷۹

قۇمى : مەمۇرىي قۇمى ۷۷ - ۷۷۹ د ۷۷۹

دەمە : مەمۇرىي ۷۷۹

دەمە ۷۷۹ - ۷۷۹

دەمە ۷۷۹ - ۷۷۹

دەمە ۷۷۹

دەمە ۷۷۹

دەمە ۷۷۹

۷۷۹ - ۷۷۹

دەمە ۷۷۹ ۷۷۹

تذکره : ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۱۱۱ و ۱۱۲ - ۱۶۲

זלזל מרררר

122 - 123

רעם צו

$\frac{1}{2} \times 100 = 50$

شکر و نضو خان ۱۴۸ - ۱۵۰

شاین ۵۱ - ۵۸

ساص ۵۱ - ۵۸

شیخ (میرزا شیخ) ۱۷ - ۱۹

شیخ حسن مرانا ۱۶۸

شیخ حسینی (هزینی) ۴۷ - ۴۹

شیخ زکریا : ۱۲۰

شیخ سلام : ۴۴ - ۴۵

شیخ معطی مر و لانا (جبر) ۱۴۰

شیخ معروف نواری : ۱۴۵

شیخ نعمة الله ولی ۱۴۱ - ۱۴۹

شیخ نور محمد شیخ صالح ۱۰۰ — ۱۰۶

شیخ وده سیم ۱۷۷
میرزا محمد وده سیم ۵۰۶

شهریه: ۴۶

حائب (رئیس حائب) ۱۰۸ — ۱۶۰

حائب (معاون حائب) ۴۸

حائب (معاون حائب) ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵

مدرس (شیخ مصطفی رحمانی) ۱۴۴
مدرس (شیخ مصطفی رحمانی) ۴۲۶

طالع (میرزا محمد وده سیم) ۹۱-۹۲-۹۳-۹۴-۹۵-۹۶-۹۷-۹۸-۹۹-۱۰۰

طالع ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷

عارف صاحب ۶۸۱۷

عبهانی ن ایتر c - ۲ و ۲۴ - ۲۵

عبه الر من بک سلم ۱۵۵ - ۱۵۶ و ۱۲۴

عبه الر هم بولون ۱۸۴

عبه الر (خاصه ان مخه بارم) ۱۴۶ - ۱۴۸

عبه الر بک اسه عیل بک : ۱۶۱

عبه الر بک ۱۱۸ - ۱۱۹

عبه الر بک ۱۲۷

عبه الر (علی عریح) ۱۶۶

عبه الر بک آغا (ک ل) ۱۱۲ - ۱۱۵ و ۱۴۰ و ۱۶۲

عبه الر بک ۱۹۰ - ۱۹۸ و ۲۲۷

عبه الر بک ۱۶۶

عم لیلی: ۷۷۹ - ۷۹۱

۱۲۵ ۱۰۰ ۱۱۴ - ۱۱۲

عمر کدوئی نامی لالہ : ۱۵۵ و ۱۵۶

عدد فی : ۱۶۰۱

۴۱-۴۰: ۵، ۶

فابی: 150 - 122 - 126 - 124

۱۲۲-۱۲۰

$\sigma = \{ \sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n \}$

عاقبة زبده: ۱۲۰ - ۱۲۲

مَنْ تَابَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ يَنْجُوهُ - ١٤٩ - ١٤٨ - ١٤٧ - ١٤٦ - ١٤٥ - ١٤٤ - ١٤٣ - ١٤٢ - ١٤١ - ١٤٠ - ١٣٩ - ١٣٨ - ١٣٧ - ١٣٦ - ١٣٥ - ١٣٤ - ١٣٣ - ١٣٢ - ١٣١ - ١٣٠ - ١٢٩ - ١٢٨ - ١٢٧ - ١٢٦ - ١٢٥ - ١٢٤ - ١٢٣ - ١٢٢ - ١٢١ - ١٢٠ - ١١٩ - ١١٨ - ١١٧ - ١١٦ - ١١٥ - ١١٤ - ١١٣ - ١١٢ - ١١١ - ١١٠ - ١٠٩ - ١٠٨ - ١٠٧ - ١٠٦ - ١٠٥ - ١٠٤ - ١٠٣ - ١٠٢ - ١٠١ - ١٠٠ - ٩٩ - ٩٨ - ٩٧ - ٩٦ - ٩٥ - ٩٤ - ٩٣ - ٩٢ - ٩١ - ٩٠ - ٨٩ - ٨٨ - ٨٧ - ٨٦ - ٨٥ - ٨٤ - ٨٣ - ٨٢ - ٨١ - ٨٠ - ٧٩ - ٧٨ - ٧٧ - ٧٦ - ٧٥ - ٧٤ - ٧٣ - ٧٢ - ٧١ - ٧٠ - ٦٩ - ٦٨ - ٦٧ - ٦٦ - ٦٥ - ٦٤ - ٦٣ - ٦٢ - ٦١ - ٦٠ - ٥٩ - ٥٨ - ٥٧ - ٥٦ - ٥٥ - ٥٤ - ٥٣ - ٥٢ - ٥١ - ٥٠ - ٤٩ - ٤٨ - ٤٧ - ٤٦ - ٤٥ - ٤٤ - ٤٣ - ٤٢ - ٤١ - ٤٠ - ٣٩ - ٣٨ - ٣٧ - ٣٦ - ٣٥ - ٣٤ - ٣٣ - ٣٢ - ٣١ - ٣٠ - ٢٩ - ٢٨ - ٢٧ - ٢٦ - ٢٥ - ٢٤ - ٢٣ - ٢٢ - ٢١ - ٢٠ - ١٩ - ١٨ - ١٧ - ١٦ - ١٥ - ١٤ - ١٣ - ١٢ - ١١ - ١٠ - ٩ - ٨ - ٧ - ٦ - ٥ - ٤ - ٣ - ٢ - ١ - ٠ - ١ - ٢ - ٣ - ٤ - ٥ - ٦ - ٧ - ٨ - ٩ - ١٠ - ١١ - ١٢ - ١٣ - ١٤ - ١٥ - ١٦ - ١٧ - ١٨ - ١٩ - ٢٠ - ٢١ - ٢٢ - ٢٣ - ٢٤ - ٢٥ - ٢٦ - ٢٧ - ٢٨ - ٢٩ - ٣٠ - ٣١ - ٣٢ - ٣٣ - ٣٤ - ٣٥ - ٣٦ - ٣٧ - ٣٨ - ٣٩ - ٤٠ - ٤١ - ٤٢ - ٤٣ - ٤٤ - ٤٥ - ٤٦ - ٤٧ - ٤٨ - ٤٩ - ٥٠ - ٥١ - ٥٢ - ٥٣ - ٥٤ - ٥٥ - ٥٦ - ٥٧ - ٥٨ - ٥٩ - ٦٠ - ٦١ - ٦٢ - ٦٣ - ٦٤ - ٦٥ - ٦٦ - ٦٧ - ٦٨ - ٦٩ - ٧٠ - ٧١ - ٧٢ - ٧٣ - ٧٤ - ٧٥ - ٧٦ - ٧٧ - ٧٨ - ٧٩ - ٨٠ - ٨١ - ٨٢ - ٨٣ - ٨٤ - ٨٥ - ٨٦ - ٨٧ - ٨٨ - ٨٩ - ٩٠ - ٩١ - ٩٢ - ٩٣ - ٩٤ - ٩٥ - ٩٦ - ٩٧ - ٩٨ - ٩٩ - ١٠٠ - ١٠١ - ١٠٢ - ١٠٣ - ١٠٤ - ١٠٥ - ١٠٦ - ١٠٧ - ١٠٨ - ١٠٩ - ١١٠ - ١١١ - ١١٢ - ١١٣ - ١١٤ - ١١٥ - ١١٦ - ١١٧ - ١١٨ - ١١٩ - ١٢٠ - ١٢١ - ١٢٢ - ١٢٣ - ١٢٤ - ١٢٥ - ١٢٦ - ١٢٧ - ١٢٨ - ١٢٩ - ١٣٠ - ١٣١ - ١٣٢ - ١٣٣ - ١٣٤ - ١٣٥ - ١٣٦ - ١٣٧ - ١٣٨ - ١٣٩ - ١٤٠ - ١٤١ - ١٤٢ - ١٤٣ - ١٤٤ - ١٤٥ - ١٤٦ - ١٤٧ - ١٤٨ - ١٤٩ - ١٥٠ - ١٥١ - ١٥٢ - ١٥٣ - ١٥٤ - ١٥٥ - ١٥٦ - ١٥٧ - ١٥٨ - ١٥٩ - ١٦٠ - ١٦١ - ١٦٢ - ١٦٣ - ١٦٤ - ١٦٥ - ١٦٦ - ١٦٧ - ١٦٨ - ١٦٩ - ١٧٠ - ١٧١ - ١٧٢ - ١٧٣ - ١٧٤ - ١٧٥ - ١٧٦ - ١٧٧ - ١٧٨ - ١٧٩ - ١٨٠ - ١٨١ - ١٨٢ - ١٨٣ - ١٨٤ - ١٨٥ - ١٨٦ - ١٨٧ - ١٨٨ - ١٨٩ - ١٩٠ - ١٩١ - ١٩٢ - ١٩٣ - ١٩٤ - ١٩٥ - ١٩٦ - ١٩٧ - ١٩٨ - ١٩٩ - ٢٠٠ - ٢٠١ - ٢٠٢ - ٢٠٣ - ٢٠٤ - ٢٠٥ - ٢٠٦ - ٢٠٧ - ٢٠٨ - ٢٠٩ - ٢١٠ - ٢١١ - ٢١٢ - ٢١٣ - ٢١٤ - ٢١٥ - ٢١٦ - ٢١٧ - ٢١٨ - ٢١٩ - ٢٢٠ - ٢٢١ - ٢٢٢ - ٢٢٣ - ٢٢٤ - ٢٢٥ - ٢٢٦ - ٢٢٧ - ٢٢٨ - ٢٢٩ - ٢٣٠ - ٢٣١ - ٢٣٢ - ٢٣٣ - ٢٣٤ - ٢٣٥ - ٢٣٦ - ٢٣٧ - ٢٣٨ - ٢٣٩ - ٢٤٠ - ٢٤١ - ٢٤٢ - ٢٤٣ - ٢٤٤ - ٢٤٥ - ٢٤٦ - ٢٤٧ - ٢٤٨ - ٢٤٩ - ٢٥٠ - ٢٥١ - ٢٥٢ - ٢٥٣ - ٢٥٤ - ٢٥٥ - ٢٥٦ - ٢٥٧ - ٢٥٨ - ٢٥٩ - ٢٦٠ - ٢٦١ - ٢٦٢ - ٢٦٣ - ٢٦٤ - ٢٦٥ - ٢٦٦ - ٢٦٧ - ٢٦٨ - ٢٦٩ - ٢٧٠ - ٢٧١ - ٢٧٢ - ٢٧٣ - ٢٧٤ - ٢٧٥ - ٢٧٦ - ٢٧٧ - ٢٧٨ - ٢٧٩ - ٢٨٠ - ٢٨١ - ٢٨٢ - ٢٨٣ - ٢٨٤ - ٢٨٥ - ٢٨٦ - ٢٨٧ - ٢٨٨ - ٢٨٩ - ٢٩٠ - ٢٩١ - ٢٩٢ - ٢٩٣ - ٢٩٤ - ٢٩٥ - ٢٩٦ - ٢٩٧ - ٢٩٨ - ٢٩٩ - ٣٠٠ - ٣٠١ - ٣٠٢ - ٣٠٣ - ٣٠٤ - ٣٠٥ - ٣٠٦ - ٣٠٧ - ٣٠٨ - ٣٠٩ - ٣١٠ - ٣١١ - ٣١٢ - ٣١٣ - ٣١٤ - ٣١٥ - ٣١٦ - ٣١٧ - ٣١٨ - ٣١٩ - ٣٢٠ - ٣٢١ - ٣٢٢ - ٣٢٣ - ٣٢٤ - ٣٢٥ - ٣٢٦ - ٣٢٧ - ٣٢٨ - ٣٢٩ - ٣٣٠ - ٣٣١ - ٣٣٢ - ٣٣٣ - ٣٣٤ - ٣٣٥ - ٣٣٦ - ٣٣٧ - ٣٣٨ - ٣٣٩ - ٣٤٠ - ٣٤١ - ٣٤٢ - ٣٤٣ - ٣٤٤ - ٣٤٥ - ٣٤٦ - ٣٤٧ - ٣٤٨ - ٣٤٩ - ٣٥٠ - ٣٥١ - ٣٥٢ - ٣٥٣ - ٣٥٤ - ٣٥٥ - ٣٥٦ - ٣٥٧ - ٣٥٨ - ٣٥٩ - ٣٦٠ - ٣٦١ - ٣٦٢ - ٣٦٣ - ٣٦٤ - ٣٦٥ - ٣٦٦ - ٣٦٧ - ٣٦٨ - ٣٦٩ - ٣٧٠ - ٣٧١ - ٣٧٢ - ٣٧٣ - ٣٧٤ - ٣٧٥ - ٣٧٦ - ٣٧٧ - ٣٧٨ - ٣٧٩ - ٣٨٠ - ٣٨١ - ٣٨٢ - ٣٨٣ - ٣٨٤ - ٣٨٥ - ٣٨٦ - ٣٨٧ - ٣٨٨ - ٣٨٩ - ٣٩٠ - ٣٩١ - ٣٩٢ - ٣٩٣ - ٣٩٤ - ٣٩٥ - ٣٩٦ - ٣٩٧ - ٣٩٨ - ٣٩٩ - ٤٠٠ - ٤٠١ - ٤٠٢ - ٤٠٣ - ٤٠٤ - ٤٠٥ - ٤٠٦ - ٤٠٧ - ٤٠٨ - ٤٠٩ - ٤١٠ - ٤١١ - ٤١٢ - ٤١٣ - ٤

نمبر کی : ۱۵۲ - ۱۵۷

حَوْرُ ٧ : ١١٥ - ١١٢

مضی : ۱۲۱

کتابخانه ۱۹۹

کتابان - علی بابا : ۱۱۲ - ۱۱۵ و ۱۲۰ و ۱۲۲

کتاب ۲ : ۲۱ و ۱۵۷ - ۱۵۶ و ۱۶۲ - ۱۶۵ و ۱۶۷ - ۱۷۲ و ۱۷۴

کتاب ۳ (اصد بگ کتوبه) ۱۶ - ۱۸ و ۱۲۲ - ۱۲۵ و ۱۷۹ - ۱۸۲
کتاب ۴ : ۱۸۶ - ۱۸۹

کتابان : ۴۲ - ۴۵ و ۱۲۵

کتاب ۵ : ۲۰ و ۲۱
کتاب ۶ : ۲۲ و ۲۳

نای : ۱۷۱ - ۱۵۷

نجم (لهی) : ۱۰ و ۶

نالی : ۷۷ - ۴۴ و ۹۹ و ۱۵۴ - ۱۵۲ و ۱۵۷

نصفه (لهی) : ۱۴۸ - ۱۴۹

نور (بسیار) : ۲۵ - ۲۷

نور (شیخ نور شیخ) : ۱۱۴ - ۱۱۵

وایی : ۱۴۷

وهلی دیوان : ۱۵ - ۱۶ و ۱۲۹ - ۱۳۰

insitut kurde de paris

Insitut kurde de paris